

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

Handelingen

Annales

INTEGRAAL VERSLAG
VAN DE PLENAIRE VERGADERING
VAN

COMPTE RENDU INTÉGRAL
DE LA SÉANCE PLÉNIÈRE
DU

24-11-1999
namiddag

24-11-1999
après-midi

Inhoud**Sommaire**

Woensdag 24 november 1999, 14.15 uur
PLEN 017

Mercredi 24 novembre 1999, 14.15 heures
PLEN 017

BERICHTEN VAN VERHINDERING	5	EXCUSES	5
GOEDKEURING VAN DE AGENDA	5	ADOPTION DE L'ORDRE DU JOUR	5
WETSONTWERP EN -VOORSTEL	5	PROJET ET PROPOSITION DE LOI	5
- wetsontwerp betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk (234/1 tot 7)		- projet de loi relatif à la régularisation de séjour de certaines catégories d'étrangers séjournant sur le territoire du Royaume (234/1 à 7)	
wetsvoorstel van mevrouw Annemie Van de Casteele en de heren Karel Van Hoorebeke en Alfons Borginon tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (111/1 tot 3)	6	proposition de loi de Mme Annemie Van de Casteele et MM. Karel Van Hoorebeke et Alfons Borginon modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (111/1 à 3)	6

AGALEV-ECOLO	:	Anders gaan leven / Ecologistes conférés pour l'Organisation de luttes originales
CVP	:	Christelijke Volkspartij
FN	:	Front National
PRL FDF MCC	:	Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone - Mouvement du citoyens pour le changement
PS	:	Parti socialiste
PSC	:	Parti social-chrétien
SP	:	Socialistische Partij
VLAAMS BLOK	:	Vlaams Blok
VLD	:	Vlaamse Liberalen en Democraten
VU&ID	:	Volksunie & ID21

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 50 0000/00	:	Documents parlementaires de la 50e législature, suivi du n° et dy n° consécutif
QRVA	:	Question et Réponses écrites
HA	:	Annales (Compte Rendu intégral)
CRA	:	Compte Rendu Analytique
PLEN	:	Séance plénière
COM	:	Réunion de commission

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 50 0000/00	:	Parlementaire documenten van de 50e zittingsperiode + het nummer en het volgnummer
QRVA	:	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
HA	:	Handelingen (Beknopt Verslag)
BV	:	Beknopt Verslag
PLEN	:	Plenum vergadering
COM	:	Commissievergadering

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants
Commandes :
 Place de la Nation, 1008 Bruxelles
 Fax : 02/549 82 60
 Tél. : 02/549 82 74
 www.laChambre.be
 e-mail : aff.generales@laChambre.be

Officiële publicaties, van de Kamer van volksvertegenwoordigers
Bestellingen :
 Natieplein, 1008 Brussel
 Fax : 02/549 81 60
 Tel. : 02/549 82 74
 www.deKamer.be
 e-mail : alg.zaken@deKamer.be

algemene bespreking	6	discussion générale	6
<i>Sprekers</i> : Kristien Grauwels , rapporteur, Marc Van Peel , voorzitter van de CVP-fractie, Joëlle Milquet , Karel Van Hoorebeke , Bart Laeremans , Willy Cortois , Paul Tant , Géraldine Pelzer-Salandra , Filip De Man , Yvan Mayeur , Jan Peeters , Denis D'hondt , Daniel Féret , Pieter De Crem , Fauzaya Talhaoui , Guido Tastenhoye , Claude Desmedt , André Smets , Antoine Duquesne , minister van Binnenlandse Zaken		<i>Orateurs</i> : Kristien Grauwels , rapporteuse, Marc Van Peel , président du groupe CVP, Joëlle Milquet , Karel Van Hoorebeke , Bart Laeremans , Willy Cortois , Paul Tant , Géraldine Pelzer-Salandra , Filip De Man , Yvan Mayeur , Jan Peeters , Denis D'hondt , Daniel Féret , Pieter De Crem , Fauzaya Talhaoui , Guido Tastenhoye , Claude Desmedt , André Smets , Antoine Duquesne , ministre de l'Intérieur	
schorsing	52	suspension	52
bespreking van de artikelen	52	discussion des articles	52
BIJLAGE	61	ANNEXE	61
INTERNE BESLUITEN	61	DÉCISIONS INTERNES	61
COMMISSIES	61	COMMISSIONS	61
SAMENSTELLING	61	COMPOSITION	61
BESLISSINGEN	61	DECISIONS	61
INTERPELLATIEVERZOEKEN	62	DEMANDES D'INTERPELLATION	62
INGEKOMEN	62	DEMANDES	62
VOORSTELLEN	63	PROPOSITIONS	63
TOELATING TOT DRUKKEN	63	AUTORISATION D'IMPRESSION	63
MEDEDELINGEN	65	COMMUNICATIONS	65
COMMISSIES	65	COMMISSIONS	65
VERSLAGEN	65	RAPPORTS	65
REGERING	66	GOUVERNEMENT	66
ALGEMENE UITGAVENBEGROTING 1999	66	BUDGET GENERAL DES DEPENSES 1999	66
ARBITRAGEHOF	66	COUR D'ARBITRAGE	66
BEROEP TOT VERNIETIGING	66	RECOURS EN ANNULATION	66
PREJUDICIELE VRAGEN	66	QUESTIONS PREJUDICIELLES	66
REKENHOF	67	COUR DES COMPTES	67
BOEK VAN OPMERKINGEN	67	CAHIER D'OBSERVATIONS	67
JAARVERSLAG	67	RAPPORT ANNUEL	67
TOEZICHTSCOMITE BIJ DE KRUISPUNTBANK VAN DE SOCIALE ZEKERHEID	67	COMITE DE SURVEILLANCE PRES LA BANQUE-CARREFOUR DE LA SECURITE SOCIALE	67
RESOLUTIES	67	RÉSOLUTIONS	67
EUROPEES PARLEMENT	67	PARLEMENT EUROPEEN	67
VARIA	68	DIVERS	68
RIJKSINSTITUUT VOOR ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING	68	INSTITUT NATIONAL D'ASSURANCE MALADIE-INVALIDITE	68
RIJKSDIENST VOOR KINDERBIJSLAG VOOR WERKNEMERS	68	OFFICE NATIONAL D'ALLOCATIONS FAMILIALES POUR TRAVAIL-LEURS SALARIES	68
INTENTIEHANDVEST VAN DE JONGE PARLEMENTSLEDEN	68	CHARTRE D'INTENTIONS DES JEUNES PARLEMENTAIRES	68

SÉANCE PLÉNIÈRE

du

MERCREDI 24 NOVEMBRE 1999

14.15 heures

De vergadering wordt geopend om 14.18 uur door de heer **Herman De Croo**, Kamervoorzitter.

La séance est ouverte à 14.18 heures par M. **Herman De Croo**, président de la Chambre.

Tegenwoordig bij de opening van de vergadering is de minister van de federale regering :

Ministre du gouvernement fédéral présent lors de l'ouverture de la séance :

Duquesne.

De **voorzitter** : De vergadering is geopend.

La séance est ouverte.

Een reeks interne besluiten en mededelingen moeten ter kennis gebracht worden van de Kamer. Zij zullen in de bijlage bij de handelingen van deze vergadering opgenomen worden.

Une série de décisions internes et de communications doivent être portées à la connaissance de la Chambre. Elles seront reprises en annexe des annales de cette séance.

Berichten van verhindering**Excusés**

José Canon, Maurice Dehu, wegens ziekte / pour raison de santé;

Pierre Chevalier, Louis Michel, buitenslands / à l'étranger.

PLENAIRE VERGADERING

van

WOENSDAG 24 NOVEMBER 1999

14.15 uur

Adoption de l'ordre du jour**Goedkeuring van de agenda**

Le **président** : Nous devons nous prononcer sur le projet d'ordre du jour que vous propose la Conférence des présidents.

Wij moeten ons thans uitspreken over de ontwerp-agenda die de Conferentie van voorzitters u voorstelt.

Pas d'observation ? (*Non*) La proposition est adoptée.

Geen opmerkingen ? (*Nee*) Het voorstel is aangenomen.

Projet et proposition de loi**Wetsontwerp en -voorstel**

Le **président** : L'ordre du jour appelle la discussion :

- du **projet de loi relatif à la régularisation de séjour de certaines catégories d'étrangers séjournant sur le territoire du Royaume (234/1 à 7)**

- de la **proposition de loi de Mme Annemie Van de Casteele et MM. Karel Van Hoorebeke et Alfons Borginon modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (111/1 à 3).**

Aan de orde is de bespreking van :

- het **wetsontwerp betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk (234/1 tot 7)**

président

- het **wetsvoorstel van mevrouw Annemie Van de Casteele en de heren Karel Van Hoorebeke en Alfons Borginon tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (111/1 tot 3).**

Geachte collega's, in de Conferentie van voorzitters hebben wij een afspraak gemaakt over het verloop van het debat.

Un accord a été conclu au sujet du timing en Conférence des présidents.

De spreektijd werd onder de fracties verdeeld.

Ce timing vous concerne également, monsieur le ministre. Nous connaissons votre manière de travailler et comptons sur votre concision.

Er werd afgesproken de algemene bespreking rond 19 uur te beëindigen. Daarna volgt een schorsing van drie kwartier. Om 20 uur volgt de bespreking van de amendementen, om dan op een aanvaardbaar uur het debat te kunnen beëindigen. (*Instemming*)

De heer Willy Cortois heeft het woord.

De heer **Willy Cortois** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, kunt u ons al de volgorde van de sprekers geven ?

De **voorzitter** : Er werd een bepaalde tijd uitgetrokken, niet zozeer een aantal sprekers. Ik vermoed dat elke fractie het woord wenst te voeren. Voor sommigen is er meer dan één spreker. Tijdens de algemene bespreking zullen dus een veertiental sprekers het woord nemen. Ik zal de lijst laten uithangen aan de uitgang van de zaal.

De algemene bespreking is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Mevrouw Kristien Grauwels, rapporteur, heeft het woord.

Mevrouw **Kristien Grauwels** (AGALEV-ECOLO), rapporteur : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, waarde collega's, ik heb de eer en het genoegen verslag uit te brengen over de besprekingen in de commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt. De besprekingen hebben vorige week plaatsgevonden, gedurende drie dagen en dus heel wat uren.

Wat hier ter discussie voorligt is het wetsontwerp betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het rijk. Tegelijk werd door de VU&ID-fractie ook een wetsvoorstel ingediend tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen.

Wat de inhoud van het wetsontwerp betreft, hield de minister een uiteenzetting waarin hij beklemtoonde dat de regering een geïntegreerd asielbeleid wil voeren dat op drie pijlers berust. Het gaat ten eerste om een snelle en transparante asielprocedure die tegen eind 2000 van kracht zou moeten worden.

Ten tweede moeten er verwijderingsmaatregelen komen voor al degenen die verwijderd worden.

Ten derde wil men een procedure voor regularisatie van het verblijf, geval per geval, volgens duidelijk vastgelegde criteria.

Het voorliggend wetsontwerp gaat dus over de regularisatie van mensen zonder papieren die tot nog toe illegaal in ons land verblijven, dit dikwijls reeds gedurende vele jaren. Veel van die mensen zijn al goed in onze samenleving ingeburgerd. Het gaat hier om een eenmalige operatie. De regularisatie is niet van toepassing op de zogenaamde INADS, personen die zich aan de grens aanbieden en geweigerd worden op grond van een van de motieven bepaald in de wet van 15 december 1980. Het kan dan gaan om het ontbreken van een visum, een gebrek aan bestaansmiddelen, het vormen van een bedreiging voor de openbare orde of het voorwerp uitmaken van een Schengen-signalement. De illegalen die momenteel worden vastgehouden in een gesloten centrum en die vragen om geregulariseerd te worden, zullen worden vrijgelaten vermits zij slechts mogen worden vastgehouden met het oog op hun verwijdering. Wie regularisatie aanvraagt, zal bewijsstukken moeten kunnen tonen. De aanvraag moet ingediend worden binnen de drie weken. De aanvragers krijgen dan nog een maand de tijd om de bewijsstukken aan te vullen. Als deze stukken zijn ingediend, zal worden overgegaan tot het onderzoeken van de aanvraag op basis van de vier criteria die in het ontwerp worden genoemd. Degenen die niet voldoen aan deze vier criteria kunnen de minister van Binnenlandse Zaken wel een verblijfsvergunning vragen op basis van artikel 9 van de wet van 15 december 1980. Al de aanvragen tot regularisatie zullen worden beoordeeld door de commissie voor Regularisatie. De commissie geeft advies aan de minister. Uiteindelijk moet de minister beslissen over het toelaten van personen tot het grondgebied. De aanvragen die reeds werden ingediend op basis van het huidige systeem zullen naar de door deze wet opgerichte commissie worden gezonden, behalve als de aanvrager te kennen geeft dat hij zijn aanvraag verder behandeld wil zien op basis van artikel 9 van de wet van 1980.

De wet zal geen uitwerking meer hebben wanneer alle aanvragen tot regularisatie, ingediend binnen de termijn van drie weken, zullen behandeld zijn. Tegelijk heeft de VU&ID-fractie een wetsvoorstel ingediend om hetzelfde probleem te regelen en heeft zij hierbij toelichting gegeven. De fractie kan zich vinden in de door de regering

Kristien Grauwels

voorgestelde maatregelen, maar het wetsvoorstel dat zij indiende legt andere klemtonen. Er wordt meer aandacht geschonken aan de integratiewil van de vreemdelingen. Zij moeten de kans krijgen om zich via het aanleren van sociale vaardigheden en de taal, te integreren in onze samenleving. Deze fractie heeft ook amendementen ingediend die het wetsontwerp kunnen aanvullen. Bij de algemene bespreking formuleerden de verschillende fracties hun standpunt. De voornaamste heb ik voor u samengevat.

De PSC verheugde er zich over dat het debat over dit onderwerp kon plaatsvinden en verzekerde de minister van haar constructieve medewerking door het indienen van amendementen die de tekst kunnen verbeteren. Zij wil het criterium "in duurzame sociale bindingen" laten vallen en alleen de verblijfsduur laten gelden. De termijn die voor de vreemdelingen wordt voorzien om alles in orde te brengen en de termijn om op een beslissing te kunnen reageren, is volgens de PSC veel te kort. Het wetsontwerp geeft volgens hen teveel macht aan de secretarissen van de commissie voor de regularisatie.

De CVP-fractie vindt dat effectieve uitzettingen het eerste uitgangspunt moeten zijn voor een efficiënt vluchtelingenbeleid. Daarnaast dient het ontwikkelingsbeleid te worden afgestemd op het vluchtelingenbeleid, in die zin dat vluchtelingen die om economische redenen naar hier willen komen, dienen te worden ontmoedigd. De fractie stelt dat dit wetsontwerp discrimineert, namelijk dat er een ongelijkheid van behandeling optreedt tussen degenen die binnen de termijn van drie weken aan de voorwaarden voldoen en de personen die daar slechts later aan voldoen. De CVP heeft ook kritiek op de voorziene criteria. Ze vindt dat ze te ruim zijn en stelt voor de verblijfsvergunning te beperken in de tijd, bijvoorbeeld zolang de persoon ziek is of enkel voor de tijd dat de vreemdeling niet terug kan naar het land van oorsprong. Ze wil ook dat volwassen vreemdelingen kunnen bewijzen dat ze een van de drie landstalen beheersen en dat hun kinderen naar school gaan, alvorens in aanmerking te komen voor regularisatie.

Ten slotte stelt de CVP voor om onderhavig systeem te vervangen door een permanente regularisatie gestoeld op een individueel dossier met strenge maar duidelijke criteria. Deze fractie stelde dat er geen behoefte is aan deze wet. De oplossing ligt volgens haar in de aanpassing van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Voor de PRL vormt het wetsontwerp betreffende de regularisatie, dat deel van het asielbeleid dat het eerst moet worden aangepakt. De uitwijzing komt op de tweede plaats. Men vraagt dan ook dit ontwerp snel goed te keuren. Degenen die dit niet willen en de huidige

toestand laten voortbestaan, zijn volgens de PRL de objectieve bondgenoten van maffiose organisaties die willen blijven profiteren van de illegalen. De fractie stelt dat de doelstelling van dit ontwerp een groot maatschappelijk draagvlak heeft.

De SP acht de voorgestelde regularisatie noodzakelijk omwille van het humanitair karakter ervan.

Deze maatregel heeft ook een algemeen belang omdat het de uitbuiting van illegalen moet tegengaan. De fractie legt de klemtoon op het eenmalige karakter van de regularisatie en vindt het belangrijk dat de aanvragers geen nieuwe sociale rechten kunnen genieten.

De PS-fractie pleit voor een zo ruim mogelijk geïnterpreteerde regularisatie. Ze vindt dat men de illegalen ervan moet overtuigen dat het gevaar niet schuilt in de voorgestelde regeling, maar in het laten voortbestaan van de huidige toestand. De fractie is ervan overtuigd dat het beleid slechts efficiënt kan worden gevoerd wanneer de drie pijlers worden gehandhaafd.

Volgens het Vlaams Blok zet de regering de grenzen open en gaat ze massaal illegalen regulariseren. Zij denkt dat de geregulariseerden, na vijf jaar zonder integratie- of taalvereisten, in de naturalisatieprocedure zullen stappen. Het Vlaams Blok heeft ook bezwaren tegen de gezinshereniging en is bovendien van mening dat het voorliggende wetsontwerp strijdig is met het akkoord van Schengen. De fractie heeft tevens bedenkingen bij de aanwezigheid van de NGO's in de Regularisatiecommissie. Het Vlaams Blok wenst verder dat illegalen en uitgeprocedeerden worden gerepatriëerd en dat het statuut van vluchteling alleen aan Europese onderdanen wordt toegekend. Het wil alle asielzoekers in gesloten centra plaatsen. Het Vlaams Blok ziet in versoepte naturalisatie- en regularisatieprocedures het middel bij uitstek om Brussel etnisch van Vlamingen te zuiveren.

De Agalev-Ecolo-fractie wenst het wetsontwerp in een ruimer kader te plaatsen. Migratiestromen zijn volgens hen het gevolg van de onrechtvaardige verhoudingen die op wereldvlak bestaan. Europa moet ook hierin zijn verantwoordelijkheid opnemen. Mensen laten niet voor hun plezier alles achter zonder te weten wat hen te wachten staat. Het regulariseren van mensen zonder papieren is dan ook een kwestie van menselijkheid. Veel vreemdelingen leven al jarenlang in onzekerheid, zijn hier ingeburgerd en laten hun kinderen hier naar school gaan.

Ook het economisch belang speelt hierin mee. Illegalen zijn een te gemakkelijke prooi voor weinig scrupuleuze ondernemers. Illegalen krijgen nu de kans om hier wetmatig te verblijven en te werken. De regering wil met dit ontwerp vooral de clandestiniteit een halt toeroepen. Voor de Agalev-Ecolo-fractie is regularisatie een belang-

Kristien Grauwels

rijke pijler van het vreemdelingenbeleid, zoals het in het regeerakkoord werd overeengekomen. De uitwijzingen kunnen slechts de laatste schakel zijn in het beleid inzake migratiestromen. De uitwijzing, zoals die gebeurde met de Roma-zigeuners, vindt de fractie hoogst misplaatst. De rechten van het kind moeten worden beschermd bij het vasthouden van minderjarigen. Voor minderjarigen moet in een specifieke procedure worden voorzien en de gesloten centra moeten verdwijnen.

De VLD-fractie is van mening dat een Europees migratie- en asielbeleid noodzakelijk is. De overheid moet als een goede, maar ook als een strenge huisvader optreden. De betrokkenen eenvoudigweg terugsturen is geen echte oplossing. De fractie vindt dat het criterium ernstig ziek zijn moet worden gecontroleerd en dat de aanvrager een blanco-strafblad moet hebben. Zij beklemtoont eveneens het eenmalige karakter van de regularisatie.

In een volgend stadium van de besprekingen werden heel wat vragen gesteld ter verduidelijking van het wetsontwerp en de minister heeft volgende preciseringen aangebracht.

Ik heb ze voor u gerangschikt. De criteria zijn soepel en algemeen, precies om de commissie niet in een strak keurslijf te dwingen. Asielzoekers die al op het grondgebied verblijven maar van wie de aanvraag binnen een redelijke termijn na de aankomst in België werd afgewezen, komen niet in aanmerking voor regularisatie. Ook een toeristenvisum geeft geen toelating tot regularisatie. De integratiewil moet blijken uit de duur van het verblijf en de sociale bindingen. Schoolplichtige kinderen moeten zich op het grondgebied bevinden om aanspraak te kunnen maken op de regularisatie. Er werd gevraagd naar een lijst van "gevaarlijke" landen. De minister antwoordde hierop dat er een lijst zal worden opgesteld in samenwerking met het ministerie van Buitenlandse Zaken, het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en de dienst Vreemdelingenzaken.

Ik kom nu tot de commissie voor Regularisatie. Als de secretarissen van de commissie gunstig advies verlenen, is er geen enkele reden waarom de minister zich daaraan niet zou houden. Niettemin hebben adviezen geen bindende kracht. De secretarissen zullen een grondige kennis van de asielproblematiek moeten hebben. Zij moeten nagaan of het dossier volledig en in orde is en zullen het dan aan de minister overmaken. De leden van de commissie zullen worden aangewezen door de Ministerraad. Het recht op verdediging en om gehoord te worden wordt voorzien doordat de aanvrager recht heeft op bijstand van een advocaat en van een tolk. De commissie zal bestaan uit een aantal Nederlandstalige en Franstalige kamers. Het aantal kamers kan worden aangepast volgens de werkelijke behoeften.

Wat de bewijsstukken betreft is een officieel spoor van een OCMW, politie of school vereist. Een getuigenis volstaat niet. Een geregistreerde huurovereenkomst geldt wel als bewijs, evenals facturen voor gas of elektriciteit. Het doel van dit ontwerp is de verbetering van de situatie van de illegalen. Er zal dus enkel in geval van ernstige criminele feiten vervolging worden ingesteld.

De minister gaf nog andere interessante inlichtingen. De regering heeft 1 miljard frank ingeschreven om de achterstand weg te werken en de regularisatiedossiers te behandelen. De regering voorziet ook in personeel en omkadering om deze procedure materieel mogelijk te maken. De hele operatie is eenmalig. De aanvraag tot regularisatie geeft geen enkel recht op bijkomende sociale hulp. De gemeenten zullen via een rondzendbrief op de hoogte worden gebracht van hun taak. De burgemeester kan een sociaal verslag maken van de aanvrager. Om verblijfsrecht wegens huwelijk te verkrijgen moet een illegaal houder zijn van een paspoort waarin een geldig visum staat. Is dat niet het geval, dan moet hij terug naar het land waar hij vandaan komt om zich aan de toelatingsvoorwaarden te conformeren. De regularisaties zullen in kennis worden gebracht van de instelling die de Schengen-akkoorden beheert. Het gemeen recht is van toepassing op de gezinsherenigingen. In de toekomst zal een bijzonder voogdijstelsel in het leven worden geroepen voor de niet-begeleide minderjarigen. Er werd geen termijn bepaald waarin de minister zijn beslissing moet nemen. De voorkeur werd gegeven aan een stelsel waarbij in de nodige middelen werd voorzien om de commissie in staat te stellen haar opdracht te vervullen.

Na de bespreking werden 89 amendementen ingediend waarvan geen enkel werd weerhouden.

Het wetsontwerp werd aangenomen met 10 stemmen voor, 4 stemmen tegen en twee onthoudingen.

De voorzitter : Ik herinner alle fracties aan hun belofte inzake het respecteren van de spreektijd. Ik zal daarop trouwens streng toekijken.

De heer Marc Van Peel heeft het woord.

De heer Marc Van Peel (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, dit wetsontwerp moet uiteraard worden gesitueerd in het globaal vreemdelingenbeleid van deze regering.

Volgens onze analyse stelt het globaal vreemdelingenbeleid tot op heden niet veel voor, wat tot gevolg heeft dat dit wetsontwerp met haken en ogen vastzit en geen antwoord biedt voor de problematiek waarmee wij worden geconfronteerd.

Marc Van Peel

Typisch voor deze regering is dat ideologisch geladen onderwerpen heftige politieke discussies doen losbarsten binnen de meerderheid, terwijl dit niet het geval is voor problemen van budgettaire aard vermits dan iedereen kan worden bedeed. Voor ideologisch geladen problemen moet er naar een wankel evenwicht worden gezocht - al kan ik dat nog enigszins begrijpen - maar de waarheid is dat dit wankel evenwicht niet eens wordt uitgevoerd. Ter illustratie verwijs ik

naar een ander actueel en even ideologisch geladen item, met name het snelrecht. Tijdens het debat daarover diende de regering - met onze steun - een duidelijk ontwerp in dat door Ecolo niet werd aanvaard.

Dergelijke ideologische debatten worden weerspiegeld in het vreemdelingenbeleid van de regering.

Op het vlak van de uitwijzingen hadden wij recht op een heuse vaudeville. Wij gaan ervan uit - zoals de regering blijkbaar - dat elk vreemdelingenbeleid en elk illegalenbeleid steunt op een ernstig uitwijzingsbeleid. Dat uitwijzingsbeleid is gehypothekeerd door het tragische voorval rond Semira Adamu en dat sindsdien niet meer uit de startblokken geraakte. Typisch voor onze media-maatschappij en voor onze politieke debatten is dat de - terecht - verontwaardiging over één tragisch ongeval, leidt tot het stoppen van een beleid. Dat is niet goed te praten, maar toch staan wij niet verder.

De regering trachtte de situatie te deblokkeren, maar op zo'n manier dat het debat over de uitwijzingen onmiddellijk als het ware werd begraven.

Het beleid inzake uitwijzingen moest worden gedeblokkeerd door 73 zigeuners terug naar Slowakije te sturen. In dat verband las ik nogmaals de kritiek van de heer Decroly in het commissieverslag, waarbij hij zich afvraagt waar de strafrechtelijke veroordeling blijft van degenen die dat op hun geweten hebben. Tijdens het debat van vorige maand protesteerde ikzelf tegen de zeer ongelukkige maatregel om mensen van een en dezelfde etnische groep bij wijze van voorbeeld uit te wijzen.

Precies door het uitwijzingsbeleid op die manier aan te vatten, werd het opnieuw gehypothekeerd. De debatten bij de meerderheid barstten opnieuw los en gaan erover of er één dan wel drie personen dagelijks worden uitgevoerd.

Mijnheer de minister, hoe ver staat men de facto inzake het uitwijzingsbeleid? Deze vraag is niet politiek neutraal. Af en toe bezoek ik de studio's van De Zevende Dag en ik was daar toen de heer De Gucht, inmiddels effectief voorzitter van de VLD, zei dat er geen sprake van was dat zij het regularisatieontwerp zouden goedkeuren zolang geen grote stappen voorwaarts werden gezet inzake de uitwijzingen.

Mijnheer De Gucht, ondertussen definitieve voorzitter van de VLD, verklaarde dat er geen sprake is van goedkeuring van dit ontwerp als er geen grote stappen zijn gezet inzake uitwijzing.

We moeten dus evalueren wat de heer De Gucht en de VLD verstaan onder "stappen voorwaarts" inzake uitwijzingsbeleid. Het zou me zeer verwonderen dat het om de enkele honderden zou gaan die minister Duquesne naar voren heeft gebracht. Wij gaan er wel mee akkoord dat dit een pijler moet blijven van elk beleid ten overstaan van illegalen. We stellen enkel vast dat er niets van komt en dat we dus - in het zorgvuldig evenwicht dat men betrachtte - staan voor de goedkeuring van dit wetsontwerp van de regularisatie waarin over de uitwijzingspijler geen sprake is.

Er was nog een derde pijler, namelijk die van de hervorming van de administratie.

Immers, de administratie die alle asielaanvragen moest behandelen, was slecht georganiseerd en zou dus worden hervormd. Conform de traditie van deze regering worden stoere verklaringen afgelegd en de drie administraties zouden tot een grote administratie worden omgevormd.

Zes weken geleden wees ik er al op dat men uiterekend de ambtenaren die dit beleid moeten realiseren dient te motiveren. Ondertussen hebben die mensen vernomen dat er weer drie administraties komen.

Deze mensen zitten dus op een zeer "beweeglijke" stoel en niemand weet waar het nu eigenlijk naartoe gaat.

Mijnheer de minister, hoever staat het nu met de hervorming van de administratie? Dit is geen onbelangrijke vraag in dit kader. Wij zijn het immers met u eens dat dit de derde pijler is.

Als ik terugkom op het regularisatieontwerp op zich dan stel ik vast dat er

terecht wordt verwezen naar de bredere context van de migratiestromen. Ook wij vinden dit van levensbelang. Het is een waarheid als een koe - en dit geldt niet alleen voor België - dat de internationale situatie, de politieke labiele situatie in vele landen, de inkomenskloof tussen Noord en Zuid en tussen Oost en West verantwoordelijk zijn voor deze migratiestroom.

Bij deze vaststelling kan het evenwel niet blijven. Ik herinner mij dat de vorige regering aan de Koning Boudewijnstichting heeft gevraagd om, naar analogie van het zogenaamde armoederapport een migratiereport te maken. Ik zou dus graag van u vernemen hoever het daarmee staat. Als mijn informatie correct is staat het nog nergens.

Marc Van Peel

De bedoeling van dat migratierapport was precies na te gaan hoe een land als België - zowel in de buitenlandse betrekkingen als in de ontwikkelingssamenwerking - ten opzichte van de migratiestromen een gecoördineerd beleid kan voeren.

In "De Zevende Dag" zijn er - zoals de heer De Gucht - die pleiten voor het uitdokteren van een migratiestatut. Wij hebben die idee ook al geopperd, maar die idee moet goed worden onderbouwd en daarvoor moet het rapport van de Koning Boudewijnstichting precies dienen.

Voor u het weet zit u in een situatie waarbij u aan hooggeschoolde ingenieurs en informatici uit het Oosten of het Zuiden zegt dat ze welkom zijn en waarbij ongeschoolden na drie maanden uitwijst.

Een onverdachte instantie als de Koning Boudewijnstichting zou ons dus een rapport moeten bezorgen, zo niet blijft het debat over de reële oorzaken van de migratie bij een vaststelling, bij wat Europese pogingen om er iets aan te doen.

Ook in het kader van een gezond Noord-Zuid- en Oost-Westbeleid is dit rapport erg belangrijk. Het is dus nog dringender dan het armoederapport.

De CVP dringt er bij de regering op aan de Koning Boudewijnstichting te herinneren aan haar opdracht.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de christendemocraten hebben fundamentele bezwaren tegen de grote, massale en eenmalige regularisatie. De CVP gaat wel akkoord met het principe van regularisatie van een aantal categorieën. Het is niet goed dat mensen langdurig illegaal in de natuur, beter gezegd in de steden verdwijnen en de samenleving grondig desorganiseren. Volgens de regering zal het bij een eenmalige regularisatie blijven. De CVP gelooft daar niets van. Buitenlandse voorbeelden spreken immers boekdelen!

Sinds 1985 heeft Spanje 4 zogenaamd grote, eenmalige regularisaties doorgevoerd. Er werden respectievelijk 120 000, 50 000, 40 000 en 37 000 mensen geregulariseerd. Elke aankondiging van een massale regularisatie veroorzaakte een aanzuigeffect. In 1996 leidde dit tot dramatische toestanden. Op alle soorten schuiten probeerden mensen de Straat van Gibraltar over te steken om binnen de gestelde regularisatietermijn Spanje te bereiken. Op dit ogenblik woedt in Spanje het debat over het vijfde massale regularisatievoorstel van de regering. De grootste regeringspartij tekent bezwaar aan omdat het aanzuigeffect erg groot is en men steeds nieuwe grote regularisaties moet doorvoeren.

In Italië deed zich hetzelfde fenomeen voor. De regularisaties vonden plaats in 1996, 1998 en 1999. Een maand na afloop van de regularisatieperiode zag de toenmalige minister van Arbeid zich reeds verplicht aan te dringen op een nieuwe regularisatie om de bestaande problemen te kunnen oplossen.

Mijnheer de minister, het systeem van een massale eenmalige regularisatie deugt niet.

Tot december 1999 loopt in Nederland de tweede periode inzake legalisering van de zogenaamde witte illegalen. Het debat terzake is volop aan de gang.

Mijnheer de minister, de voorbeelden spreken voor zich. Grootschalige eenmalige regularisaties hebben perverse gevolgen. Kortom, het is geen goed voorstel. We zwijgen dan nog over de klungelachtige manier waarop het project werd uitgewerkt. Eerst was er sprake van een koninklijk besluit. Later bleek dat de wetgeving moest worden aangepast. Ik herinner me dat eerste minister Verhofstadt tot tranen bewogen de oppositie om steun vroeg om een zo groot mogelijke consensus te kunnen bereiken. Op klacht van het Vlaams Blok had de Raad van State immers vastgesteld dat de techniek van een koninklijk besluit voor deze problematiek onwettig was.

Er werd op ons een beroep gedaan. De minister zei ook in het commissiedebat dat hij heeft vastgesteld dat dergelijke wetten in het buitenland vaak hebben geleid tot een verhit en extremistisch klimaat. Welnu, ik ben ervan overtuigd dat we zo dadelijk hiervan een staaltje zullen zien. Wat zich in het buitenland heeft voorgedaan naar aanleiding van ondoordachte voorstellen als dit, zullen we ook hier meemaken. Dit verhit en extremistisch klimaat zal niet alleen in dit parlement aanwezig zijn, maar in heel het land en, hetgeen nog erger is, in alle gemeenten. Dit is het grote geschenk van de regering aan de verhitte extremisten.

(Rumoer op de banken van het Vlaams Blok)

Ik heb geen namen genoemd, maar ik bedoel u.

Dit betekent niet dat er niet moet worden geregulariseerd. Dit moet dan wel gebeuren door de huidige wet van 1980, die de huidige regering laat bestaan, aan te passen. Ik heb trouwens gelezen dat de heer Cortois tijdens de bespreking in de commissie terecht zijn bezorgdheid heeft geuit over het feit dat er nu twee procedures bestaan. Enerzijds is er de grote eenmalige, massale regularisatie, waarvan ik niet geloof dat ze eenmalig zal zijn. Anderzijds is er de bestaande procedure, waar men evengoed recht op heeft. Ik meen dat de ongerustheid van de heer Cortois in deze terecht is. Wij zeggen dat de bestaande wet van 1980 op basis van de strenge en duidelijke criteria die we in onze amendementen hebben opgenomen, moet worden aangepast zodat er duidelijke criteria komen. Dit is voor een aantal categorieën een veel betere regeling. Ik zal uitleggen voor welke criteria dit het geval is en wat het verschil is tussen onze criteria en die van de regering.

Personen die ernstig ziek zijn en personen die niet terugkunnen naar hun land van herkomst moeten volgens ons geen recht hebben op een eeuwigdurende verblijfstitel. Het gaat om twee tijdelijke categorieën. Ernstig zieken kunnen gelukkig genezen. We moeten

Marc Van Peel

ervoor opletten dat we het gezondheidsasiel niet bevorderen waarbij ernstig zieken weten dat ze in België terecht kunnen. Ook de omstandigheden in het land van herkomst zijn volgens ons een tijdelijk criterium. Het is niet omdat ergens de aarde heeft gebeefd of omdat een dictator ergens de mensenrechten met voeten treedt, dat dit in die landen eeuwig zal duren.

De andere twee categorieën zijn de personen die, door de schuld van de overheid, reeds lang in een asielprocedure verwickeld zijn en de personen die reeds vijf of zes jaar illegaal op het territorium verblijven en krachtens het ontwerp van de regering duurzame sociale bindingen moeten kunnen aantonen. Voor die twee categorieën stellen we voor om naar de goede voorbeelden uit het buitenland te kijken. Die goede lessen komen in dit geval uit Nederland. Daar verwacht men van de nieuwkomers, en ook van deze categorieën, dat ze zich inburgeren. Niemand schreeuwt hierover moord en brand; daarom hebben we deze eis in onze amendementen verwerkt. Ik citeer in dit verband de Nederlandse Rijkswet: "Het begrip inburgering" - waarmee de VLD voor de verkiezingen ook af en toe uitpakte - "dient om een ontwikkelingsproces aan te duiden dat leidt tot een daadwerkelijke participatie in de samenleving".

Er wordt niet gevraagd dat iedereen Nederlander wordt in de identiteitsbetekenis van het woord. Wel mag worden verlangd "dat de verzoeker niet uitsluitend op zijn eigen minderheidsgroep is georiënteerd of daarvan geheel afhankelijk is". Hij moet in staat zijn ook met anderen te kunnen communiceren en aangezien de taal het belangrijkste communicatiemiddel is, is voldoende beheersing van het Nederlands een kenmerk van de inburgering. Hoe die kennis wordt verkregen, is van geen belang, maar de gemeenten moeten er wel voor zorgen. Bij het onderzoek naar de mate van inburgering wordt als regel ook gehanteerd of men zich door het lidmaatschap van clubs, verenigingen, belangengroeperingen in de samenleving een plaats heeft verworven. De Nederlandse maatschappelijke verhoudingen moeten tot op zekere hoogte worden aanvaard. De omgang met uitsluitend landgenoten en langdurige verblijven in het land van herkomst worden als tekenen van niet-inburgering opgevat." Aldus de socialistisch-liberale D66-regering in Nederland. "Wat de taalbeheersing betreft, wordt onder een redelijke kennis van de Nederlandse taal verstaan dat de verzoeker minimum een eenvoudig gesprek in het Nederlands over alledaagse dingen moet kunnen voeren." Dit zijn slechts een aantal voor de hand liggende criteria die in Nederland worden gebruikt.

De CVP-fractie pleit voor een aanpassing van de wet van 1980. In de eerste plaats moet er een criterium aan de wet worden toegevoegd voor twee groepen van personen, namelijk de zieken en degenen die om redenen buiten hun wil niet terug kunnen naar hun land van herkomst. De categorie van mensen die hier lang verblij-

ven, zou stilaan moeten wegsmelten op voorwaarde dat de minister het ernstig meent met het uitwijzingsbeleid. Wanneer de administratie grondig wordt hervormd, zal de groep waarvan de asielprocedure door de schuld van de overheid te lang aansleept, eveneens verdwijnen.

Er hoeft dus volstrekt geen sprake te zijn van een permanente massale regularisatie. Onze fractie heeft op basis van de wet van 1980 een duidelijk alternatief naar voren gebracht, waardoor de huidige problemen worden opgelost en waardoor men kan vermijden dat er een aanzuigeffect wordt gecreëerd. Dit wetsontwerp zal ertoe leiden dat het probleem van de illegalen in ons land niet langzaam verdwijnt, maar dat het zich bestendigt.

België voegt zich bij de groep van landen, zoals Italië en Spanje, die door een herhaald systeem van massale regularisatie een ongelooflijk aanzuigeffect uitoefenen. Nochtans is het precies dit wat de minister, en ook wij, willen vermijden. Wij hebben het dan ook niet begrepen op dit wetsontwerp. Daarom hebben wij ons voorstel in een amendement verwoord. Wij hadden gehoopt hierover een zinvolle discussie te kunnen voeren, waarbij wij een compromis zeker niet uitsloten. Het precaire evenwicht - of onevenwicht - in de regering met betrekking tot deze materie sluit een gedachtewisseling met de fatsoenlijke oppositie natuurlijk uit. Wij voelen ons dan ook gerechtigd om onze kritiek op dit wetsontwerp naar voren te brengen en om een alternatief in te dienen. Wij moeten leren uit de buitenlandse slechte en goede voorbeelden. Wij beschouwen de goedkeuring van ons amendement als een noodzakelijke voorwaarde om deze wet te kunnen aannemen. Uit het debat in de commissie heb ik al begrepen dat hiervan geen sprake kan zijn, dat regulariseren zo vlug en zo massaal mogelijk moet kunnen plaatsvinden en dat uitwijzen maar bij mondjesmaat is toegestaan. Ik ben benieuwd hoe de VLD de uitspraken van de heer De Gucht interpreteert. Ik vraag me af of het land, en vooral de VLD, rijp zijn om dit ontwerp goed te keuren. De VLD heeft het ontwerp immers in verband gebracht met de hervatting van de uitwijzingen. Ik ben eveneens benieuwd hoever het staat met de administratieve hervormingen die de minister heeft aangekondigd.

Le **président** : La parole est à Mme Joëlle Milquet.

Mme **Joëlle Milquet** (PSC) : Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, je crains que vous ne deviez entendre une nouvelle fois les propos déjà tenus durant de longues heures en commission.

Je commencerai mon intervention en émettant deux considérations d'ordre général.

J'aborderai ensuite ce projet de manière plus ponctuelle.

Comme vous avez pu le constater durant les débats en commission, le PSC s'est efforcé de mener une opposition constructive en respectant la logique du texte et en

Joëlle Milquet

tendant d'apporter des améliorations par le dépôt d'amendements modérés visant à clarifier le texte très confus sur certains points. C'était là, selon nous, une façon de s'assurer que ce projet de loi puisse aboutir et ainsi régulariser la situation de certaines catégories d'étrangers.

Hélas, malgré les déclarations relatives à la nouvelle culture politique et à la nécessité de ne pas s'enfermer dans des clivages opposition-majorité, j'ai pu constater que les amendements que nous avons déposés avaient été rejetés alors qu'ils reflétaient souvent des préoccupations exprimées par certains partenaires comme le PS et Ecolo. Plusieurs d'entre eux reprenaient pourtant des explications que vous aviez données et apportaient des éclaircissements conformes à ce que vous aviez dit en commission.

Je regrette donc que l'on ait dû clôturer ce débat dans une logique majorité-opposition, ce dont, en tant que parti de l'opposition, nous voulions pourtant nous départir.

Avant de parler des différents points de ce projet de loi, qui entrera en vigueur pour un an, j'aimerais redire combien il est indispensable - et je sais que vous partagez ce souci - de modifier rapidement la procédure structurelle de la régularisation, aux termes de l'article 9 de la loi de 1980. En effet, pour le moment, comme vous le savez, cette dernière laisse planer beaucoup trop d'incertitudes et d'arbitraire.

De plus, outre les modifications que nous devons apporter dans le cadre de cette législation, nous devons très rapidement savoir comment, à terme, nous allons pouvoir faire face à d'autres futures demandes ponctuelles de régularisation sur la base des critères prévus par l'article 9.

Je tiens à dire une nouvelle fois que c'est un débat qui devra avoir lieu très rapidement.

J'en viens maintenant à des considérations plus spécifiques.

Je voudrais tout d'abord parler des critères suivis dans le cadre de cette procédure de régularisation.

Ils sont au nombre de quatre.

Le premier a trait aux raisons indépendantes de la volonté, qui pourraient être évoquées pour que certaines personnes ne soient pas rapatriées.

A ce sujet, je souhaiterais répéter combien il est indispensable non seulement de considérer chaque cas mais également de ne pas se limiter à des listes trop réduites et dès lors trop rigides comme c'est le cas pour le

moment. En effet, à l'heure actuelle, seuls trois ou quatre pays sont concernés. Selon moi, nous devrions pouvoir apprécier certaines situations comme, par exemple, celle des Kurdes par rapport à la Turquie, qui demande beaucoup plus de subtilité.

Dès lors, j'espère qu'à cette fin, il sera possible de mettre en place au niveau fédéral des éléments convergents, ne provenant pas uniquement des départements des Affaires étrangères et de l'Intérieur mais également des informations collectées par les ONG, qui ont parfois une appréciation plus globale de la situation dans différents pays.

A terme, nous devrions également tenter d'organiser un système unique d'analyse de ces différentes problématiques car, pour l'instant, les éléments d'information sont éparpillés dans différents ministères. Nous ne prenons pas assez en compte le travail effectué par certaines ONG.

La circulaire, qui impose que les personnes fassent une déclaration de départ volontaire quand la situation s'améliore, pose, selon moi, également problème.

Bien des gens craignent de faire cette déclaration parce que la situation dans leur pays est actuellement critique, et qui n'utilisent dès lors pas du tout les possibilités offertes. Grâce à ce texte, comme il ne s'agira plus seulement d'une suspension de l'ordre de quitter le territoire mais d'un véritable droit à rester durant une certaine période, j'espère que cette circulaire tombera et que nous n'aurons plus cette difficulté vécue par les personnes, qui rend relativement difficile l'application de ce critère.

Le critère 4 est sans doute le plus difficile à expliquer : à travers les longues heures de discussion, vous vous êtes vous-même aperçu de la complexité due à la confusion des textes prévus aux articles 2.4 et 9.9. Je persiste à penser que pour réussir cette opération de régularisation, il aurait convenu d'être plus clair quant aux critères : ils restent trop confus et permettent des interprétations à ce point restrictives qu'ils risquent de vider ce projet de loi de sa substance. Voilà pourquoi nous allons néanmoins déposer des amendements sans pour autant nous faire beaucoup d'illusions.

Le point 4 vise à la fois les circonstances humanitaires et le développement des attaches sociales durables dans le pays. Si la seconde condition au moins est remplie, il faudrait ne plus évoquer des circonstances humanitaires avec toute la largeur d'appréciation qu'elles incluent. Il s'agirait plutôt d'interpréter ce point dans le sens que, si la notion d'attache sociale durable est remplie, la circonstance humanitaire apparaît avec le risque de briser cette attache par le rapatriement forcé. L'objectivité du critère de circonstance humanitaire en serait renforcée.

Joëlle Milquet

Par ailleurs, si seulement un amendement pouvait passer, j'aurais voulu que ce soit celui visant à supprimer le "et/ou" dans votre article 9.9. Cela éviterait l'impression, que vous avez entretenue dans vos explications, que des critères cumulatifs étaient imposés, contrairement à ce que vous aviez vous-même exposé dans un premier temps.

Pourtant, ces critères doivent demeurer alternatifs pour réussir cette opération de régularisation. En effet, il nous semble impossible de demander à la fois la preuve d'une présence de six ou cinq ans, selon les cas, éventuellement une preuve de séjour légal, et surtout, ce que vous avez ajouté in fine et qui n'a jamais été exposé dans l'accord gouvernemental antérieur, de démontrer n'avoir jamais reçu un ordre de quitter le territoire.

Vous vous êtes livré à l'exercice, certes difficile, d'essayer de nous expliquer comment pouvoir considérer ces critères comme alternatifs mais néanmoins cumulatifs pour renforcer l'interprétation; et que plus on pouvait démontrer de critères, plus on avait de chances de pouvoir être régularisé. Pourtant, cet élément reste ambigu pour le demandeur et ouvre une brèche à l'arbitraire.

C'est pour cette raison que nous redéposerons un amendement au texte; nous aurions préféré voir annoncé que par attache durable, il était entendu cinq ou six ans. Qu'au moins, à terme, dans l'application de cette loi, il soit considéré qu'une présence durant cette période autorise une présomption d'attache sociale durable, quitte à démontrer et à prouver que ce n'est pas le cas. Il faudrait au moins que ce critère l'emporte, qu'il soit clair et qu'il évite une accumulation de preuves sous peine de limiter la procédure, donc de ne pas assainir la situation.

Voilà les principales critiques que je réitère à propos de ce quatrième critère. J'insiste sur l'urgence d'une réflexion sur cet amendement visant à supprimer le "et/ou", appartenant à la définition concoctée par des juristes pourtant brillants, selon vous, mais qui reste une première juridique. Ce risque de confusion n'est pas sain dans un texte de loi.

Nous avons beaucoup discuté du critère relatif à la maladie. Pour examiner ce critère et éviter toute subjectivité, en tout cas de vos structures, j'insiste encore sur la mise en place de l'équivalent d'une chambre informelle où des médecins peuvent étudier le dossier de la personne et, en cas de doute, éviter de trancher par un refus. L'analyse médicale doit être effectuée avec finesse et sérieux. Les demandes sur ce point devraient être appréciées sur la base des trois critères relevant de la jurisprudence du Conseil d'Etat et des cours et tribunaux, à savoir la gravité de l'affection, le traitement disponible dans le pays d'origine et le prix y afférent. En effet, on fait parfois état de traitements disponibles mais dont on connaît le coût exorbitant et qui, dès lors, ne peuvent être

appliqués au demandeur, et également le caractère effectif de l'accès aux soins. Ces notions sont très importantes car elles doivent baliser la réflexion et éviter dès lors d'être vidées de leur substance.

En ce qui concerne le respect des droits de la défense, sur la base de nos questions, vous nous avez confirmé qu'il y aurait un droit à l'audition, permettant d'avoir recours à des avocats pro deo. Nous vous remercions de vos précisions mais, dès lors, nous ne voyons pas pourquoi nous n'aurions pas pu, comme nous le demandions dans nos amendements, préciser tout cela concrètement dans le texte, tel que cela avait été fait dans la loi de 1980 pour la commission consultative des étrangers.

En ce qui concerne le pouvoir de la commission, vous ne nous avez pas toujours convaincus. Vous aviez annoncé que cette commission trancherait, qu'elle prendrait des décisions totalement indépendantes. Je sais qu'on se réfugie derrière des arguments juridiques que je pense peu pertinents au sujet d'un éventuel traitement discriminatoire. L'article 9 et ce projet de loi ponctuel ont des objectifs suffisamment différents pour vous permettre d'avoir deux traitements différents, pour que vous puissiez trancher sur la base de l'article 9 et qu'une commission tranche sur la base de ce projet de loi. Vous auriez au moins pu respecter votre volonté gouvernementale telle qu'affirmée voici quelques mois et démontrer la plus grande objectivité, telle qu'elle avait en tout cas été exprimée par les différents partis de votre majorité. Sur ce point, nous restons également déçus. Nous pensons également que pour vous inciter à mettre tous les moyens en oeuvre afin de réussir cette opération de régularisation et s'assurer que les choses se fassent en temps opportun, il fallait imposer un délai fixe dans lequel la commission devait également statuer.

En ce qui concerne les délais, nous vous rejoignons sur un point et donc nous ne redéposerons pas l'amendement - les débats servent au moins à quelque chose - relatif aux trois semaines. Je conviens que les personnes concernées ont sans doute eu le temps d'être informées. Par contre, le mois de délai relatif au rapport social reste trop court et, surtout, étant facultatif selon le bon vouloir et parfois les philosophies politiques divergentes des différentes communes, il risque d'intervenir de manière discriminatoire dans les dossiers. C'est un peu ma crainte : les communes qui auront bien agi et donné de bons rapports sociaux pourront conforter les dossiers de leurs demandeurs et celles qui, pour des raisons qui leurs sont propres, n'auront pas joué ce jeu, risquent alors d'handicaper les demandes. Il est à craindre dès lors qu'on fasse la différence entre les dossiers ayant des rapports sociaux et les dossiers qui en sont dépourvus.

Joëlle Milquet

C'est une discrimination importante pour laquelle nous vous demandons de prendre des mesures. Il faut sensibiliser les communes, leur fournir les circulaires et surtout les moyens nécessaires pour réussir cette opération de régularisation.

Je persiste à penser que les trois jours de recours accordés en cas de dossier incomplet - même si ce sont des jours ouvrables - restent vraiment un délai trop court et que les doubler eût été un minimum pour permettre aux personnes de le compléter. Ce sont souvent des gens qui ne parlent pas nécessairement la langue, qui sont seuls face à la difficulté de constituer un dossier et surtout seuls face aux différentes institutions puisque vous leur imposez des preuves officielles. Dès lors, tout cela demande un minimum de temps.

Nous persistons également à penser que les pouvoirs des secrétaires de commissions restent trop importants et que la commission devrait rester maîtresse de certaines décisions, sauf lorsqu'il s'agit d'agir plus rapidement et de transmettre un avis ou un dossier positif au ministre. La preuve exigée, notamment en ce qui concerne l'obtention de documents émanant d'institutions officielles, reste trop restrictive par rapport à la situation de réelle clandestinité que vivent certains. Je sais qu'il peut y avoir des risques de détournement de preuves, j'en suis tout à fait consciente et on ne doit pas faire n'importe quoi non plus dans cette matière. Néanmoins, n'imposer que des documents officiels, ne pas permettre aux ONG de pouvoir en délivrer, ne pas permettre aux demandeurs de pouvoir faire la preuve par d'autres éléments de droit qu'on aurait pu réguler, risque de maintenir des gens dans la clandestinité, des personnes qui se trouvent dans notre pays depuis plusieurs années et qui vont rater le train d'assainissement que nous souhaitons voir réussir.

En ce qui concerne l'article 14 consacré aux expulsions des personnes manifestement non régularisables, j'attire votre attention sur cette notion qui reste très floue. Elle peut être interprétée restrictivement, d'autant plus que la demande de régularisation introduite par ces personnes ne fera pas l'objet d'une analyse correcte de la part de la commission de régularisation. Je peux comprendre qu'elle refuse un traitement normal et qu'elle veuille éviter le dépôt de dossiers dilatoires. Néanmoins, il est risqué d'introduire cette notion. Qui va porter une appréciation si c'est l'Office des étrangers qui vous envoie le dossier ? Ce système risque de permettre des expulsions de personnes qui auraient peut-être pu être régularisables puisque l'on oblige les fonctionnaires à agir dans un délai relativement court. Je persiste donc à croire que cet article est dangereux. C'est pourquoi nous déposons un amendement sur ce point.

Autre objet de critique et de crainte, c'est la preuve de la résidence. Si l'on veut rendre confiance aux gens et réussir cette opération, il faut éviter tout ce qui pourrait

amener ces personnes à ne pas oser introduire leur demande. Permettre une élection de domicile, sans imposer l'obligation de résidence, eût été, je pense, un élément important pour assainir la situation. Nous déposerons des amendements sur ce point. J'attire votre attention sur la nécessité de mettre en oeuvre les modifications législatives qui permettront aux personnes ayant obtenu leur régularisation de s'intégrer dans la société et de bénéficier d'une série de dispositifs, notamment les aides à l'emploi, etc.

Comme plusieurs personnes siégeant dans l'actuelle commission de régularisation l'ont constaté, le risque est grand d'une interprétation très restrictive de la notion de fraude manifeste. Je reconnais que le texte précise bien qu'il s'agit de fraudes manifestes liées à la procédure. Tant mieux car il ne faudrait pas que, d'une manière générale, on utilise cette notion pour ne pas régulariser des personnes coupables de fraudes peu importantes, liées à leur précarité.

Il en est de même pour la notion d'ordre public. Autant son appréciation vous revient, autant il ne faudrait pas la vider de sa substance en l'invoquant à tout moment à propos de n'importe quoi, surtout à propos de difficultés liées à la précarité de ces personnes. C'est la raison pour laquelle nous aurions aimé que la commission puisse donner son avis - je ne parle pas d'un accord - sur l'appréciation de cette notion. Mais je sais que vous n'appréciez pas beaucoup cette idée.

Telles sont donc les craintes et les critiques que nous formulons à ce sujet. Nous constatons un certain antagonisme entre le fait que, d'une part, en ce qui concerne les naturalisations, le gouvernement estime qu'après cinq ans, il n'est plus nécessaire d'examiner la façon dont les gens sont intégrés dans la société et que, d'autre part, on réintroduise des éléments très subjectifs liés à la notion d'intégration. Quand est-on intégré ? Quand on travaille, que l'on a de l'argent, que l'on est plus cultivé qu'un autre ou que l'on parle mieux qu'un autre ? On risque de relancer la problématique de la subjectivité de cette notion que, par ailleurs, vous voulez supprimer dans une autre loi.

Pour conclure, monsieur le ministre, mon groupe s'abstiendra sur ce projet. En effet, nous ne pouvons pas voter contre car il s'agit tout de même d'une avancée dont nous nous réjouissons. Mais nous ne voterons pas pour car le texte reste trop confus. Certaines clarifications auraient permis de mieux réussir cette opération. En tout cas, le PSC jouera le jeu : lorsque cette loi sera adoptée - et je crains qu'elle le soit sans avoir tenu compte de nos amendements -, nous demanderons à nos mandataires de tout mettre en oeuvre pour informer les personnes concernées. Les communes dont ils sont bourgmestres, appliqueront cette législation afin que cette opération réussisse.

De **voorzitter** : De heer Karel Van Hoorebeke heeft het woord.

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, u weet dat de VU-fractie zich van in het begin op positieve wijze heeft ingeschreven in het debat over de regularisatie van de illegalen die in België verblijven.

Wij zijn van oordeel dat dit debat op een serene, opbouwende wijze moet kunnen worden gevoerd, wat echter niet betekent dat wij akkoord gaan met alles wat in het wetsontwerp staat. Dit is een problematiek die het partijpolitieke spel moet overschrijden, want het gaat uiteindelijk over heel wat mensen.

Zoals ook de heer Van Peel heeft onderstreept, mag het debat over de migratie, en vooral over de immigratie in de Europese landen, niet beperkt blijven tot het enkele aspect van de regularisatie van de illegalen. Volgens een recent rapport van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling, dat de naam heeft gekregen "Trends in de internationale migratie", blijkt dat de migratiestroom in de komende jaren niet zal afnemen en dat al degenen die dromen van een migratiestop zich illusies maken. Dat betekent ook dat wij ons fundamenteel moeten bezinnen over de wijze waarop wij die problematiek ook de komende jaren zullen aanpakken. Ik ben het met de heer Van Peel eens dat dit debat zo snel mogelijk moet worden gevoerd. Het moet plaatshebben hier in het parlement en in het Europees Parlement zodat er ook op het Europese niveau maatregelen kunnen worden genomen die deze zaak effectief kunnen oplossen. België kan in deze geen eigen politiek voeren. Europa moet de belangrijkste rol spelen. Het verheugt mij dat er op de Europese Top in Tampere in dat opzicht een eerste poging is gedaan, alhoewel het nog een schuchtere poging is. Men gaat nog niet ver genoeg en het zal nog heel wat tijd en onderhandeling vergen vooraleer alle Europese landen op dezelfde golflengte zitten. Concreet betekent dit dat we nog een aantal jaren aan die migratiedruk het hoofd zullen moeten bieden.

De toename van de migratiestroom is niet alleen een Belgisch probleem; het is een Europees probleem. Wel is het significant - ik verwijs naar een interpellatie die ik onlangs heb gehouden over cijfers met betrekking tot de migratiestroom - dat de migratiestroom in België op spectaculaire wijze is toegenomen ten opzichte van de andere Europese landen.

Ik kom toch nog even op die cijfers terug omdat ze belangrijk zijn. Ze komen uit een studie die in Le Soir is verschenen. Tussen 1 januari en 30 september van dit jaar komt men in de 22 Europese landen die als criteria waren genomen - daarbij horen niet alleen de landen van de Europese Unie, maar ook Tsjechië, Slowakije, Polen, Bulgarije, Hongarije en Roemenië - aan 323 680 asielaanvragen tegenover 246 290 vorig jaar. Er is in die 22

landen een belangrijke toename van asielzoekers. Het meest opvallende is toch wel dat de toename voor België 74,8% bedraagt, dus een cijfer dat beduidend hoger ligt dan het gemiddelde voor die landen, namelijk 31,4% en dan het gemiddelde in de Europese Unie, namelijk 24,9%.

Mijnheer de minister, nadat ik u over deze materie reeds heb geïnterpelleerd, hebt u gezegd op de hoogte te zijn van deze voor België specifieke problematiek. U verklaarde de problemen zeker niet uit de weg te zullen gaan.

Het is opvallend dat de belangrijkste instroom van voornamelijk mensen uit Oost-Europa gebeurde nadat Nederland, Frankrijk, Duitsland en Engeland hun wetgeving gevoelig hadden verstrengd, waardoor België ineens het land bleek waar kandidaten voor asiel het gemakkelijkst terecht konden. Zoals door de heer Van Peel aangehaald wordt vandaag in Nederland hetzelfde debat gevoerd. In Nederland staat men vandaag voor dezelfde problemen die wij in ons land kennen.

Ik citeer uit een artikel dat daarover is verschenen naar aanleiding van de moeilijkheden die zich in een Noord-Fries dorpje hebben voorgedaan : "De asielprocedure staat nu op de helling. Bij het parlement is een wetsontwerp ingediend voor een nieuwe vreemdelingenwet die het asielzoekers nog moeilijker moet maken in Nederland een verblijfsvergunning te krijgen. Uitgeprocedeerde asielzoekers - ongeveer 70% van het totaal - zullen Nederland binnen een zekere termijn moeten verlaten. Na de definitieve afwijzing kunnen zij het huis worden uitgezet. De opvang wordt beëindigd en zij kunnen ook daadwerkelijk de grens worden overgezet. Tot nu toe verdwijnen zij vaak in de illegaliteit en raakt men het spoor bijster."

Het debat dat wij vandaag voeren is zeker binnen het Europese gegeven geen vreemd debat. Wij moeten ons zeker niet als uitzonderlijk beschouwen. België is vandaag aantrekkelijker dan de andere Europese landen die ook met die problematiek te maken hebben.

Mijnheer de minister, geachte collega's, België is altijd een gastvrij land geweest. Ook de Vlamingen zijn altijd zeer gastvrij geweest. Ik verwijs even naar het verleden, naar een periode waar heel wat Vlamingen zijn uitgeweken naar andere landen, op een ogenblik dat wij het hier in Vlaanderen economisch ook niet zo goed hadden, op een ogenblik dat wij in Vlaanderen het politiek moeilijk hadden. Toen zijn er heel wat Vlamingen uitgeweken naar andere landen, waar zij wel welkom waren, waar zij werden aanvaard en zich hebben kunnen integreren.

Mijnheer Laeremans, vanuit die wederkerigheid kunnen wij vandaag zeggen dat wij nog altijd een gastvrij volk zijn. Vlaanderen wenst die solidariteit met de verdrukten te handhaven. Mijnheer Annemans, wij willen onthaal-

Karel Van Hoorebeke

vriendelijk blijven. Mijnheer de minister, de vraag is echter tot waar wij kunnen gaan en waar de breuklijn ligt van de maatschappelijke draagkracht bij de opname van mensen die naar hier komen om hier een nieuw leven te beginnen.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, zonder afbreuk te doen aan onze solidariteitsgedachte en onze onthaalvriendelijkheid, denk ik dat de drempel inderdaad is bereikt.

Momenteel kunnen onze steden, gemeenten en burgers de toenemende druk niet meer aan. Wij moeten een rustpauze inlassen. Dat heeft niets te maken met vreemdelingenhaat of racisme, noch met de druk van het Blok dat in deze een perverse rol speelt. Het heeft alles te maken met het streven naar het behoud van de eigenheid, de eigen identiteit en cultuur. Voor enkele mensen, die daarin worden opgezweept door een aantal extremisten, is de druk te groot geworden en hun weerstand breekt. Wij moeten daarvoor oog hebben. Het is dan ook tijd om een rustpauze in te lassen. Dat betekent niet dat dit alles niet binnen enige tijd zal kunnen worden herzien. Wanneer wij geconfronteerd zullen worden met een verdere toename van de schaarste op de arbeidsmarkt, zullen wij opnieuw moeten bekijken waar wij arbeidskrachten vandaan kunnen halen. Vandaag is echter de limiet bereikt en moeten we een rustpauze inlassen.

Mijnheer de minister, betekent dit dat wij ons moeten afsluiten en een muur rond ons moeten bouwen? Sommigen zeggen dat als de muur in Berlijn er was gebleven, wij al deze problemen niet gehad zouden hebben. Mijnheer Laeremans, dat is het discours dat u altijd houdt. Uiteindelijk komt het erop neer dat u een muur rond ons wil bouwen. Wij willen dat niet. Het Vlaanderen dat u wenst, willen wij niet. Wij zullen ons daar blijven van distantiëren en het blijven bevechten.

Wij blijven grote voorstanders van de Conventie van Genève. Degenen die zich in dit land aanbieden omdat zij in hun land worden vervolgd omwille van hun politieke of religieuze overtuiging, hun ras of hun geslacht, die blijven voor de Volksuniefractie welkom in ons land. De Conventie van Genève moet onverkort verder worden toegepast. Wanneer men zich hier aanmeldt, dan moet de Conventie van Genève worden getoetst. Als zij daarvoor in aanmerking komen, moeten zij het statuut van politiek vluchteling krijgen.

Mijnheer de minister, de procedure moet in elk geval snel verlopen. Wij hebben daarover al veel gedebatteerd. Mijnheer Van Peel, de vorige regering, waarin ook de CVP vertegenwoordigd was, heeft deze problematiek eigenlijk laten aanslepen. Ik hoor altijd dat de Minister-raad collegiaal en in consensus beslist. Wat mij betreft is het toch nogal zwak om alles op uw toenmalige socialistische coalitiepartner af te schuiven en te stellen dat zij

verantwoordelijk zijn voor wat er gedurende tien jaar verkeerd is gelopen. Mijnheer Van Peel, u hebt gedurende al die jaren samen het beleid van het land gevormd. Het valt dus ook onder de verantwoordelijkheid van de CVP dat het hier gedurende jaren verkeerd is gegaan.

De heer **Marc Van Peel** (CVP): Mijnheer Van Hoorebeke, u legt mij woorden in de mond die ik niet heb uitgesproken. Ik heb verwezen naar het tragische voorval met Semira Adamu en aangeklaagd dat de hype daar rond tot het de facto lamleggen van het uitwijzingsbeleid heeft geleid. Ik vind dat niet goed. Ik zeg dan ook niet dat de vorige regering alles goed heeft gedaan en dat de huidige alles slecht doet. U hebt zojuist echter zelf cijfers gegeven over de toename van het aantal asielzoekers. De uitspraken van minister Duquesne in juli en augustus zijn niet vreemd aan het aankondigingseffect van het regularisatiebeleid. Het is duidelijk dat de toename van het aantal asielzoekers volgens uw eigen cijfers verdubbeld en in sommige maanden zelfs verdrievoudigd is.

U hebt zelf deze cijfers meegedeeld. Dat kan niet in de schoenen van de vorige regering worden geschoven.

De **voorzitter**: De heer Karel Van Hoorebeke heeft het woord.

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik wil me niet uitspreken over het feit of de toevloed van migranten waarmee we vandaag worden geconfronteerd uitsluitend is te wijten aan de uitspraak die de minister daaromtrent heeft gedaan. Ik heb alleen gesproken over de procedure die gedurende jaren dezelfde bleef.

Waarom werd het wetsvoorstel van de heer De Crem dat ertoe strekte de procedure inzake het asielbeleid te veranderen, niet tijdens de vorige legislatuur besproken? De toestand van vandaag wijst op een collectieve verantwoordelijkheid. Daarom willen we op constructieve manier meewerken aan een oplossing voor dit probleem. We gaan akkoord met een herziening van de procedure. Dit houdt in dat de diensten worden gereorganiseerd en dat wordt gewerkt aan een snellere afhandeling van de dossiers. Maar alles moet verlopen in het kader van de Conventie van Genève, met inachtneming van de rechten van de verdediging. Een correct asielbeleid betekent ook een correct uitwijzingsbeleid. In het verleden is er te veel verkeerd gelopen. Iemand die uitgeprocedeerd is en niet in aanmerking komt voor het statuut van politiek vluchteling, moet worden teruggewezen. In het andere geval is geen asielbeleid mogelijk.

Twee voorwaarden moeten worden vervuld. Ten eerste, degene die is uitgeprocedeerd moet op een veilige wijze worden teruggewezen. Deze voorwaarde staat gestipuleerd in de Conventie van Genève. Men mag niet worden

Karel Van Hoorebeke

teruggewezen, indien dit niet op een veilige wijze kan gebeuren. Ten tweede, de terugwijzing moet op een humane wijze verlopen. Bij de discussie over het uitwijzingsbeleid wordt over contingenten en cijfers gesproken, over C-130's.

Moeten er eventueel 3 000 worden uitgewezen, mijnheer Coveliers ? Dit is op een verfoeilijke wijze debatteren, het soort debat dat door sommige anderen wordt gevoerd. Het doet denken aan de deportaties per trein, toen mensen werden opgesloten en weggevoerd. Het discours dat het Vlaams Blok daaromtrent voert, is verwerpelijk en mag niet door anderen worden overgenomen. Het gaat nog altijd om mensen. Deze problemen laten zich niet uitdrukken in ongenueanceerde demagogische uitspraken die bulken van onverdraagzaamheid.

Met deze regularisatiecampagne moeten mensen die reeds jaren hier verblijven, uitgeprocedeerd zijn of nog niet teruggewezen, de kans krijgen zich definitief te vestigen zonder bevreesd te zijn te worden opgepakt door politie of rijkswacht omdat ze illegaal zijn. Op die manier worden ze niet meer verplicht in het zwart te werken, of onder te duiken op een vluchtadres en wordt vermeden dat een aantal onder hen in de criminaliteit of in de prostitutie terechtkomt.

Men vraagt, mijnheer De Man, welke de kostprijs is van deze regularisatie. Is het wel zo dat deze operatie de Staat veel zal kosten ?

Zal het geen return opleveren wanneer al deze illegalen vandaag kunnen worden ingeschakeld in het sociaal en economisch leven van dit land ? Wij moeten dit positief benaderen, zoals ook blijkt uit een artikel in Trends van 23 september 1999. Men heeft het daarin over een gelijkaardige situatie in de Amerikaanse stad Utica. Ik lees enkele passages. De burgemeester van Utica, de heer Hanna, verwelkomt vluchtelingen met open armen. Hij zegt : "Meer immigranten zorgen voor meer vitaliteit en economische groei. Werk is het belangrijkste middel tot integratie, zegt de directeur van het centrum voor de vluchtelingen. De immigranten kosten de stad, algemeen bekeken, geen frank. Ze nemen geen jobs of belastinggeld af, nee, ze scheppen jobs, beginnen een fastfood of een winkeltje en betalen belastingen".

Mijnheer Laeremans, u zult mij goed hebben gehoord toen ik pleitte voor een duidelijke stop. Uw betoog dat regularisatie het land veel zal kosten, stuit bij mij echter op ongeloof. De illegalen die zullen worden geregulariseerd zullen uiteindelijk ook een meerwaarde betekenen en niet louter kosten betekenen voor dit land.

De **voorzitter** : De heer Bart Laeremans heeft het woord.

De heer **Bart Laeremans** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Van Hoorebeke, u hebt het over de Verenigde Staten, maar dat is een typisch immigratieland

en daar is de situatie heel anders. In Nederland heeft men hierover reeds een zeer ernstige studie gemaakt en die gaat heel wat dieper dan wat u juist hebt voorgelezen. Daaruit blijkt dat immigratie in haar geheel wel degelijk een grote kostprijs heeft voor heel de samenleving. Ik stel voor dat u eerst die documentatie doorneemt vooraleer boudweg te beweren dat immigratie enkel voordelen heeft. Immigratie houdt ook zeer veel nadelen in, zowel op menselijk als op sociaal vlak, maar ook financieel. Het zijn niet de besten die hierheen komen, niet degenen die onze samenleving dragen en verbeteren, maar zeer dikwijls mensen die niet zinnens zijn onze economie te ondersteunen.

De **voorzitter** : De heer Karel Van Hoorebeke heeft het woord.

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Laeremans, ik wil daarop niet ingaan. U benadert de problematiek vanuit een negatieve instelling. Ik heb alleen willen aanhalen dat ook een positieve benadering mogelijk is en ik wil met u hierover geen discussie voeren.

Als wij deze regularisatiecampagne steunen, gaat dat in onze visie ook gepaard met integratieplicht en integratienoodzaak. Dit gebeurt via werk, via de taal zoals vermeld door de heer Van Peel, en via kennis van onze wetten. Hierop ga ik niet dieper in. Als ons amendement terug ter sprake zal komen, zal mevrouw Van de Castele het hierover uitgebreid hebben. Het valt wel op dat de integratie-idee of de inburgeringsgedachte zo weinig aan bod komt in dit parlement. Toen over dit onderwerp in de commissie werd gediscussieerd, heb ik hierover niets gehoord van de kant van de VLD. Dat verbaast mij. Immers, in het Vlaams regeerakkoord wordt hieraan een belangrijke paragraaf gewijd. U vindt die terug op bladzijde 25 van dat regeerakkoord. Ik zou het gewaardeerd hebben moest er vanuit de Vlaamse meerderheidsfracties wat meer ondersteuning zijn gekomen voor ons wetsvoorstel, waarmee in belangrijke mate de integratieplicht kan worden opgelegd.

Mijnheer Van Peel, u hebt gesproken over integratie en daarvoor de nodige amendementen ingediend, maar eigenlijk hebt u onze ideeën daarover overgenomen. Reeds maanden geleden, nog tijdens de vorige legislatuur, hebben wij hiervoor een wetsvoorstel ingediend. Dat werd niet besproken omdat de toenmalige meerderheid niet wilde dat het hier in de Kamer werd behandeld.

Ik ben blij u vandaag die integratiegedachte te horen verkondigen. Dit is een steun voor ons, maar u had beter gezegd dat u, wat dat betreft, uw ideeën hebt gehaald bij ons wetsvoorstel.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, wij staan positief tegenover de regularisatiecampagne die zal worden georganiseerd. Wij leggen er de nadruk op

Karel Van Hoorebeke

dat dit een eenmalige regularisatie moet zijn en dat alle maatregelen en middelen moeten worden aangewend om te vermijden dat wij binnen een aantal jaren tot een nieuwe regularisatie moeten overgaan.

Wij staan, zoals ik reeds zei, positief tegenover dit ontwerp, maar aangezien het te weinig tegemoet komt aan onze integratiegedachte zullen wij een aantal amendementen, die wij reeds hebben ingediend in de commissie, opnieuw indienen in deze plenaire vergadering, in de hoop dat wij via deze gedachtewisseling nog verder zullen komen in het vinden van een evenwicht tussen de diverse belangen die hier op het spel staan.

De **voorzitter** : De heer Willy Cortois heeft het woord.

De heer **Willy Cortois** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik had een tekst voorbereid, maar ik wens toch even zeer vriendschappelijk te reageren op de uiteenzetting van de heer Van Hoorebeke.

Mijnheer Van Hoorebeke, het debat van vanmiddag wordt er niet gemakkelijker op als men de termen asielzoekers, migranten en mensen zonder papieren voortdurend door elkaar gebruikt. Laten wij proberen het debat op een rustige manier te voeren en op een zakelijke manier te bepalen waarover het vandaag in wezen gaat. Dit wetsontwerp behandelt de mensen zonder papieren. Ik geef toe dat de andere problemen deel uitmaken van een globale context, maar ik herhaal dat wij ons vandaag als parlement moeten beperken tot een wetsontwerp houdende de regularisatie van mensen zonder papieren. Welke conclusies men daaraan moet koppelen in verband met migratie- en vluchtelingenbeleid is thans niet aan de orde, al wil ik zeer graag toegeven dat het ene met het andere te maken heeft.

Mevrouw Van de Casteele, mijnheer Van Peel, ik twijfel er niet aan dat u een politieke en maatschappelijke oplossing wenst te zoeken voor deze problemen, zodat tot elke prijs wordt vermeden dat bepaalde mensen, zoals gezegd, een door haat en nijd ingegeven, passioneel en maatschappelijk ongezond debat uitlokken, waardoor alles wat in dit land misgaat en nog zal misgaan in de schoenen van één categorie van burgers wordt geschoven. Mijnheer De Man, ik neem aan dat u deze mening niet deelt, maar ik doe terzake een beroep op de meer redelijke democratische krachten in het parlement. Ik wens niet te provoceren; ik wens rustig mijn mening te zeggen en u zult straks de gelegenheid krijgen om uw mening te verkondigen. Wij hebben er, als democratische partijen, belang bij de zaken één voor één op een redelijke, ernstige, menselijke manier op te lossen, rekening houdend met de belangen van de betrokkenen en uiteraard ook rekening houdend met de belangen van onze eigen samenleving.

Mijnheer de voorzitter, de VLD kan haar instemming betuigen met dit wetsontwerp. Uiteraard beseffen wij ook dat de situatie waarin wij vandaag zijn beland het gevolg is van een non-beleid. Mijnheer Van Peel, ik wil er zelfs geen partijpolitieke kwestie van maken, want het was de hele vorige regering die hierbij betrokken was. Bovendien besef ik dat het op maatschappelijk vlak geen gemakkelijke zaak is. Wij hebben een gedeelde verantwoordelijkheid. Er moet aan die situatie evenwel een einde worden gesteld door een snelle ingreep. Ook u hebt gezegd dat wij de "abces" die in deze samenleving aanwezig is, moeten wegnemen. Iedereen is het daarover eens.

De schuld ligt niet enkel bij de federale overheid maar ook op Europees vlak. Velen onder u zijn voorstander van minder Belgische Staat en meer bevoegdheid voor gewesten en gemeenschappen en voor Europa. Als men de Belgische Staat uitholt zal men natuurlijk een aantal instrumenten die nodig zijn om een bepaald beleid te voeren moeten prijsgeven en doorverwijzen naar Europa.

Mijnheer de minister, wat dit ontwerp betreft, wensen wij drie duidelijke krachtlijnen te beklemtonen. Ten eerste, de procedure die hier vandaag wordt besproken ten aanzien van mensen zonder papieren is noodzakelijk maar slechts eenmalig. Dit houdt in dat deze wet alleen van toepassing kan zijn op de binnen de drie weken na publicatie van de wet ingediende regularisatieaanvragen. Het element van de tijdslimiet is in de wet ingeschreven. Mijnheer Van Peel, het is niet zo belangrijk dat het een eenmalige regeling is, maar wel dat het geen permanent systeem mag worden.

Ten tweede, wij hebben duidelijk aangegeven - en de minister heeft dat bevestigd - dat de aanvraag tot regularisatie onder geen enkel beding enig recht op maatschappelijke bijkomende of nieuwe dienstverlening inhoudt.

De heer **Paul Tant** (CVP) : Mijnheer Cortois, u spreekt over het verlenen van een eventuele tijdelijke verblijfsvergunning, of heb ik u verkeerd begrepen ?

De heer **Willy Cortois** (VLD) : U hebt mij verkeerd begrepen. Als men de wet aandachtig leest, merkt men dat het een eenmalige beweging is, die ook in de tijd is gelimiteerd.

De heer **Paul Tant** (CVP) : Op dit vlak heeft uw partijvoorzitter het spel eigenlijk niet eerlijk gespeeld. Hij heeft de CVP aangewreven dat zij in een permanente bijzondere procedure voorzag. Ondertussen heeft onze fractievoorzitter aangetoond dat dit helemaal niet het geval is. U vergeet evenwel te vermelden dat de VLD ondertussen het artikel 9 van de wet van 1980 onverkort laat bestaan, zonder voorwaarden te formuleren en zonder daaraan procedureregels te verbinden, wat de eis is van de CVP.

De heer **Willy Cortois** (VLD) : In de commissie werd door de antwoorden van de minister duidelijk gemaakt in welke mate de wet van 1980 van toepassing blijft. Wat de uitspraak van de heer Van Peel betreft, hebben wij niet de eerste correctie aangebracht. Een van uw collega's, de heer De Crem, voelde zich genoodzaakt om te zeggen dat de uitspraak van de heer Van Peel eigenlijk niet weergaf wat de CVP dacht.

De "uitschuiver" kwam niet van de VLD. Het is niet de VLD die een bananenschil onder de voeten van de heer Van Peel legde; in dat opzicht vergist hij zich, wat niet de eerste keer is en evenmin de laatste keer zal zijn, maar dat maakt deel uit van de kwaliteiten en de gebreken van elk individu.

De heer **Marc Van Peel** (CVP) : Mijnheer Cortois, thans voert men een massale eenmalige regularisatie uit, maar de mogelijkheden van de wet van 1980 blijven bestaan.

Wij wijzen de massale eenmalige regularisatie af omdat er onvermijdelijk nog andere zullen volgen, zoals in het buitenland. Het is het permanent bestaande systeem bepaald in de wet van 1980 dat via strenge en duidelijke criteria wordt doorgevoerd. Ik heb die criteria verduidelijkt.

Uw voorzitter schetste een verkeerd beeld, in die zin dat wij zouden pleiten voor permanent massale regularisatie; met andere woorden wat u thans wilt doorvoeren, maar dan permanent. Dat vergiftigde het debat.

Over het naast elkaar laten bestaan enerzijds van de operatie die men thans wil doorvoeren en, anderzijds, van de bepalingen van de wet van 1980, maakt u zich blijkbaar ongerust en kan de minister ons niet geruststellen, al komt dat misschien nog. Momenteel lopen de twee systemen naast elkaar.

De heer **Willy Cortois** (VLD) : Mijnheer Van Peel, ik hoef de heer De Gucht niet te verdedigen; hij werd op een democratische manier tot voorzitter van onze fractie verkozen.

Ik meen echter dat de CVP niet erg gelukkig was met de manier waarop u de zaken voorstelde, hetgeen misschien aanleiding gaf tot een bepaalde beeldvorming. Wij leven in een maatschappij waarin het beeld zeer belangrijk is; zei u dat daarnet zelf niet toen u op de tribune stond ?

Ten gronde heb ik uw correctie inmiddels wel begrepen.

Collega's, men kan niet om de vaststelling heen dat het aantal vluchtelingen de voorbije jaren toeneemt en dat de oorzaak hiervan in de eerste plaats ligt in de schending van mensenrechten en in het voortduren van gewapende conflicten over de hele wereld.

De VLD is van oordeel dat niet alleen ons land - wij zijn te klein om veel invloed uit te oefenen - maar heel Europa een actief beleid moet voeren inzake mensenrechten. Dat is van fundamenteel belang en overschrijdt het debat over de regularisatie van de asielzoekers. Dat in bepaalde landen de mensenrechten met voeten worden getreden, geeft uiteraard aanleiding tot de vorming van een mensenstroom die zich naar andere landen begeeft om er - terecht - om asiel te vragen. België en heel Europa hebben er alle belang bij de mensenrechten, waar ook ter wereld, actief te verdedigen.

In persoonlijke naam en als liberaal wens ik hieraan toe te voegen dat ik erg veel belang hecht aan een actieve politieke rol op het vlak van de mensenrechten, maar dat zulks enige afstand inhoudt met banden die voortspruiten uit politieke of militaire bondgenootschappen of uit handelsbetrekkingen.

Ik denk dat de aanzet tot dit debat in de Kamer is gegeven en dat de liberalen hieraan in de toekomst zullen meewerken.

Een van de oplossingen - en ik weet dat u zult verwijzen naar Turkije - zou zijn dat we overal ter wereld zouden kunnen rekenen op eerbiediging van de mensenrechten. Tot zover mijn tussenkomst op dit vlak.

Ik onderschrijf de mening van de heer Van Peel wanneer hij zegt dat we het onderscheid tussen arm en rijk zouden moeten kunnen afzwakken. Dit zou inderdaad het aantal economische vluchtelingen drastisch doen verminderen. Eerlijkheidshalve moeten wij erkennen dat wij deze problematiek als land en vanuit dit parlement slechts in beperkte mate kunnen beïnvloeden.

Voorts wil ik erop wijzen dat de stroom van asielzoekers die niet onder dreiging van oorlog naar hier komen, maar wel om een beter leven te leiden, geen reden mogen vormen om het begrip "asielzoeker" verder te laten uithollen. Dit is namelijk de hoop van het Vlaams Blok. In de commissie zeggen zij namelijk dat zij er geen bezwaar tegen hebben dat echte vluchtelingen zich in dit land komen vestigen en dat België zijn klassieke rol van "pays d'accueil" zou blijven vervullen.

Iedereen is het hierover eens. Het is dus onze plicht dat het begrip "asielzoeker" niet wordt ondergraven door mensen die niet aan de norm beantwoorden en toch via dit systeem hun weg in ons land vinden.

Bij de publieke opinie - die in wezen dezelfde mening is toegedaan en de echte vluchtelingen wil helpen - rijst dan immers twijfel en ontstaat een negatieve reactie tegenover de begrippen "vluchteling" en "asielzoeker".

Willy Cortois

Als we strenger, rechtvaardiger en efficiënter optreden is dat niet om de onterechte asielzoekers als mens af te wijzen, maar om de mensenrechten en diegenen die echt in nood zijn in dit land een onthaal te geven dat een beschaafd land waardig is.

Streng optreden moet in een aantal gevallen positief worden opgevat en het past in onze visie op dit probleem.

De **voorzitter** : De heer Marc Van Peel heeft het woord.

De heer **Marc Van Peel** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik ga akkoord met het standpunt van de heer Cortois dat een echte asielprocedure slechts in stand kan worden gehouden met een streng beleid. Het uitwijzingsbeleid maakt echter deel uit van het asielbeleid.

Op 24 oktober 1999 heeft de heer De Gucht verklaard dat de VLD het voorliggende ontwerp slechts zal goedkeuren als is gebleken dat het uitwijzingsbeleid effectief tot uitwijzingen heeft geleid.

Mijnheer Cortois, vindt u dat aan de door uw voorzitter gestelde voorwaarde op voldoende wijze is voldaan om het ontwerp goed te keuren ?

De **voorzitter** : De heer Willy Cortois heeft het woord.

De heer **Willy Cortois** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, ik antwoord met een tegenvraag. Welke norm hanteert de CVP ? Hoeveel uitwijzingen moeten er gebeuren ?

De heer **Marc Van Peel** (CVP) : Mijnheer Cortois, u moet de zaken niet op hun kop zetten. Niet de CVP maar uw voorzitter heeft deze verklaring afgelegd.

De heer **Willy Cortois** (VLD) : Mijnheer Van Peel, ik stel vast dat u een fervent aanhanger van de heer De Gucht bent. Ik had erop kunnen wijzen dat de vorige regeringen er niets van gebakken hebben. Ik had erop kunnen wijzen dat de wet van 1980 omwille van allerlei elementen gefaald heeft.

Op dit ogenblik is iedereen het er echter over eens dat de toestand onhoudbaar is. De huidige initiatieven van de regering inzake asielbeleid geven, mijns inziens, meer blijk van een coherent en toekomstgericht maatschappelijk beleid dan dat van de vorige regeringen. Een asielbeleid en een regularisatiebeleid voor de mensen zonder papieren kan slechts op steun van de publieke opinie rekenen op voorwaarde dat de regering eveneens werk maakt van een efficiënt verwijderingsbeleid.

Ik herinner u aan een uitspraak van voormalig eerste minister Dehaene dat men de tijd als beoordelingsfactor moet laten spelen.

De VLD wil dit beleid een faire kans geven.

Mijnheer de minister, de VLD dringt erop aan dat het parlement geregeld wordt ingelicht zodat het gevoerde beleid kan worden geëvalueerd. Ik wens me niet vast te pinnen op een precies aantal uitwijzingen. Na zes maanden zullen we kunnen vaststellen of het huidige ontwerp inzake regularisatie een succes is geweest.

Ik kan mij daarover op dit ogenblik niet uitspreken. Ik zeg alleen dat deze regering en dit beleid een faire kans verdienen. De VLD-fractie in dit parlement is bereid deze faire kans te geven. We zullen het wetsontwerp dus zonder aarzelen goedkeuren.

De **voorzitter** : De heer Marc Van Peel heeft het woord.

De heer **Marc Van Peel** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik ben niet degene die voortdurend in het openbaar die koppeling heeft gemaakt. VLD-leiders hebben dit gedaan. Natuurlijk heeft de heer Cortois het recht om in een parlementair debat zijn mening te geven. Ik stel alleen vast dat wat hij nu beweert heel wat verschilt van de verklaringen die VLD-voormannen in de Vlaamse media hebben afgelegd. Ik meen dat dit een correcte feitelijke vaststelling is.

De **voorzitter** : De heer Willy Cortois heeft het woord.

De heer **Willy Cortois** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, de heer Van Peel heeft er reeds herhaalde malen op gewezen dat we in een beeldmaatschappij leven. Er wordt dus een aantal beweringen, die ongetwijfeld zijn gemaakt, uit hun juiste context gerukt. Vandaag wordt in het parlement over deze kwestie gedebatteerd. De VLD-fractie zegt zonder aarzelen dat ze het wetsontwerp een faire kans wil geven, hetgeen bij de stemming zal blijken.

(Applaus bij de leden van de meerderheid)

Le **président** : La parole est à Mme Géraldine Pelzer-Salandra.

Mme **Géraldine Pelzer-Salandra** (AGALEV-ECOLO) : Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, aujourd'hui, nous allons finaliser notre discussion sur un projet particulièrement cher aux écologistes, puisqu'il s'agit du projet de loi visant la régularisation de certaines catégories d'étrangers séjournant sur notre territoire. Depuis de nombreuses années, les écologistes soutiennent qu'il faut avoir le courage de prendre en considération la problématique des clandestins et des demandeurs d'asile et ce, en légiférant sur la question.

Nous sommes heureux de constater que ce gouvernement a décidé de prendre ses responsabilités afin d'apporter des réponses globales à un phénomène qui, s'il est occulté, peut contribuer à une atmosphère ambiante de racisme, racisme que les écologistes ont toujours combattu. En effet, d'aucuns ont tenté de faire croire que les étrangers vivant sur notre territoire étaient tous des

Géraldine Pelzer-Salandra

profiteurs du système de sécurité sociale. Régulièrement, des voix s'élèvent également pour dire que la Belgique ne peut quand même pas accueillir toute la misère du monde. Nous en sommes tout à fait conscients et nous n'avons jamais demandé ce genre de chose. Cependant, nous pensons qu'il est temps de relativiser l'ampleur du phénomène du flux migratoire et des demandes d'asile dont la Belgique fait l'objet. En effet, j'aimerais rappeler, monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, que ces derniers mois, le pays le plus pauvre d'Europe, en l'occurrence l'Albanie, a connu un afflux de plus d'un million de réfugiés. A titre de comparaison, la Belgique accueille quelque dizaines de milliers de demandeurs d'asile. Pourtant, notre pays est loin d'être le plus pauvre d'Europe. En effet, son produit intérieur brut par habitant est un des plus élevés de l'Europe des Quinze, devancé par le Luxembourg, mais suivi par l'Allemagne, la France ou l'Autriche.

Au vu de tels éléments, il nous paraît inconcevable que l'on puisse encore dire que notre pays ne peut faire face à une opération unique de régularisation, telle qu'elle nous est proposée actuellement.

Aujourd'hui, nous pouvons affirmer que nous sommes globalement satisfaits du résultat même s'il n'est pas parfait. Il représente cependant incontestablement une avancée manifeste pour la reconnaissance des droits des étrangers dans notre pays.

A l'inverse de croyances dépassées, il faut savoir que la majorité des demandeurs vivant dans notre pays sont dans la clandestinité. Ils ne peuvent donc se prévaloir d'aucune forme d'aide ou de reconnaissance sociale. La plupart sont sur le territoire belge depuis de nombreuses années, y travaillent - en noir, évidemment, faute de pouvoir être déclarés -, y ont des attaches sociales durables et ont des enfants scolarisés. Ces personnes sont donc loin d'être des profiteurs, mais sont en fait victimes d'un système qui ne leur permet pas de faire valoir leurs droits et devoirs de citoyens.

Il serait hypocrite de nier ces réalités et de ne pas permettre à ces gens de retrouver le respect et la dignité humaine auxquels ils ont droit.

Le gouvernement a défini sa politique d'asile en la basant sur trois piliers étroitement liés.

Le premier se fonde sur une politique d'asile rapide et transparente qui respecte les droits de la défense. Il est évident que les personnes pouvant se prévaloir d'un statut de réfugié sur la base de la Convention de Genève, doivent pouvoir y accéder dans des délais raisonnables et dans le respect de la dignité humaine à laquelle elles ont droit.

Le deuxième pilier de cette politique consiste en une procédure de régularisation de séjour, limitée dans le temps, permettant de régulariser un grand nombre de personnes en situation irrégulière.

Le troisième pilier, enfin, se fonde sur des mesures d'éloignement pour tous ceux qui, au terme de la procédure, se sont vu refuser le statut de réfugié ou qui seront découverts en situation illégale sur le territoire du royaume.

En tant qu'écologistes, nous pouvons souscrire à une telle option puisque nous avons toujours soutenu qu'une bonne politique d'asile et d'accueil des étrangers sur notre territoire devait être analysée de manière globale. C'est pourquoi nous nous félicitons que parallèlement à la présente loi, le gouvernement mène également d'autres initiatives en matière d'intégration des étrangers. Je vise les centres d'accueils spécifiquement prévus pour les mineurs, ainsi que les mesures mises en oeuvre afin que les mineurs actuellement détenus dans les centres fermés, aient accès à une scolarité dans des conditions normales, beaucoup plus humaines, selon nous, qu'elles ne l'étaient par le passé.

Je voudrais à présent aborder les objectifs poursuivis par le gouvernement en décidant cette régularisation. Ils sont multiples, mais nous pouvons principalement en dénombrer trois. Le premier est de mettre fin à la clandestinité, à la précarité sociale et à la marginalité de nombreuses personnes résidant sur notre territoire. Le deuxième est mettre un frein à la traite des êtres humains. Et enfin, permettre à de nombreuses personnes obligées de travailler au noir de trouver un travail dans des conditions décentes.

Pour que ces objectifs puissent être atteints, il nous paraît indispensable qu'un fort climat de confiance soit réinstauré entre les autorités et le demandeur. Sans cette confiance, la procédure de régularisation risque d'être un échec et les objectifs poursuivis pourraient ne pas être atteints.

Dans le but d'amplifier ce climat de confiance, il nous semble très important que l'arrêté royal définissant les modalités d'application du présent projet de loi prévoie toutes les garanties nécessaires pour créer ce climat de confiance favorable.

Nous avons d'ailleurs reçu nos apaisements à ce sujet en commission de la part du ministre de l'Intérieur. Quant aux modalités d'application de la loi, il nous semble important, monsieur le ministre, que votre attention se porte tout particulièrement sur la concrétisation de certains points que nous allons développer maintenant.

Nous avons longuement débattu en commission du rôle, de l'indépendance et de la composition de la commission de régularisation. Nous avons pu apprendre de votre

Géraldine Pelzer-Salandra

bouche, monsieur le ministre, que les membres de cette commission seront nommés par le Conseil des ministres. Nous osons croire que le choix des personnes sera fait en fonction de leur objectivité, de leur indépendance et de leurs compétences. Nous désirons insister auprès de M. le ministre sur l'importance de cette indépendance. C'est en effet la qualité des personnes qui composent la commission qui garantit son bon fonctionnement et l'objectivité des avis qu'elle soumettra au ministre. Il faut absolument éviter les dérives qui ont parfois été constatées au sein de l'Office des étrangers.

En ce qui concerne le suivi donné aux avis de la commission de régularisation, nous avons été heureux d'apprendre que le ministre suivra généralement ceux-ci.

Nous sommes également rassurés en ce qui concerne le respect des droits de la défense, étant donné que les demandeurs seront entendus devant la commission et parce que, dans l'hypothèse où leur dossier serait jugé incomplet par le secrétariat, les personnes seront averties à temps pour faire valoir leurs moyens de défense.

En ce qui concerne le recours possible en cas d'avis négatif, le délai d'introduction de ce recours n'est que de trois jours. Fussent-ils ouvrables, ce délai nous semble vraiment trop court. Il ne respecte pas vraiment l'esprit positif dans lequel a été rédigée cette loi. Nous pensons que seules les personnes les mieux entourées pourront réellement faire valoir leurs droits.

Par rapport à l'information aux communes, nous désirons rappeler qu'à la suite de l'arrêté royal du 6 octobre dernier, M. le ministre avait fait parvenir à tous les bourgmestres une circulaire explicitant clairement les tâches à accomplir par les communes et la procédure précise à suivre afin de permettre à l'opération de régularisation de se dérouler de la meilleure manière possible. Le ministre nous a heureusement confirmé qu'une telle circulaire sera envoyée à chaque commune dès que la loi sera approuvée, de manière à leur permettre d'organiser au mieux l'accueil des demandeurs.

Cependant, certains problèmes ne peuvent être réglés par le biais de cette circulaire. Nous pensons que dans certaines grandes villes, comme Liège, Gand, Bruxelles ou Anvers, le personnel communal risque d'être débordé par l'afflux des demandes. C'est pourquoi nous insistons pour que des moyens financiers substantiels soient dégagés à l'intention de ces communes.

Je voudrais rappeler que la réussite de cette opération dépend en grande partie de la bonne collaboration des communes. Il est donc important de veiller à leur donner les moyens de faire leur travail dans des conditions acceptables. Nous rappelons au ministre qu'il s'est engagé en commission à dégager ces moyens.

Bien que le projet de loi ne fasse pas explicitement référence à certaines personnes détenues dans les centres fermés et pouvant faire l'objet d'une régularisation, nous sommes heureux d'avoir entendu le ministre s'engager à faire parvenir une circulaire très claire aux centres fermés. Celle-ci aura pour objectif de s'assurer que toutes les informations nécessaires seront transmises aux personnes qui y sont détenues, afin de leur permettre d'introduire leur dossier dans de bonnes conditions et de bénéficier ainsi de la procédure de régularisation.

Nous nous permettons d'insister sur l'aspect positif de cette mesure, qui prévoit non seulement que les personnes détenues dans les centres fermés pourront introduire un dossier dans de bonnes conditions, mais également - et nous insistons particulièrement sur ce point - qu'il est prévu que ces personnes soient relâchées puisqu'elles ne peuvent être détenues qu'en vue de leur éloignement.

C'est effectivement un aspect positif important, même si nous tenons à rappeler l'opposition fondamentale d'Ecolo à l'existence même de ces centres et aux conditions souvent pénibles dans lesquelles des personnes en attente d'une décision doivent y vivre. Même si de récentes mesures visant à humaniser quelque peu ces conditions ont été prises, permettant notamment aux mineurs de suivre une scolarité à l'extérieur de ces centres fermés, nous pensons cependant que cette situation ne devrait pas perdurer.

Je ne reprendrai pas toutes les remarques émises en commission. Je voudrais simplement insister sur la lecture qu'il faut avoir, notamment par rapport à l'article 2 qui détermine les critères ouvrant la possibilité d'être régularisé.

C'est, en effet, dans vos interventions en commission, monsieur le ministre, que l'on retrouve l'esprit de ces critères. Il serait peut-être utile que vos interventions soient intégrées autant que possible dans les arrêtés.

Un autre passage qui demande à être précisé plus avant par le biais des arrêtés, est celui de l'âge à partir duquel les mineurs sont considérés comme étant en âge de scolarité. Vous avez, en effet, précisé que l'on doit considérer comme âge de scolarité 2 ans et demi et six ans.

Il en va de même pour l'article 9, § 9, qui traite notamment des critères concernant les personnes entrées avec un visa touristique ou une autorisation de séjour pour étudiant et qui résident illégalement depuis plusieurs années en Belgique. Vous avez, en effet, annoncé en commission qu'il fallait faire une lecture logique de cet article et qu'on doit, dès lors, considérer que ces personnes pouvant se prévaloir d'un long séjour et d'attaches sociales durables en Belgique, peuvent donc faire l'objet d'une régularisation.

Géraldine Pelzer-Salandra

Dans ce cas également, nous pensons que les arrêtés devraient reprendre l'esprit de vos commentaires en commission parce qu'ils donnent à cet arrêté toute la valeur qu'il faut lui accorder.

En tout état de cause, nous souhaitons vous recommander la plus grande vigilance sur l'application de ce projet de loi, avec la plus grande humanité possible, particulièrement dans les mesures d'éloignement. Il faut s'assurer que les personnes qui, en bout de procédure, doivent quitter notre pays puissent le faire dans des conditions conformes aux droits de l'homme et à tout le respect auquel elles ont droit.

Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, nous vivons un moment important car il n'y a plus eu de régularisation dans notre pays depuis 25 ans.

Ce projet de loi sur lequel nous sommes amenés à nous prononcer peut donc être qualifié d'historique. En effet, rares sont les moments où le parlement a l'occasion de se prononcer sur un projet susceptible de rendre leur dignité à des milliers de personnes.

Pour toutes ces raisons, le groupe Agalev-Ecolo a décidé d'apporter son soutien à ce projet et vous invite à en faire autant.

Le président : Chers collègues, je vous invite à applaudir Mme Pelzer dont c'était le "maiden speech". (*Très vifs applaudissements sur tous les bancs.*)

De heer Filip De Man heeft het woord.

De heer **Filip De Man** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, met dit wetsontwerp betreffende regularisaties wordt de ontluistering van de grootste coalitiepartner in de nieuwe regering totaal.

Iedereen weet dat er een tweesporenbeleid werd afgesproken, waarbij de linkerkant de toezegging kreeg dat er op korte termijn massaal zal worden geregulariseerd en vervolgens genaturaliseerd en waarbij de VLD beloofd werd dat de illegalen die niet in aanmerking komen voor regularisatie, massaal zullen worden uitgewezen.

Wat stellen wij vast ? De massale regularisatie van tienduizenden illegalen gaat zeer binnenkort van start. minister Duquesne heeft de aanwerving van driehonderd personeelsleden aangekondigd, die van de regularisatieronde een "groot succes" moeten maken. Aan de eis om uitwijzingen vanwege de VLD wordt echter niet voldaan. Het klinkt misschien vernederend, maar zowel de VLD-voorzitter als de VLD-fractievoorzitter krijgen nul op het rekest. Er worden geen militaire vliegtuigen en zelfs geen charters ingelegd en de heer De Gucht moet zich erbij neerleggen dat het "aanvaardbaar aantal repatriëringen" niet zal worden bereikt. Er worden dus, mijnheer Coveliers, geen drieduizend illegalen per maand teruggebracht naar hun land van herkomst.

Daar staan ze dan met lege handen, de heren van de grootste coalitiepartner. Bovendien hebben ze hun kiezers verraden. Wat we jarenlang hebben gezien bij de CVP, krijgen we nu in een nog smakelozer versie opgediend door de Vlaamse liberalen : nooit op tafel durven slaan, nooit de eigen principes boven het zogenaamd hoger belang durven plaatsen. Dit is geen gratuite bewering. Ik weet wel dat de collega's van de VLD hopen dat hun kiezers de benoeming van Busquin snel vergeten en dat ze niet echt wakker liggen van het feit dat de Belgische export van nucleair materiaal nu tot de exclusieve bevoegdheid behoort van twee Waalse ministers. Ze hopen dat hun kiezers niet zullen beseffen dat Costa in feite een nieuw merk van diepvriezer is en denken wellicht dat de meesten alweer vergeten zijn dat er beloften werden gedaan inzake de hervorming van de sociale zekerheid.

Met dit wetsontwerp gaan ze echter te ver. De kiezers zullen deze massale regularisaties niet slikken. Ze zullen niet aanvaarden dat de VLD eerst een hoge borst opzet om vervolgens zijn verzet in te slikken. De Gucht en Coveliers zijn in de ogen van de kiezers eigenlijk Halbstarcken, die roepen : "Hou mij tegen of ik bega een ongeluk." Dit zullen de kiezers niet slikken. Ik zeg in alle kalmte dat wij alles in het werk zullen stellen om heel Vlaanderen op de hoogte te brengen van de kruiperige houding van de VLD-verkozenen. Tot in het kleinste gehucht van Vlaanderen zal men weten hoe plat de VLD op de buik is gegaan. De drukkerij staat niet stil, mijnheer Cortois. Binnenkort mag u in Vilvoorde 15 000 pamfletten verwachten. Het is overigens noodzakelijk dat wij de bevolking inlichten wanneer men ziet hoe het gesteld is met het vreemdelingenbeleid in dit land. Wij hebben al vijftien jaar van versoepelingen op het vlak van de naturalisaties achter de rug. Dit is blijkbaar nog niet voldoende. De nieuwe regering wil de naturalisatieprocedure de facto afschaffen. Het verkrijgen van de nationaliteit is binnenkort volgens de liberalen, de groenen en de socialisten aan geen enkele voorwaarde meer verbonden. De identiteitskaart wordt zelfs gratis en voor niets overhandigd. Als symboliek kan dit tellen ! Men gaat met naturalisaties smijten zoals nooit tevoren is gebeurd. Mijnheer Cortois, dit is een onderdeel van het vreemdelingenbeleid en ik heb het volste recht de context te schetsen binnen dewelke u dit wetsontwerp wil doordrukken.

Het asielbeleid is en blijft een grote ramp. Dit jaar zullen meer dan 30 000 vreemdelingen de asielprocedure inroepen en in het merendeel van de gevallen ook misbruiken om ons land binnen te komen en er te blijven. Het uitwijzingsbeleid is immers een lachertje, maar daarop kom ik straks nog terug. Als sluitstuk zullen nu de

Filip De Man

illegalen, zij die onwettelijk op ons grondgebied verblijven, massaal worden geregulariseerd. Men gaat zelfs nog verder want over enkele jaren zijn zij allemaal "nieuwe Belgen", maar daarover heb ik het straks ook nog.

Er bestaat dus wel duidelijk een regeerbeleid, maar het is een laks beleid, een beleid van steeds meer open grenzen, een beleid dat vroeger alleen door de linkse rakkers van Agalev en Ecolo werd bepleit.

Eerste minister Verhofstadt geeft elk voorbehoud op. Deze regering geeft de groenen, de socialisten en ook de PRL-FDF al wat zij wensen. De groenen krijgen nog wat meer van die smeltkroes waarnaar ze zo snakken, de socialistische zuil krijgt op korte termijn een hoop nieuwe klanten en de PS op middellange termijn een hoop nieuwe kiezers. De *fédération PRL-FDF* is natuurlijk blij omdat ze heel goed weet dat de grote hoop van de *nouveaux belges* - zeker in Brussel - aansluiting zoeken, ook electoraal, bij de Franstaligen. Dat zal de Vlaamse aanwezigheid in Brussel tot een onleefbaar minimum herleiden.

Ik kan het geheugen van de collega's van de VLD misschien even oprispen en citeren wat de vorige VLD-fractievoorzitter, de heer Dewael, in het debat over het vreemdelingenstemrecht in deze Kamer heeft gezegd. Hij zei: "PRL-FDF en PS willen de Belgische nationaleitswetgeving zodanig versoepelen dat allochtonen quasi automatisch Belg worden. De Franstalige partijen zien in de stemmen van de allochtonen een middel om Brussel en Vlaams-Brabant verder te verfransen. De VLD wil, in tegenstelling tot de Vlaamse meerderheidspartijen, niet meestappen in deze francofone strategie."

Mijnheer de minister, ik zou het haast vergeten, maar er is natuurlijk ook nog het hoofdstuk over de uitwijzing. Na de regularisatie die uw partners in de regering cadeau hebben gekregen, werd er voor u een stuk kordaatheid weggelegd. De VLD-kiezers werden gepaaid met het kordaat repatriëringsbeleid. Partijvoorzitter De Gucht ging charters inzetten en de geachte fractievoorzitter zei aan al wie het horen wilde dat er per maand 3 000 illegalen zouden worden gerepatriëerd.

Collega's van de VLD, u hebt nog altijd niets gezien. De gewone uitwijzingen gebeuren slechts met mondjesmaat. De minister had het over 500 per anderhalve maand, minder dan tijdens de vorige legislatuur. Van de gedwongen uitwijzingen, want dat is natuurlijk het pijnlijkste aspect, zullen we nog maar zwijgen. Volgens de rijkswacht - de minister heeft dat bevestigd - vertrekt er één illegaal per dag, terwijl wij allemaal weten dat er meer dan 100 000 illegalen in ons land rondlopen, dat er in de dienst Vreemdelingenzaken duizenden afgewerkte uitwijzingsdossiers klaarliggen waarmee niets gebeurt en tot slot dat er elke week tientallen nieuwe illegalen toekomen. Er zijn nog nooit zoveel illegalen opgepakt als de jongste tijd.

Mijnheer Coveliers, ik zal u straks de keiharde cijfers geven die geleverd werden door de liberale minister.

Collega's van de VLD, ik zal mij uitdrukken in de taal van uw bazen, van de PS, PRL, FDF en Ecolo, u staat natuurlijk cocu. U mag straks de regularisatie goedkeuren van tienduizenden illegalen, maar op uw vraag inzake uitwijzingen krijgt u nul op het rekwest. Het is om bevangen te worden van plaatsvervangende schaamte, als wij zien hoe u zich als grootste coalitiepartner in het hoekje laat drummen. Wij hebben moeten meemaken dat uw regeringspartner Ecolo stond te betogen tegen het regeringsbeleid inzake uitwijzingen. Wij hebben moeten horen van staatssecretaris Boutmans van Agalev dat uitwijzingen met dwang niet kunnen, dat wie na vijf maanden niet uit het land is gezet, mag blijven.

Ik verwijs naar de onwettige gang van zaken die getoleerd wordt door de minister van Binnenlandse Zaken, minister die toelaat dat de gemeenten op een onwettelijke manier dossiers opstellen, die er niet op toeziet dat de dienst Vreemdelingenzaken zijn werk doet, met name illegalen opsporen en uitzetten, die weigert om de politiediensten opsporingswerk te doen verrichten, die weigert om de informatie over de voorlopige regularisatiedossiers die nu wordt opgeslagen in de diverse steden en gemeenten te gebruiken. U tolereert dat allemaal van de PRL-FDF-minister.

Meer zelfs, de wet die u gaat goedkeuren bepaalt dat de illegalen die momenteel opgesloten zitten - en er zijn er al zo weinig opgesloten - zullen worden vrijgelaten vanaf het ogenblik dat ze hun aanvraag tot regularisatie indienen. Dat is een van de eerste resultaten van wat u zo steunt.

Geachte collega's, de rechtsstaat stelt in dit land al niet veel meer voor, maar in de ogen van rijkswacht en politie al zeker niet meer. Het aantal brigades en commissariaten waar men nu met de handen in het haar zit, stijgt zienderogen. Niemand weet nog of de politiediensten vandaag nog werk moeten maken van het opsporen van de illegalen. Niemand weet wat zij met die illegalen moeten aanvangen.

Dames en heren van de VLD, dat is het beleid van de nieuwe regering.

Uw lijden is nog niet voorbij. Ik zal wat dieper ingaan op de problematiek van de uitwijzingen. Wij hebben gehoord dat Ecolo-minister Durant een akkoord had met de piloten. Ze zou een ministerieel besluit uitvaardigen, maar wij hebben er nog niets van gezien. Men moet blijkbaar iets verbergen. Hetzelfde met de afspraken die minister Duquesne gemaakt heeft met de rijkswacht. Ik heb gevraagd om te mogen beschikken over de tekst van dat akkoord met de rijkswacht. Ik heb de vraag gesteld hoe men tewerk zal gaan. Ook dat kan niet. De meerderheidspartijen slikken dat. Het controlerecht van

Filip De Man

dit parlement telt in deze blijkbaar niet meer. Wij mogen niet weten wat er door minister Durant of Duquesne is afgesproken inzake gedwongen repatriëringen. Natuurlijk zou het kunnen dat de bevolking zou opmerken dat er van gedwongen uitwijzingen niets in huis komt.

Collega's van de VLD, eigenlijk komt u nogmaals bedrogen uit deze hele zaak. Ik neem aan dat u beseft dat lijnvluchten en kleine zakenvliegtuigjes geen oplossing betekenen, zeker wetend dat er duizenden illegalen en uitgeprocedeerden uit het land dienen te worden gezet. Er worden elke maand opnieuw duizenden asiel-aanvragen ingediend en we lezen in de persmededeling van de regering van 24 september dat de meesten onder hen waarschijnlijk zullen worden geweigerd. Dat is woordelijk wat de regering zegt. Toch doet u niets.

Ik kom dan bij de criteria voor regularisatie. Indien die criteria werkelijk waterdicht zouden zijn en daadwerkelijk alleen illegalen uit België geregulariseerd zouden kunnen worden, dan zou men hier gedeeltelijk mee in kunnen gaan. Omdat de criteria zodanig vaag en onduidelijk zijn, zullen echter wellicht ook buitenlandse illegalen van de Belgische regularisatiemaatregel profiteren. U zet dat zwart op wit. De minister schrijft op bladzijde 6 van zijn toelichting bij het wetsontwerp zonder verpinken dat hij het nodig zou kunnen vinden om de grenzen tijdelijk te sluiten. Dat staat woordelijk in de toelichting bij het wetsontwerp. Waarom staat dat daar als men zeker is van zijn procedure ?

Ik moet er trouwens op wijzen dat de regularisatiemaatregel reeds in het regeerakkoord van juli stond en dat de regering dus als eerste verantwoordelijk is voor het wereldwijd bekendmaken van de aanstaande regularisatie. De bekendmaking had tot gevolg dat het aantal asielaanvragen dramatisch steeg in de voorbije maanden. (*Onderbreking door de heer Coveliers*)

Mijnheer Coveliers, u zet zichzelf klem. 3 500 per maand betekent dat we boven de 40 000 asielaanvragen per jaar zouden komen. Dat is een formidabel resultaat. Zodra men in dit land wist dat er een regularisatieronde kwam, zijn de cijfers spectaculair gestegen. Op jaarbasis bereikt men nu nog steeds een record aller tijden.

Wij hebben ook een fundamenteel bezwaar tegen deze regularisatie. Is het moreel verantwoord dat illegalen die zich hier jarenlang bezondigd hebben aan illegale praktijken nu ineens geregulariseerd worden ? Het is toch duidelijk dat zij aan geld kwamen door onwettige, om niet te zeggen criminele bezigheden. Ze werkten in het zwart aangezien ze geen arbeidskaart hadden. Ze betaalden nooit belasting of sociale bijdragen. In de ergste gevallen waren zij bovendien actief in onder andere de criminaliteit, de drugshandel, de pooierij, de prostitutie, de handel in gestolen goederen en de export van gestolen wagens.

Deze regularisatie stelt als het ware ook dergelijke criminele illegalen gelijk met brave burgers die heel hun leven de wet hebben nageleefd, belastingen en sociale bijdragen hebben betaald en geen misdrijven hebben gepleegd.

Collega's, ik wil u ook wijzen op de gevolgen van de massale regularisatie. Wanneer zij geregulariseerd zijn, zullen de illegalen van de minister van Binnenlandse Zaken de toelating krijgen om hier onbeperkt te verblijven.

Dit verblijf heeft tot gevolg dat de illegaal op dat ogenblik kan worden genaturaliseerd tot nouveau Belge. Zo kom ik tot het kiezerspotentieel waar de heer Eerdekens zo tuk op is en waarvoor de heer Dewael waarschuwde. Het feit dat men dit bij de twee grootste Vlaamse partijen beseft, maar toch het ontwerp steunt, is op zijn minst eigenaardig te noemen. De derde partij van Vlaanderen begrijpt zeer goed waar het de Franstaligen om te doen is.

Het masochisme van de CVP kent geen grenzen meer. De CVP die niet beseft dat ze niet meer in de meerderheid is, maakt bekend dat ze permanente regularisatie wil. Het schild van Vlaanderen wenst met haar suïcidale neigingen permanent te regulariseren. Ze wenst geen eenmalige regularisatieronde, maar is van oordeel dat de grenzen open moeten blijven. We moeten permanent aandacht hebben voor de illegalen, heet het. De heer Tant zei in de commissie dat het om mensen gaat die hier te gast zijn. Dit is een eigenaardige invulling van de notie gastvrijheid. Mijnheer Tant, ik neem aan dat er bij u op de deur staat "binnen zonder bellen". De CVP zegt in feite : "Illegalen aller landen, verenigt u en wel in België".

Volgens recent wetenschappelijk onderzoek zouden lemmingen zich niet collectief in de afgrond gooien, maar ik zie geen enkel ander beeld om de mentaliteit van de nouveau CVP te omschrijven. De heer De Crem schrok van zijn woorden vorige week en tracht de schade te beperken door dit wetsontwerp niet goed te keuren. Eerst verwees hij naar de rampsituatie van vandaag. Maar zij is voor een groot gedeelte toe te schrijven aan de CVP, de regering-Dehaene.

Als men de amendementen goed naleest, blijkt het dat de Vlamingen worden bedrogen. De CVP doet alsof het een groot verschil uitmaakt dat de regularisatie, geval per geval, wordt beoordeeld. Maar ook paars-groen zal alle aanvragen individueel beoordelen.

Waarom worden 300 mensen in dienst genomen als ze niet precies dienen om de aanvragen te beoordelen ? Het lijkt of de CVP strenger is voor de tweede en de

Filip De Man

derde categorie mensen die in aanmerking komen voor regularisatie. Zij krijgen van de CVP een tijdelijk verblijf. Maar in de kleine lettertjes van haar voorstel voorziet de CVP in verlengingen van verblijf. Dit is typisch CVP, vlees noch vis.

Bovendien doet de heer De Crem alsof hij er een integratievoorwaarde aan vastknoopt. Waarover hebt u het dan als u schrijft in artikel 2 van uw voorstel dat de aanvrager - ik citeer - "een bijzondere relatie moet bewijzen met de Belgen of met in België gevestigde vreemdelingen" ?

Zo staat het er letterlijk in. Wat voor een integratie is me dat nu ! Als vreemdeling kan men zich dus geïntegreerd noemen als men een bijzondere relatie heeft met andere hier in België gevestigde vreemdelingen. Mijnheer De Crem, laat mij niet lachen, dit is de nouveau CVP van Johan Van Hecke zaliger, dit is de Vlamingen een rad voor de ogen draaien en hen ondertussen een links voorstel in de maag splitsen.

Collega's, het is wellicht een ijdele hoop, maar misschien komt er toch een reactie van de vele burgemeesters. Het lokale aspect mag immers niet uit het oog worden verloren. Dit heeft een weerslag op de gemeenten. Als de geregulariseerden inderdaad hun document krijgen, zullen zij voor de volle 100% een beroep kunnen doen op onze sociale voorzieningen. Als men dan de cijfers van de laatste jaren bekijkt, blijkt hoe de gemeenten zullen kreunen onder de door de regering veroorzaakte last. In 1997 waren er 11 787 asielaanvragen, in 1998 21 964 en in 1999 reeds meer dan 30 000. Dat is bijna het inwonertal van Vilvoorde, mijnheer Cortois. Aangezien de traditionele partijen al die jaren hebben geweigerd om een effectief uitwijzingsbeleid te voeren, zullen de gemeenten nu dubbel en dik het slachtoffer worden van de regularisatiepolitiek.

Ten eerste, de gemeenten - de ambtenaren en de politie - zullen moeten opdraaien voor de verwerking van de aanvragen, de verzameling, samenstelling en verzending van de dossiers, de controle van de verblijfplaats en ga zo maar door. Dit komt natuurlijk helemaal ten laste van de gemeentelijke begroting. Ten tweede, kan men na regularisatie genieten van het bestaansminimum, de kinderbijslag, een sociale woning, sociale leningen, onbeperkte geneeskundige verzorging, gratis bijdragen voor het ziekenfonds en dies meer. Dit zal een pak geld kosten. U weet dat ik ervaring heb in Vilvoorde. Het OCMW klaagt daar elk jaar over de vele tientallen miljoenen die voor de vreemdelingen moeten worden opgehoest. In Vilvoorde is dat misschien nog net te betalen - u bent een zuinig, bijna vrekkelig beheerder, mijnheer Cortois - maar in andere steden zal de OCMW-kas gewoon leeg zijn. Na de regularisatieronde zal blijken dat duizenden nieuwe steuntrekkers moeten worden onderhouden. Ik heb het enkele weken geleden al voor-

speld : de bodem zal uit de OCMW-kassen worden geslagen. Men luistert echter niet, men zal er nog een pak steuntrekkers bij creëren. Dat zal miljarden kosten, maar paars-groen wil het probleem niet zien.

Zoals de heer Coveliers zal ik mij even aan elementaire rekenkunde begeven. Zelfs als men maar 20 000 illegalen regulariseert, die dus elk enkele honderdduizenden frank per jaar kosten - dit is benaderende wiskunde zoals ook gepleegd door de heer Coveliers een goede maand geleden - dan komt men tot verscheidene extra miljarden aan uitgaven in de sociale sector. Ik moet dan ook nog eens verwijzen naar het asielbeleid, dat daar toch dichtbij staat. Het asielbeleid kostte ten tijde van de heer Tobback 8 miljard frank per jaar. Ik denk niet dat ik overdrijf door te stellen dat wij nu aan meer dan 10 miljard frank per jaar zitten. Maar dat is nog niet genoeg. Als de geregulariseerden nog eens driftig aan gezinshereniging beginnen te doen, komen daar nog heel wat kosten bij. Ik denk aan het liedje : "Wie zal dat betalen, wie heeft zo veel geld ?". In dit verband moet ik ook nog wijzen op iets waaraan bijna nooit aandacht wordt besteed door de media.

De regering is momenteel bezig met het toebedelen van de dertiende schijf van 5 000 asielzoekers aan de diverse steden en gemeenten. Ik kan nog een beetje rekenen : 13 maal 5 000, dat zijn 65 000 asielzoekers die in de voorbije jaren aan de steden en gemeenten zijn toebedeeld. Wie kan dat blijven betalen ?

Mijnheer Van Hoorebeke, u wenst te weten wat ik terzake voorstel. U zal dat op het einde van mijn betoog vernemen.

Collega's, het Vlaams Blok heeft in de commissie een 50-tal amendementen ingediend tot grote ergernis van onder meer minister Duquesne. Hij was het trouwens beu en weigerde aanvankelijk tijdens de laatste vergadering, na twee nachtzittingen, antwoord te geven op onze bemerkingen en amendementen. Ik moet eerlijk toegeven dat ik een dergelijke houding nog maar weinig heb gezien. Zelfs Tobback was destijds iets minder onbeleefd.

Mijnheer Duquesne en collega's van de VLD, u zult de kelk tot op de bodem moeten leegdrinken. Zoals ik in de commissie zei, een bekende warenhuisketen parafraserend : "Il faut la mériter, cette clientèle".

De commissie voor de Regularisatie zal de touwtjes in handen houden. Zoals van een linkse tot extreem-linkse regering te verwachten was, zal men de NGO's - zij die liever zonder grenzen werken - laten mee beslissen. Over de samenstelling van deze commissie weten we weinig. Welke NGO's zullen worden uitverkoren, weten

Filip De Man

we niet. Welke beslissingsmacht ze krijgen evenmin. Inzake de criteria is vaagheid troef. De minister zegt zelf dat de regering de criteria welbewust zo vaag mogelijk heeft gehouden om van de regularisatieronde een groot succes te kunnen maken.

De regering zegt ook dat de commissie voor de Regularisatie een eigen jurisprudentie zal moeten ontwikkelen. Collega's, geven wij niet veel te veel interpretatiemacht aan deze voor het overige nog onbestaande commissie? Hoe kan men in 's hemelsnaam, in een zo belangrijke materie als de toegang tot en het verblijf op het grondgebied, het bepalen van de voorwaarden toekennen aan een dergelijke onbestaande commissie? Hoe kan een parlement daarmee instemmen? Hoe kan het dat de meerderheidspartijen in het parlement ermee instemmen dat er geen controlerecht bestaat, zoals het bestaat voor de naturalisaties?

Mijnheer Cortois, ik weet dat u zich met wellust wentelt in uw rol van meerderheidspartij, maar ik herhaal dat de volksvertegenwoordiging terzake geen controlerecht krijgt, wat ze wel heeft inzake naturalisaties. De massale regularisatie, die binnen een termijn van drie jaar tot naturalisaties zullen leiden, mogen niet worden gecontroleerd. Men mag daarop geen kijk hebben. De volksvertegenwoordiging verzaakt in deze aan haar controlerecht.

Mijnheer de voorzitter, de heer Cortois spreekt voortdurend vanop zijn bank, maar ik versta hem niet. Het is mij volstrekt onduidelijk.

De **voorzitter**: Mijnheer Cortois, u beschikt over het gepaste instrument om in dit debat tussenbeide te komen.

De heer Filip De Man heeft het woord.

De heer **Filip De Man** (Vlaams Blok): Mijnheer de voorzitter, de vraag rijst hoe het mogelijk is dat de traditionele partijen in de toelichting, op pagina 7, hun eigen onbekwaamheid inroepen om nu de bevolking op te zadelen met massale regularisatie. Ik citeer: "de doelstelling is gebaseerd op de vaststelling dat de overheid in gebreke is gebleven om binnen een termijn van vier jaar of drie jaar een uitvoerbare beslissing te laten betekenen." De traditionele partijen voeren een ongehoord wanbeleid en dan roept men de eigen onkunde in om de regularisatiewet in te voeren. Dat de VLD, die tenslotte 12 jaar in de oppositie zat, zich daartoe leent, verbaast mij ten zeerste. De vraag rijst trouwens - ik heb dat vruchteloos aangekaart bij de minister - of u niet in de problemen gaat komen met Europese afspraken terzake. U gaat tienduizenden illegalen onbeperkt toegang geven tot het grondgebied van Schengen omdat u in gebreke bent gebleven.

Er zijn zeer strenge voorwaarden om toegang tot het grondgebied te verlenen. Er zijn daaromtrent afspraken gemaakt onder de deelnemende landen. Naar mijn mening overtreedt men hierbij deze afspraken. Ik ben benieuwd wat de Europese Commissie of het Hof in Luxemburg daarvan zullen denken.

Ik wil besluiten met onze visie. De sinds 1974 afgekondigde immigratiestop is zo lek als een zeef. Getuige daarvan de meer dan 500 000 nieuwe vreemdelingen die hier sedertdien zijn binnengekomen. Voor ons is het onaanvaardbaar dat men nu het statuut van illegalen en uitgeprocedeerden zal regulariseren. In de plaats van een versoepeling van het asielbeleid door te voeren zou de regering een strak asielbeleid moeten voeren. Mijnheer Cortois, alleen op die manier zullen we duidelijk maken dat dit land niet het OCMW van de hele wereld kan spelen. Volgens ons moet deze regering het territorialiteitsprincipe in de Conventie van Genève laten inschrijven. Op die manier kan het statuut van politiek vluchteling nog enkel worden toegekend aan Europese vluchtelingen, wat trouwens aanvankelijk het geval was, na de Tweede Wereldoorlog. Wij dringen erop aan het aantal repatriëringen op te drijven, wat u al een paar weken niet meer doet. U hebt moeten slikken wat PS, PRL, FDF en de groenen u hebben opgelegd. Het Vlaams Blok zal blijven aandringen op een ernstig aantal repatriëringen. Natuurlijk moeten die repatriëringen op een zo humaan mogelijke wijze geschieden. Het is evenwel enkel een doortastende aanpak die het probleem van de toevloed van illegalen kan oplossen. *(Protest op de banken van de VLD-fractie)*

Dat is de taal die u tot voor enkele weken sprak, met name uw fractievoorzitter en uw partijvoorzitter. Mijnheer Cortois, u hebt bakzeil moeten halen. Omwille van het hoger belang - het premierschap van de heer Verhofstadt en de vele prebenden die u allen geniet - moet u al drie weken stilte zwijgen.

Collega's, tot slot meen ik dat het niet bij een eenmalige regularisatie blijft. De voorbeelden in andere Westerse landen bewijzen dat. Men heeft al gesproken over Italië. Ik kan er het voorbeeld van Frankrijk aan toevoegen, waar in de jaren '80 145 000 dossiers waren en waar een goed jaar geleden de laatste ronde is afgelopen met nogmaals 143 000 dossiers, waarvan twee derde werd geregulariseerd.

Thans gaan zelfs stemmen op over het al dan niet frequent organiseren van een regularisatieprocedure en de voorstanders hiervoor komen uit de zogenaamde progressieve hoek.

Welnu, ik voorspel dat deze wet geldig zal blijven en dat binnen twee, maximum drie jaar, de tweede regularisatieronde zal starten. Op dat ogenblik zal de lichte 1997-1998 aan bod komen. Heel wat illegalen zullen eveneens

Filip De Man

willen bewijzen dat zij vier, vijf of zes jaar - afhankelijk van de gevallen bepaald in het ontwerp - in ons land verblijven en aldus het recht hebben om te worden gereguleerd. Zij zullen het gelijkheidsbeginsel invoeren en misschien worden zij nog wel in het gelijk gesteld ook.

Collega's van de traditionele partijen, u gaat uw gang, maar u weigert te zien dat de Vlamingen uw uitwijzingsbeleid niet steunen. Daarvoor zult u volgend jaar al het gelag betalen.

De eerste grote realisatie van de regering Verhofstadt is niet de harde aanpak van de criminaliteit, noch de hervorming van de sociale zekerheid, maar de massale regularisatie van illegalen.

Collega's, tijdens het debat over de illegalen, dat door de VRT werd uitgezonden, zei de VLD-voorzitter dat bij de liberalen geen linker- of rechtervleugel bestaat en dat er terzake dus geen problemen zijn. Welnu, mijnheer Cortois, binnenkort zal uw voorzitter gelijk krijgen, want de rechtervleugel van zijn partij zal zijn overgestapt naar het Vlaams Blok.

De voorzitter : Mijnheer De Man, uw betoog duurde 40 minuten, hetgeen betekent dat de overige sprekers van uw fractie nog slechts beschikken over 20 minuten van de 60 minuten spreektijd die werd aangevraagd.

La parole est à M. Yvan Mayeur.

M. Yvan Mayeur (PS) : Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, au nom du groupe socialiste, je me félicite de l'occasion qui nous est donnée de poser un acte politique important en approuvant demain, je l'espère, ce projet de loi de régularisation.

L'initiative prise par le gouvernement sur la question des régularisations, on l'a beaucoup dit, fait partie d'un tout et doit être comprise en lien avec ce tout, à savoir les réformes de la procédure d'asile, les naturalisations, l'humanisation des centres fermés et la politique d'éloignement et d'expulsion lorsque les critères d'accueil ont été examinés.

Le projet de loi dont nous débattons aujourd'hui constitue l'une des pierres angulaires de cette réforme qui vise essentiellement à la suppression de nombreuses zones de non-droit et d'arbitraire induites par la lenteur, l'opacité et la vétusté des anciennes procédures légales et administratives.

Ce qu'il me paraît important de souligner ici, c'est l'orientation nouvelle que détermine cet ensemble de réformes dans la politique belge à l'égard des étrangers. Cette nouvelle orientation tend vers plus de clarté, d'efficacité et de rapidité, vers également plus de respect de la dignité humaine, qui est l'enjeu principal de ce débat.

Mes commentaires sur ce texte se divisent en deux groupes. Il y a tout d'abord ceux qui concernent les qualités manifestes du texte, ensuite les points sur lesquels nous avons demandé des précisions au ministre en commission.

Sur les critères de régularisation, le texte intervient pour compléter utilement l'article 9, § 3 de la loi de 1980 sur les étrangers. Par les critères qu'il établit pour l'obtention de la régularisation et par la procédure qu'il met en place, il permet de compléter, pour une opération, ce qui, dans la loi, est soumis à la discrétion du ministre.

A cet égard, le texte révèle un équilibre interne intéressant. D'une part, il assure plus de transparence dans le mécanisme de la régularisation. D'autre part, il ne tombe pas dans l'excès inverse que serait une législation trop rigide, trop détaillée et donc en porte-à-faux avec les aléas du terrain, ce que vivent concrètement les gens. Ainsi, les critères d'accès à la régularisation sont suffisamment détaillés pour être contrôlés, mais ils sont formulés de manière assez large pour que les membres de la commission de régularisation puissent interpréter les situations humaines qu'ils auront à traiter.

En effet, il existe des situations humaines que, par définition, nous ne pourrions pas intégrer dans un projet de loi. Ainsi les familles dont certains membres sont autorisés à séjourner en Belgique et d'autres pas, où des enfants sont nés. Il faut pouvoir résoudre ces cas de façon globale. J'espère - j'en suis même convaincu - que les commissions de régularisation auront à l'esprit qu'on ne peut pas traiter les dossiers individuels sans prendre en considération l'ensemble de la famille. On rencontre actuellement de telles situations dans certains CPAS et cela démontre que la pratique devait être modifiée, qu'il va falloir régulariser pour des raisons humaines évidentes.

Je voudrais insister sur un autre critère. Le texte qui nous est proposé laisse une place importante aux droits de la défense et à la possibilité pour les personnes de constituer un dossier de régularisation, de se faire assister par des avocats, y compris devant la commission en cas d'éventuelle audition et avec, si nécessaire, l'aide du représentant de l'assistance judiciaire, c'est-à-dire le pro deo.

Le respect de la législation relative à la vie privée a également été garanti, non seulement dans le cadre de la constitution du rapport social, mais aussi, bien entendu, quant au contenu des attestations médicales qui seront remises, le cas échéant, par les demandeurs de régularisation.

Enfin, le ministre nous a assuré que les membres de la commission, du secrétariat et les médecins qui l'assisteront seront nommés selon des critères stricts de compétence et d'indépendance d'esprit.

Yvan Mayeur

Le groupe PS se réjouit que ce soient les services communaux et sociaux au sens large qui aient été désignés comme interlocuteurs principaux des demandeurs de régularisation. C'est, en effet, au plan local que l'on connaît le mieux les gens, que l'on peut le mieux appréhender les situations et le plus facilement aider les personnes à introduire leur demande de régularisation.

Ces services sont les moins susceptibles d'alimenter la crainte et la méfiance suscitées, notamment, par les interventions alarmistes de certains à l'égard de cette opération et qui conseillaient aux étrangers de ne pas se faire régulariser car ils risquaient de se faire arrêter. Or, il ne s'agit pas de cela. On l'a dit très clairement à l'occasion des travaux de la commission.

En conséquence, il me semble que le rôle des communes, et donc des bourgmestres, des CPAS, des services sociaux et de toutes les personnes qui pourront aider les demandeurs à introduire leur dossier, est de garantir la meilleure efficacité à ce projet de loi.

L'opération vise à une régularisation et non à une rafle massive et gigantesque. Il ne s'agit donc pas de piéger les gens. Cela doit être répété.

En commission, nous avons également obtenu une précision importante. Ainsi, les personnes sans domicile pourront se référer à la pratique relative aux sans domicile fixe ou aux sans-abri et faire une déclaration de domicile en donnant pour adresse de référence, soit celle d'un avocat, soit celle d'un CPAS, ou encore d'un service social. Cet élément important doit également pouvoir garantir la bonne fin de la régularisation de la personne. Tel est l'esprit de cette précision. On doit pouvoir joindre l'intéressé, régulariser sa situation et entamer avec lui, le cas échéant, un travail social.

Je voudrais encore apporter une dernière précision quant à la procédure.

Compte tenu de la large publicité dont le projet de loi a bénéficié, on est en droit d'espérer que les délais fixés pour la procédure rempliront véritablement leur rôle initial, à savoir un règlement rapide et efficace du maximum de dossiers.

Certains ont dit que la procédure d'introduction de la demande, d'une durée de trois semaines, était trop courte. Nous devrions être reconnaissants envers le Vlaams Blok qui, par son action, nous a permis d'obtenir un délai plus important. Même si je suis persuadé que les intéressés étaient souvent en mesure d'introduire leur dossier dans le délai de trois semaines, ce dernier ne sera plus un délai coupe-gorge. Il sera dorénavant possible aux étrangers de déposer des demandes complètes. Ils auront ensuite un mois pour introduire un dossier social qui soutiendra leur demande. Si les délais restent stricts, ils ne sont donc plus impossibles à respecter.

J'en viens, enfin, à la composition des chambres de la commission de régularisation.

Nous sommes heureux qu'elles doivent faire appel à la compétence de professionnels (un magistrat, un avocat, un représentant d'une organisation de défense des droits de l'homme) qui ont sur ces questions des approches différentes mais complémentaires.

Le groupe socialiste considère que la présence d'un représentant de la société civile constitue un acquis essentiel pour le traitement des dossiers de régularisation.

Tous ces éléments réjouissent le groupe socialiste. Je tenais à les rappeler.

J'en arrive aux précisions ou aux clarifications.

Le premier point que je voudrais aborder a trait à l'indispensable indépendance et à la compétence des médecins qui assisteront la commission de régularisation.

Je parle ici du problème des maladies graves, un des arguments que les demandeurs de régularisation peuvent invoquer.

Les médecins de cette commission auront la tâche d'attester du degré de gravité d'une maladie, avec toutes les conséquences qui en découlent. Or, il existe de fortes contestations quant au mode de fonctionnement actuel du service médical qui assiste l'Office des étrangers; j'en ai fait part au ministre. Trop souvent, les avis de spécialistes renommés sont contrés par les médecins-conseils de l'Office des étrangers.

Evidemment, la Belgique n'a pas enfanté de prix Nobel en suffisance pour composer une commission de médecins susceptibles d'analyser cet élément en toute certitude. Cependant, lorsque des personnalités importantes du monde scientifique et médical belge rendent des avis sur des maladies graves, il me paraît inacceptable que des médecins-conseils de l'Office des étrangers désapprouvent leurs décisions. Quelle est leur compétence, quel est leur curriculum vitae, sur quoi se basent-ils pour contester les avis d'universitaires reconnus ? Voilà qui me semble douteux et qui ne devrait pas se reproduire lors de cette procédure de régularisation; du moins, je l'espère.

Comme le ministre l'a dit, il me paraît important que la désignation de ces médecins s'effectue sur une base de réelle indépendance et de qualité professionnelle, au même titre que la désignation des avocats, d'ailleurs. A ce sujet, vous avez évoqué le recours à l'Ordre national des avocats, ce qui me paraît une excellente solution. Il s'agirait de trouver une procédure similaire pour le corps médical.

Yvan Mayeur

Monsieur le ministre, chers collègues, en ce domaine, je ne manquerai pas d'évoquer l'actualité immédiate. Je suis confronté à une difficulté particulière : aujourd'hui, un arrêt du Conseil d'Etat notifie que l'examen osseux pratiqué pour déterminer si une personne est mineure ou majeure est contestable, qu'il n'apporte pas de preuve indiscutable de l'âge de la personne. Or, pour le moment, l'Office des étrangers considère l'indication rendue par les médecins à travers cet examen comme une preuve irréfutable en la matière, permettant d'appliquer un traitement complètement différent selon les cas.

Vous le savez, comme vous mais à un autre titre, j'ai été interpellé par le Centre pour l'égalité des chances et la lutte contre le racisme, sur la base de cet arrêt du Conseil d'Etat. Nous avons décidé, je parle ici en tant que président de l'hôpital Saint Pierre à Bruxelles, de suspendre les examens osseux jusqu'à nouvel ordre. J'ai été interpellé par des membres de votre cabinet et de l'Office des étrangers sur ce point. J'ai déclaré clairement que nous avons suspendu ces examens sur la base de l'arrêt du Conseil d'Etat.

Si l'on souhaite reprendre ces examens parce qu'indispensables, je n'y verrai aucune objection à condition de se mettre autour de la table et de déterminer clairement l'interprétation donnée à l'indication des médecins, qui ne peut pas être abusive. En d'autres termes, il serait inacceptable de se servir d'un avis scientifique comme d'un alibi à une politique policière de refoulement. Car si c'est le cas, qu'on assume cette politique en tant que telle ! Pour notre part, nous ne tenons pas à cautionner cette politique.

Par contre, s'il s'agit d'utiliser les moyens scientifiques et médicaux pour aider les personnes qui se présentent chez nous en situation de détresse, comme des mineurs non accompagnés, à qui il faut évidemment porter secours et assistance et que cela nécessite une assistance médicale et scientifique de qualité, c'est quelque chose que je peux parfaitement accepter et à quoi je veux participer. De même, tout médecin sera prêt à collaborer à ce type d'analyse.

En l'occurrence, la contestation est née de l'arrêt du Conseil d'Etat. Mais un autre arrêt m'est parvenu qui précise autre chose; cependant, le premier est assez exigeant puisqu'il reprend quatre avis d'experts qui mettent à mal l'image humaniste de l'hôpital que j'ai l'honneur de présider.

La situation exige clarification.

J'ai dit à votre collaborateur ainsi qu'à l'Office des étrangers que j'étais prêt à la discussion mais la situation est suspendue pour l'instant, à moins que vous ne

trouviez un autre hôpital qui soit disposé à se prêter à ce genre de pratique, ce qui est évidemment possible. En attendant, il est important de clarifier l'interprétation donnée à ces analyses par l'Office des étrangers.

Un tout autre point nous laisse quelque peu dans l'expectative. Il concerne les pouvoirs du secrétariat de la commission. En effet, l'avis négatif des secrétaires quant à la recevabilité du dossier entraînerait son transfert immédiat vers le ministre sans examen par la commission. Pour une bonne compréhension de cette disposition, je crois qu'il serait souhaitable que le ministre précise à nouveau la manière dont il compte agir dans ce type de situation. Cette question a été soulevée plusieurs fois en commission. Il est vrai que le rôle du secrétaire est important; il ne faut pas qu'il constitue un frein à l'ambition portée par le gouvernement dans cette procédure de régularisation.

Enfin, reste le problème des expulsions vers le pays d'origine, entendu comme pays de transit et celui, lié, des garanties de non-rapatriement vers le pays où les risques sont avérés. Pour éclaircir cette difficile question, il nous semble aussi utile d'obtenir des précisions sur le terme "pays d'origine". Ainsi, si l'on ne considérait comme pays d'origine, c'est-à-dire le pays vers lequel on expulse, que le pays où le demandeur a séjourné légalement pendant plus de trois mois, on obtiendrait une situation beaucoup plus claire. Ce critère est celui qui est utilisé dans le cadre de la procédure d'asile. C'est une bonne référence.

En guise de conclusion, je voudrais faire trois remarques.

Nous franchissons aujourd'hui une étape essentielle dans l'ensemble de la politique qui s'adresse aux réfugiés, aux immigrés, et qui est la politique du gouvernement. Je pense que c'est un geste politique fort important, mais il me laisse tout de même une drôle d'impression. Plusieurs pays européens ont procédé récemment à ces régularisations : la France, l'Italie, l'Espagne, la Hollande. C'est dire qu'il y a, au plan européen, une nécessité de développer une politique européenne commune et cohérente à l'égard des phénomènes de migration, des phénomènes de demandes de refuge, d'asile, de politique étrangère dans ces matières très humaines et il ne faut pas se retrouver chacun tirant dans son coin les conclusions de politiques incohérentes. Nous avons été nous-mêmes victimes d'une espèce de "course à l'échalotte" où nous étions presque les derniers à supprimer le statut B des Kosovars, ce qui nous a mis dans une situation compliquée à gérer. Il est urgent et indispensable qu'une réelle politique européenne qui touche à des êtres humains soit rapidement mise en place.

Ensuite, contrairement à ce qui a été dit par des représentants non démocratiques dans cette assemblée, les CPAS vont bien être confrontés à des difficultés mais pas

Yvan Mayeur

celles évoquées. Ils vont être confrontés à des difficultés en termes de gestion des demandes et des dossiers dans la mesure où plusieurs centaines de personnes risquent en effet de se présenter pour obtenir une assistance sociale qui sera remboursée intégralement par l'Etat puisque le ministre de l'Intégration sociale a prévu les moyens à cet effet. Ce qui n'est évidemment pas pris en charge, c'est le travail des assistants sociaux dans les communes. C'est une réalité à laquelle nous allons être confrontés. Il va falloir trouver des solutions.

Enfin, je suis convaincu que régulariser, c'est une manière de sécuriser les personnes. Accorder aux personnes qui sont ici une sécurité d'existence est donc un mieux-être et une possibilité de participer au développement de la société belge. Régulariser, c'est aussi une manière de lutter contre la criminalité.

Car maintenir des hommes et des femmes dans l'absence d'existence légale, c'est renforcer les filières d'exploitation des êtres humains. Le geste que nous posons aujourd'hui est un geste éminemment humaniste. C'est pourquoi le groupe socialiste le soutiendra.

De voorzitter : De heer Jan Peeters heeft het woord.

De heer **Jan Peeters** (SP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de Vlaamse socialisten zullen dit wetsontwerp volmondig en van harte steunen zoals wij ook volmondig en van harte de twee andere pijlers van het asielbeleid en het regeringsbeleid terzake steunen en gerealiseerd willen zien, te weten het uitwijzingsbeleid voor die mensen die niet in aanmerking kunnen komen voor regularisatie, enerzijds en de versnelde procedure en administratieve afhandeling van klassieke asielaanvragen in de toekomst, anderzijds.

Ik heb ook in de commissie gezegd dat men van ons geen ronkende verklaringen zult horen, wij gaan ons niet mengen in grote polemieken over deze problematiek. U gaat van ons geen cijferfetisjisme horen en wij gaan ons niet moeien in de polemieken tussen CVP en VLD.

Wij willen enkel zeggen aan de regering dat we van de minister op deze drie terreinen - en ze zijn voor ons evenwaardig - vooruitgang en een strikte uitvoering van het overeengekomen regeringsbeleid verwachten.

De SP zal de eerste pijler, met name het regularisatiebeleid, volmondig steunen en dit om twee redenen.

Ten eerste, is er een evidente humanitaire reden. Wat ook de oorzaak is van het feit dat mensen hier vijf of zes jaar zijn, of het te maken heeft met een falende administratie, het niet uitvoeren van vroeger overeengekomen beleidslijnen of de onwil van mensen zelf om in te gaan op bevelen om het grondgebied te verlaten, is hier

eigenlijk niet relevant. Als mensen hier vijf of zes jaar zijn, is er een evidente band gegroeid met andere burgers van dit land, met het land zelf. Humanitair is het dan niet meer dan logisch dat we die mensen ten volle integreren in onze samenleving.

Een tweede reden waarom wij de regularisatie ten volle steunen heeft te maken met een welbegrepen eigenbelang. Het laten voortbestaan van grote groepen illegalen in dit land op permanente basis en zonder dat zij enig perspectief op zekerheid omtrent hun toekomst in dit land hebben, is ook de in principe ondermijning van de verworvenheden van de sociale welvaartsstaat.

Het is deze groep illegalen die, gekneld in deze situatie, weerloze prooiën zijn voor malafide werkgevers, voor uitbuiting, voor zwartwerk, voor sociale dumping, voor huisjesmelkers. Kortom, die groep laten bestaan creëert een voedingsbodem voor deloyale concurrentie in vele sectoren, tussen vele bedrijven.

Probeer maar eens een Brusselse confectiesector met al zijn laaggeschoolden en het bijhorend sociaal vangnet te laten overleven als men tegelijkertijd de ateliers laat bestaan waar illegalen zonder perspectief worden uitgebuit.

Probeer maar eens als goedmenende tuinbouwer in het Mechelse of in de Noorderkempen op een correcte wijze uw bedrijf recht te houden met een voldoende sociaal vangnet voor werknemers als tegelijkertijd collega's misbruik maken van de illegalen in onze samenleving om aan sociale dumpingpraktijken en uitbuiting te doen.

Het is dus ook een sociale plicht voor het in stand houden van de welvaartsstaat, de sociale verworvenheden, de minimumuurloonregeling en dergelijke voor laaggeschoolden in die sectoren dat we de kwaal van de illegaliteit in ons land afbouwen en wegbannen.

Wij willen dit doen door aan de mensen een statuut te geven en hen te integreren in het fiscaal en sociaal stelsel van ons land.

Uit welbegrepen eigenbelang en in het kader van de sociale welvaartsstaat willen wij deze illegalen, die dat om humanitaire redenen verdienen, regulariseren.

Mijnheer de voorzitter, collega's, ik wens de drie elementen van het wetsontwerp toe te lichten die voor de SP belangrijk zijn. Voor de SP staat het als een paal boven water dat deze regularisatie een eenmalige operatie moet zijn. Er mogen terzake geen dubbelzinnigheden de wereld worden ingezonden. De regularisatieprocedure en de mogelijkheid een aanvraag terzake in te dienen mogen geen aanleiding geven tot bijkomende onterechte aanvragen. De indiening van een aanvraag mag geen recht geven op sociale steun zoals bepaald in artikel 57 van de wet op het OCMW.

Jan Peeters

Als de betrokkene een regularisatie heeft gekregen, moet hij zoals elke Belg dezelfde rechten en plichten krijgen. In de aanvraagprocedure mag er echter geen sprake zijn van recht op sociale steun. Op die manier voorkomt men dat mensen die niet op een regularisatie kunnen rekenen een vierde beroep aantekenen en een bijkomende mogelijkheid krijgen om de procedure te laten aanslepen.

Het verheugt ons dat de minister in de commissie uitdrukkelijk juridische garanties heeft gegeven en zich houdt aan het advies van de Raad van State.

Alhoewel de SP het voorliggende ontwerp zal goedkeuren, maakt mijn fractie voorbehoud inzake de behandeling van de illegalen die gehuwd zijn met een Belg. De Belgische Staat heeft deze mensen gehuwd. Het Burgerlijk Wetboek verplicht gehuwden samen te wonen onder een dak. Illegalen die met een Belg gehuwd zijn, blijven echter illegalen en mogen niet bij hun partner vertoeven. Het voorliggende ontwerp biedt geen afdoende oplossing voor deze op humanitair vlak bijzonder pijnlijke lacune. De SP herinnert de minister aan zijn dubbele belofte om enerzijds dergelijke situaties definitief te regelen bij de hervorming van de asielprocedure en, anderzijds, de rondzendbrieven inzake gezinshereniging aan te passen. De SP zal deze problematiek blijven opvolgen omdat de Belgische Staat, ons inziens, deze mensen onrecht aandoeft.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de SP zal het voorliggende regularisatieontwerp goedkeuren. Mijn fractie rekent er echter op dat de regering de twee andere pijlers van het asielbeleid eveneens correct en loyaal zal uitvoeren.

Le président : La parole est à M. Denis D'hondt.

M. Denis D'hondt (PRL FDF MCC) : Monsieur le président, monsieur le ministre, mesdames, messieurs, le projet de loi sur les régularisations est un des trois piliers de la politique d'asile et d'immigration du gouvernement. Je désirerais émettre trois remarques à ce sujet.

Premièrement, ce projet de loi est un projet politiquement courageux. Une loi va enfin permettre à des centaines, voire des milliers de personnes qui sont dans une situation de précarité sociale épouvantable, de voir leur dossier régularisé sur la base des quatre critères qui ont été énoncés dans l'exposé des motifs. Diverses circulaires ont, à ce jour, servi de base à des régularisations, concernant des victimes de la traite d'êtres humains, des ressortissants bosniaques, des personnes pouvant se prévaloir de circonstances humanitaires ou d'une maladie grave. Une loi fixe désormais les critères de régularisation. Au-delà, certains cas précis seulement - sous peine de continuer à dénaturer l'article 9, alinéa 3 - pourront encore bénéficier d'une régularisation. La loi

n'épuisera donc pas le pouvoir dont le ministre dispose sur la base de l'article 9, alinéa 3, pour régulariser la situation de personnes n'ayant pas demandé la régularisation sur la base de cette loi.

Il était temps, monsieur le ministre, que l'on aborde ce problème avec courage et réalisme. Voilà plus de dix ans qu'aucune politique cohérente en cette matière n'avait été mise en oeuvre. La responsabilité de l'État belge était engagée. En effet, l'État se doit d'être plus efficace. Il n'est pas possible qu'il se passe plusieurs années avant qu'une décision intervienne. Il n'est pas possible qu'on laisse des décisions d'éloignement non exécutées pendant des années, parce que les gens prennent racine, sont accueillis dans nos communautés, créent des liens durables et peuvent dès lors difficilement être éloignées.

Donc, il est raisonnable de faire sortir ces personnes de la clandestinité, de les "régulariser". C'est d'ailleurs préférable du point de vue de l'ordre public. Cette vaste opération de régularisation est une occasion de marquer la différence avec le gouvernement précédent qui avait amorcé le mouvement de manière quelque peu empirique en évitant de définir un cadre juridique précis et se fondant, au risque de le dénaturer, sur l'article 9 de la loi du 15 décembre 1980.

Une commission de régularisation connaîtra des demandes. Elle sera composée de magistrats et d'avocats en nombre suffisant, ainsi que de responsables reconnus dans le domaine des droits de l'homme, de sorte que les demandes puissent être traitées dans un délai d'un an.

Cette commission est soumise au respect des conditions fixées par l'article 6 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme qui dispose notamment que "Toute personne a droit à ce que sa cause soit entendue équitablement, publiquement et dans un délai raisonnable, par un tribunal impartial (...)et, sous réserve, à un jugement public."

Les garanties de type juridictionnel concernent essentiellement la séparation de l'instruction et du jugement, le débat contradictoire avec l'avocat, des règles de procédure strictes, la possibilité de faire appel à des témoins et l'aide de traducteurs.

Le président : Monsieur D'hondt, M. De Man peut-il vous interrompre un instant ?

M. Denis D'hondt (PRL FDF MCC) : Oui.

De voorzitter : De heer Filip De Man heeft het woord.

De heer Filip De Man (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, ik hoor collega D'Hondt zeggen dat enkele honderden of een paar duizend illegalen zullen kunnen genieten van de nieuwe regeling die morgen zal worden goedgekeurd. In Frankrijk werd twee derde van de aan-

Filip De Man

vragers geregulariseerd. Als we dit extrapoleren naar België, waar vermoedelijk ongeveer honderdduizend illegalen rondlopen, dan komen we dus aan vele tienduizenden geregulariseerden. Ik begrijp dat de heer D'Hondt als PRL-er de cijfers een beetje wil minimaliseren met het oog op de gevolgen voor de steden en de gemeenten. Ik vind het toch eigenaardig dat hij durft beweren dat slechts een paar honderd of maximaal een paar duizend illegalen zullen worden geregulariseerd. Waar haalt hij dit cijfer vandaan ?

M. Denis D'hondt (PRL FDF MCC) : Nous ne disposons probablement pas des mêmes chiffres : je vous ai entendu parler de centaines de milliers d'illégaux en Belgique. Selon moi, vous avez également une idée toute particulière du nombre de personnes à régulariser. Effectivement, j'ai dit "quelques centaines, voire quelques milliers de personnes". Cela me paraît un ordre de grandeur tout à fait correct si l'on se réfère aux six mille dossiers dont le ministre a parlé et qui doivent être examinés.

De voorzitter : De heer Filip De Man heeft het woord.

De heer **Filip De Man (Vlaams Blok) :** Mijnheer de voorzitter, de minister, die tot de partij van de heer D'Hondt behoort, heeft het aantal tussen 50 000 en 70 000 geschat. Als dit klopt en net als in Frankrijk twee derde van de aanvragers wordt geregulariseerd, dan hebben we het over 30 000 tot 40 000 personen. Het is dan ook onbetamelijk dat de heer D'Hondt de zaak tracht te minimaliseren. Hij moet de mensen de waarheid zeggen.

M. Denis D'hondt (PRL FDF MCC) : De toute manière, monsieur Deman, il s'agit d'une situation actuelle. Les régularisations ont fait l'objet d'un train de mesures qui doivent être prises immédiatement. Cette question n'a aucun rapport avec le nombre total d'étrangers qui se trouvent sur le territoire de notre pays. Nous parlons de sujets différents. Le ministre aura certainement l'occasion de vous répondre à cet égard.

Les avis doivent être entendus dans un délai d'un an après l'entrée en vigueur de la loi, faute de quoi les régularisations interviendraient dans un délai inacceptable pour les demandeurs proprement dits. Les communes seront étroitement associées à la procédure. Elles recueilleront tout d'abord les demandes et seront chargées de diffuser largement les présentes mesures.

Ensuite, ce projet de loi s'inscrit dans une politique cohérente et équilibrée. En effet, cette opération de régularisation n'est qu'un des piliers de la politique d'immigration et d'asile du gouvernement, les autres piliers étant la réforme de la procédure d'asile et les mesures d'éloignement sur lesquelles je ne m'attarderai pas. Le gouvernement doit, en réalité, affronter un double

défi : la gestion d'une situation actuelle préoccupante en bien des points et la recherche de solutions structurelles pour l'avenir. Ces deux problématiques sont distinctes mais doivent être envisagées de façon coordonnées dès le début de la législature.

Chacun de nous est conscient qu'il ne s'agit pas simplement de modifier la procédure d'asile. Un accord de principe sur l'ensemble de la politique d'immigration est essentiel pour ce gouvernement.

Une seule voie raisonnable s'impose à nous. En sortir débouche sur deux types de politiques, tout aussi inacceptables qu'impraticables : transformer notre pays en une forteresse ou mener une politique de frontières ouvertes.

Enfin, au nom du groupe PRL FDF MCC, je désirerais que ce projet de loi réaliste soit mis en oeuvre le plus rapidement possible. Certes, des débats, des échanges de vues doivent être possibles, mais il faut penser aux principaux intéressés, c'est-à-dire aux personnes qui auront la possibilité d'être régularisées sur base du projet de loi. Un jeu d'amendements risquerait de détricoter le projet de loi et de le vider de son contenu. D'autant plus qu'il aborde un véritable problème de société, délicat et important, qui transcende le clivage majorité/opposition.

Voilà pourquoi, monsieur le ministre, le groupe PRL FDF MCC soutiendra fermement le projet de loi relatif aux régularisations.

Le président : La parole est à M. Daniel Féret.

M. Daniel Féret (FN) : Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, mieux qu'un long discours, les chiffres parlent d'eux mêmes. Si l'on défalque des 175 000 étrangers demandeurs d'asile en 10 ans les quelque 13 000 demandes acceptées et les 37 000 expulsions, le nombre d'illégaux pouvant prétendre à leur régularisation s'élève à 125 000, et non à 70 000; chiffre d'ailleurs considéré comme un minimum par les porte-paroles des organisations prétendument humanitaires.

Sur base de l'article 10, § 4 de la loi du 15 décembre 1980 s'appliquant aux regroupements familiaux suite à une régularisation et considérant que chaque régularisé invitera son épouse et au minimum deux enfants, la population belge pourrait s'enrichir d'au moins 500 000 nouveaux venus.

Mme la ministre de l'Emploi a-t-elle les milliards nécessaires pour financer un plan Rosetta bis ? Le gouvernement prendra-t-il des mesures de discrimination positive en leur faveur ? En tous cas, la provision d'un milliard de francs belges pour financer l'opération paraît bien maigre en regard du coût réel prévisible.

Daniel Féret

Est-il moral, monsieur le ministre, de ponctionner nos contribuables pour aider des gens qui ont parfois illégalement occupé nos églises, manifesté et perturbé l'ordre public et même déclaré devant des caméras de télévision que notre pays était raciste et fasciste et que nos lois étaient homicides ?

Notre ministre de l'Intérieur dira sans doute que j'exagère et que mon discours est extrémiste, comme il l'affirme, l'air courroucé, depuis plusieurs jours sur les antennes de télévision.

Le ministre de l'Intérieur exagère-t-il quand il déclare : "Beaucoup de ces soi-disants *travellers* jouent sur la corde sensible en se faisant passer pour des tziganes respectueux de la loi, mais ils trouvent parfaitement normal de voler et de casser des voitures et de causer toutes sortes de problèmes, y compris de déféquer dans les rues" ? Rassurez-vous : cette citation n'est pas d'Antoine Duquesne, mais de son collègue libéralo-socialiste Jack Straw, du gouvernement de Tony Blair, dans le journal "Libération" du 20 août 1999.

Ce n'est un secret pour personne, des dizaines de milliers de nouveaux venus obtiendront, dans moins de cinq ans, la nationalité belge. On ne peut donc pas dire que les mesures de régularisation qui sont prévues servent seulement à résorber l'arriéré administratif en matière d'octroi du statut de réfugié.

En réalité, le gouvernement organise une nouvelle immigration, croyant sans doute qu'elle assurera le paiement des pensions en 2010-2020, si l'on constitue de cette manière ce que certains appellent pudiquement des "réserves démographiques". C'est bien évidemment un leurre. Cette politique va à l'encontre des intérêts du pays et des vœux des électeurs.

Quelle mouche a donc piqué le PRL ? En 1974, durant toute la campagne électorale des législatives - je le sais, j'y participais - les barons du parti libéral affirmaient avec force que jamais ils ne participeraient à un gouvernement si l'on n'inscrivait pas dans la Constitution le droit au référendum pour tout ce qui touche aux problèmes de société. Promesse très vite oubliée, comme beaucoup d'autres.

Ne serait-il pas normal, avant d'ouvrir nos portes à un nouveau flux migratoire aussi important, d'organiser une consultation populaire qui aurait un pouvoir décisif comme la votation régulièrement pratiquée en Suisse, avec la même rigueur qu'en Suisse, sans les tricheries dont la Belgique est coutumière à chaque élection, trucage par l'argent, trucage par les médias, trucage par l'informatique ?

Quelle mouche a donc piqué le PRL ? Un grand homme d'Etat qui avait glissé sans se ramasser une pelle du PS au PRL, tenait dans le numéro du 21 novembre 1991 du magazine "Paris Match", des propos que notre ministre de l'Intérieur qualifiera peut-être d'extrémistes.

Je le cite : "Il faut contrôler l'immigration existante en cessant de nous comporter comme des nigauds et des jobards. Je pense à ces minimex versés à des péripatéticiennes ghanéennes domiciliées à Seraing et soulageant des marins d'Anvers au tarif de SOS Dépannage. A quoi sert-il de dépenser des milliards pour une intégration dont les intéressés ne veulent pas ?" Vous aurez compris que c'est Henri Simonet qui parlait.

On peut rétorquer que, huit ans après ces déclarations, les temps ont changé et que le gouvernement est acculé. C'est pourtant le fils d'Henri, Jacques, du parti libéral, ministre-président d'une Région qui sera, en 2015, la république islamique de Bruxelles, c'est Jacques Simonet qui confiait au quotidien "La Dernière Heure", je le cite : "Disons-le clairement, je suis favorable à une politique qui tendrait à encourager le retour au pays. Prenons un chômeur complet indemnisé qui émargerait au chômage depuis au moins six mois. Il faudrait lui proposer une prime de 400 000 francs, somme à laquelle on ajouterait 40 000 francs par enfant pour qu'il rentre chez lui. S'il refuse, on diminuerait progressivement cette allocation de chômage jusqu'à ce qu'il n'ait plus tellement le choix."

Comment vous croire, monsieur le ministre, quand vous promettez qu'il n'y aura qu'une seule opération de régularisations ? En matière d'engagements non tenus, les libéraux sont champions toutes catégories. Les promesses des libéraux n'engagent que ceux à qui elles sont faites.... et s'envolent au moindre souffle des extrémistes de gauche qui siègent au gouvernement.

On peut certes souligner que les demandes de régularisations ont été multipliées par dix en dix ans, du fait de circonstances exceptionnelles : effondrement du communisme à l'Est, guerre en Yougoslavie, terrorisme en Algérie, génocide au Rwanda. Mais rien ne permet d'imaginer qu'une fois l'arriéré résorbé, le nombre de demandes redeviendra moins vertigineux. Le monde connaît actuellement une accélération de son histoire. Une guerre peut éclater à chaque instant, dans n'importe quel coin de la planète, et nous amener un nouvel afflux de candidats réfugiés que l'angélisme humanitaire manifesté par le gouvernement conduira à accueillir dans notre petit pays déjà asphyxié par le chômage.

Bien sûr, on a raison de souligner la responsabilité des négriers de la construction qui profitent du malheur des réfugiés. Mais il faut aussi parler des négriers des prétoires qui profitent du désarroi des demandeurs d'asile pour les pousser à multiplier les recours devant

Daniel Féret

les instances administratives, à se rebeller contre les forces de l'ordre et, finalement, à aggraver leur cas, tout cela pour que ces négriers des palais de justice puissent se profiler aux yeux de l'opinion publique, en diffusant leurs discours d'extrémistes de gauche.

Monsieur le ministre de l'Intérieur, en défendant ce projet de loi, vous endossez une très lourde responsabilité, qui probablement vous dérange, en tout cas face à vos électeurs. Mais nous savons que vous n'avez pas le choix, prisonnier que vous êtes, dans votre majorité, de l'extrême gauche écologiste, et dans l'opposition, de la gauche sociale-chrétienne qui n'hésite pas à surenchérir.

Je conclus, monsieur le ministre. Des réfugiés du bout du monde ont traversé des frontières de papier, sont entrés dans notre pays de papier, sont pris en charge par des institutions de papier, se sont vus entourés par des fils barbelés de papier. Pour quoi faire ? Pour réclamer des papiers. Et grâce aux libéraux, ils les obtiennent. L'histoire s'en souviendra, les électeurs aussi. Je ne suis même pas certain que les sans-papiers vous diront merci.

De **voorzitter** : De heer Pieter De Crem heeft het woord.

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, morgen zouden wij na heel wat jammerlijk verloren tijd overtuigd en overtuigend onze goedkeuring moeten kunnen hechten aan een wetsontwerp dat duidelijke en definitieve oplossingen voor de regularisatieproblematiek moet aanreiken.

Het door het ontwerp vooropgestelde doel, dat snel en efficiënt binnen bereik lag, werd echter helemaal niet bereikt. Reeds tijdens het investituurdebat hebben we aangedrongen op een globale aanpak van de asielproblematiek, die echter veel ruimer is dan de kwestie van de regularisatie. Het gaat immers evenzeer om het beheersen van de instroom, het kanaliseren van een al dan niet tijdelijk verblijf en het tot een goed einde brengen van een vaak om menselijke redenen problematische uitstroom.

In dit opzicht - een globale en toetsbare aanpak - wilden wij de regering volgen in haar oorspronkelijke beleids-optie om ook de procedure die het statuut van de asielzoeker verleent, tegelijkertijd eenvoudiger, doorzichtiger, doelgerichter en volledig uitvoerbaar te maken. Dit was immers een voorstel dat door de CVP-fractie tijdens de vorige legislatuur werd ingediend en dat we thans naar de letter van het regeerakkoord wilden koppelen aan een wetgevend asielinitiatief, niet wegens de koppeling op zich, maar omdat ze onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn. Enkel een nieuwe procedure, waarin de normale rechtsgang van eerste aanleg, van beroep en van een niet-schorsend cassatieberoep worden vastgelegd, zal een problematiek zoals de huidige, waarbij de

verschijningsvorm zich bijna uitsluitend op het vlak van de instroom en het verblijf situeert, in zijn totaliteit kunnen omvatten. De regering schrijft zich reeds van bij de aanvang in een onvolmaakte beleidsbepaling en bijgevolg onvolmaakte beleidsuitvoering in, hoewel ze in de memorie van toelichting "een snelle en doorzichtige procedure als een van de drie pijlers van een geïntegreerd vreemdelingenbeleid" beschouwt. Blijkbaar vertoonde de regering onvoldoende cohesie om dit wezenlijke onderdeel van de driepikkel, dat de minister in zijn beleid nastreeft, uit te voeren. Ik blijf hierbij later nog stilstaan.

De regering heeft veel te lang getalmd met het concreet ten uitvoer leggen van het regeerakkoord hieromtrent. Het regeerakkoord bepaalt en ik citeer : "Een onafhankelijke en voldoende bestaafte instantie zal zich geval per geval uitspreken over een mogelijke regularisatie en dit op basis van strikte criteria waarbij de aanvraag binnen een korte periode na de inwerkingtreding moet worden ingediend". De integratievereiste die voor een bepaalde categorie, zogenaamd de eerste categorie, in de omzendbrief van december 1998 van de vorige minister van Binnenlandse Zaken werd ingevoerd, verviel en werd vervangen door de notie "duurzame sociale banden" voor de zogenaamde vierde categorie. Ten slotte zouden regularisaties en uitwijzingen gelijktijdig plaatsvinden. Ziedaar de contouren van een nieuw, veranderd en veranderend asielbeleid.

Toen begon voor de meerderheid, maar helaas ook voor de asielzoekers, het niet meer eindigende verhaal van wat de eerste minister flegmatiek "hobbels" noemde, maar eigenlijk niets anders was dan het verhaal van een zwalpende regering die onmachtig was, en het nog altijd is, omdat ze hopeloos verdeeld is tussen Walen en Vlamingen, tussen liberalen en groenen, tussen rambo's en bambi's van paars-groen.

Hierna volgt in een notendop - eigenlijk is een kokosnotendop nog te klein - de schrijnende kroniek van de aangekondigde mislukking van wat men in de vaderlandse annalen ten eeuwen dage de snel-en-efficiënt-saga van de regering-Verhofstadt zal noemen. De vakantie-interviews begin augustus van de minister van Binnenlandse Zaken waren een eerste teken van leven nadat eind juli bij de piloten protest was gerezen tegen de wijze waarop ze ongeïnformeerd en onvoorbereid gedwongen repatriëringen dienden uit te voeren. De remedie was snel en eenvoudig : het snel opzetten van een rondetafelgesprek en het de wereld insturen van "de tien voorstellen van de minister van Binnenlandse Zaken om het moeilijke probleem van de verwijdering van de vreemdelingen van het grondgebied op te lossen". Het

Pieter De Crem

resultaat was het aankondigen van een grootse en eenmalige regularisatieoperatie. Het onmiddellijke gevolg hiervan was dat we in augustus en september een verdubbeling van het aantal asielzoekers hebben gekend.

De tweede stap, of de hoogmis, kwam op vrijdag 24 september. De regering kondigt met veel poeha haar koninklijk besluit aan, waarbij de regularisatievoorwaarden in het vooruitzicht worden gesteld en waarbij, en passant, de dienst Vreemdelingenzaken, de Vaste Beroepscommissie en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen worden afgeschaft. Terloops wijs ik u erop dat dat men in die snelle en efficiënte manier van regeren onder meer was vergeten dat het commissariaat-generaal niet valt onder het toezicht van de minister van Binnenlandse Zaken en dat de dienst Vreemdelingenzaken ook de verblijfstitels verleende aan bijvoorbeeld Amerikanen, Canadezen, Mexicanen en buitenlandse studenten die meer dan drie maanden in ons land verblijven. Ook de groepsuitwisselingen valt onder de bevoegdheid van die dienst.

Ondertussen hebben we over de hervorming al een andere mededeling ontvangen. Deze efficiëntie lijkt volgens mij meer op een administratieve zuivering. Het onmiddellijke resultaat hiervan is verwarring bij de diensten alom, demotivering en ongeloof. Ze hadden immers nog de handen vol met het afwerken van de duizenden hangende dossiers, maar kregen wat dat betreft geen efficiënt signaal van de regering. Een afgeleid resultaat is dat het aantal asielzoekers, de kandidaten die zich effectief melden, daalt en dat het aantal asielzoekers die zich niet melden, volgens de rijkswacht aanzienlijk toeneemt.

Hoe kan het ook anders. De aangekondigde regularisatie heeft een exponentieel aanzuigefect en zorgt er ook voor dat de georganiseerde trafiek via de mensenhandelkanalen, het gesol met mensen, een triest hoogtepunt bereikte.

Ten derde, hierop gewezen door de hoofdverantwoordelijken van de bijna gewezen bevoegde diensten, maar ook en vooral door de op de toppen van hun tenen staande VLD'ers, kondigt de minister op de VRT aan dat het andere deel van de nieuwe asielpolitiek, de uitwijzingen, onmiddellijk, namelijk "lundi" zal aanvaarten. Op dat moment start een van de meest "vaudevilleske", maar tevens meest beschamende aflevering van de wijze waarop deze regering met het asielgegeven omspringt en wordt de hoogmis plots de laagste dienst, zelfs niet meer de absoute van de mooie vrucht die het regeringsvoorstel zou zijn geweest.

Mijnheer de minister, de interpretatie van "lundi", uw kuifjesachtige zoektocht naar vliegtuigen, de manifeste weigering van het leveren van materiaal door defensie,

het gesol met de Slowaken en de vernedering van de Gentse politie zijn voor altijd op het netvlies van onze burgers gebrand. C'était vraiment du mauvais cinéma. En dan zwijg ik nog maar van de extern geventileerde schimpscheuten door uw collega's ministers. Alsof dat nog niet volstond, slaagt deze met voormalige ministers van Binnenlandse Zaken, annex eminente rechtsgeleerden bevolkte regering erin de grootste juridische miskleun sedert het tot stand komen van onze Grondwet te forceren, namelijk een wet wijzigen door middel van een koninklijk besluit en dat zonder over de daartoe nodige volmachten te beschikken. Een gebuisde eerstejaarsstudent rechten weet zelfs beter. Indien men dat niet weet, behaalt men nooit zijn diploma.

Wat nog erger is, mijnheer de eerste minister, de regering heeft door dit geklungel het vertrouwen in de instellingen en het functioneren ervan ernstig geschaad en bijgevolg het bed van de antipolitiek gespreid. Dat is een verpletterende verantwoordelijkheid waaraan zij zich nooit meer zal kunnen onttrekken. Bovendien heeft de laetdunkende kritiek van de vice-eerste ministers Michel en Onkelinx op de Raad van State als hoogste administratieve rechtbank, gewoon omdat de schorsing niet in hun kraam paste, nog maar eens bewezen hoe sommigen in het zuiden van het land het respect voor de instellingen op een wel zeer marginale wijze koesteren.

Mijnheer de minister, collega's van de meerderheid, u kunt niet anders dan toegeven dat de hobbels waarover de eerste minister het minimaliserend probeert te hebben, de verbloeming zijn van een coalitie die het fundamenteel oneens is over de aanpak van de asielproblematiek en waarvan de partners elkaar diep wantrouwen.

Ik zal even, en dat zal niet moeilijk zijn tenzij collectief geheugenverlies u ten deel zou vallen, de Kafkaïaanse toestand in herinnering brengen die zich sinds begin oktober in de meerderheid aftekent.

De minister verdedigt zijn beleid in de commissie voor de Binnenlandse Zaken en wordt op dat ogenblik met zware tegenstand op de Ecolo-banken geconfronteerd. Het was deze namiddag reeds aan de orde bij monde van de heer Decroly, die zegt en ik parafraseer even Belga "dat hij met de grootste vragen blijft zitten bij het concretiseren van het uitwijzingsbeleid en bij de geplande eenmalige regularisatie-operatie." Op hetzelfde ogenblik staan andere eminente leden van de meerderheid, waaronder groene senatoren, maar ook collega Mayeur van de PS zonder blikken of blozen aan het hekken van Steenokkerzeel te rammelen en roepen zij op tot désobéissance, in de taal van Vondel ongehoorzaamheid, ten aanzien van de toekomstige regeringsmaatregelen. Voorwaar een grote cohesie binnen de regeringsmeerderheid omtrent de te voeren politiek.

Pieter De Crem

Een maand na de goedkeuring in de Ministerraad van het fameuze koninklijk besluit en de rimram en de commotie die erop volgde, is voor de VLD de maat vol. "Ten strijde" roept kandidaat-voorzitter De Gucht. Immers, zo hoort hij op zijn verkiezingstocht, de groenen spellen de VLD de les. De VLD komt er niet meer aan te pas. Dat kan niet meer blijven duren en hadden zij het allemaal geweten, zij hadden voor andere partijen gestemd. Dat was de boodschap die de heer De Gucht op zijn vele tochten in Vlaanderen kreeg.

De VLD verslikte zich bij monde van haar kandidaat-voorzitter en slikte tussen de soep en de patatten een aantal getallen die zij naar voren schuift weer in, maar eist op 24 oktober in De Zevende Dag volop uitwijzingen vóór Nieuwjaar, want anders keurt de VLD, en iedereen mag het weten, het regularisatie-ontwerp niet goed. Paniek bij de eerste minister, met als gevolg een beperkte en geheime samenkomst. Daarop raakt men het eens. Er wordt uitgewezen en geregulariseerd op basis van een geheim akkoord dat een vork, une fourchette, in de verhouding tussen uitwijzingen en regularisaties vastlegt. Dat is de wijze waarop door deze regering met mensen wordt gesold, op basis van een vork.

De loslippige verklaringen van de fractieleider van de VLD, die naderhand kennis heeft genomen van het geheim, resulteren in het stellen van de eis dat per maand 3 000 mensen moeten worden uitgewezen. Dit doet de coalitie op haar grondvesten daveren. Bij gebrek aan andere spreekbuizen van de groenen moet mevrouw Aelvoet de telefoon naar de 16 nog vasthoudende sissen dat dit voor de groenen niet kan en nu valt het masker definitief : eerst massaal regulariseren en dan pas uitwijzen. Enkel de regularisaties zijn het door Verhofstadt aan de groenen toegezegde onderpand voor de regeringsdeelname. Alle andere afgeleide engagements, in de eerste plaats de uitwijzingen, binden hen niet.

De coalitie houdt er bovendien heel eigenaardige rekenkundige methodes op na. Het is een beetje approximatieve rekenkunde. De Ministerraad heeft op 29 oktober beslist de uitwijzingen te hervatten, maar in de plaats van 3 000 per maand, zijn het er 3 per dag en eigenlijk in de feiten zijn het er niet meer dan 1. Ik raad u aan voor het verdere verloop van deze discussie alle cijfers die u aanhaalt door 3 000 te delen. Dan hebben wij wellicht een cijfer dat wij als waarheidsgetrouw kunnen beschouwen.

Collega's, hiermee wil ik u erop wijzen dat deze meerderheid over de uitvoering van het beleid en vooral over de grond ervan hopeloos verdeeld is en er compleet tegenstelde visies op nahoudt.

Zo kom ik tot de inhoud van dit ontwerp. Ik zal de discussies die wij in de commissie hebben gevoerd, herleiden tot de fundamentele kritieken die wij willen formuleren.

Ten eerste, de grootscheepse regularisatiecampagne lost niets op. De door deze regering voorgestelde operatie is een maat voor niets. Ze kan niets anders betekenen dan een verschuiving van het probleem. Degenen die morgen zullen worden geregulariseerd, verkeren vandaag in de illegaliteit. Onze vraag is of dat morgen anders zal zijn. Immers, de doelgroep van de regularisatie bevindt zich vandaag in de marge van onze samenleving en leveren geen bijdrage aan de arbeidsmarkt, wat de normale toestand is. Zij hebben immers geen verblijfsrecht en dus ook meestal - er zijn uitzonderingen - geen arbeidsvergunning.

Als ze wel een bijdrage leveren tot de arbeidsmarkt, dan gebeurt dat via het illegale circuit, zeg maar zwartwerk. Zal dat morgen anders zijn ? Deze mensen worden al te vaak uitgebuit, zowel inzake onderdak als wat tewerkstelling betreft. Meestal genoten ze geen onderwijs, kennen ze onze talen niet en komen ze terecht in jobs voor laaggeschoolden. Zal een massale regularisatie hieraan iets veranderen ? Bovendien is het helemaal geen uitgemaakte zaak dat ze bij het verkrijgen van het - overigens niet in tijd beperkte - verblijfsrecht plots ook beter opgeleid zullen zijn en in aanmerking zullen komen voor beter betaald werk. Zullen ze dan ten laste vallen van onze OCMW's die hen geen bestaansminima zullen weigeren aangezien ze hier voortaan legaal zullen zijn ? Heeft de regering de financiële implicaties van de massale regularisatiecampagne reeds op een eerlijke wijze ingeschat ? Het antwoord is klaar en duidelijk neen. Bovendien zijn een aantal verwante dossiers, zoals die van de mensenhandel en de huisjesmelkerij, helemaal niet uitgeklaard.

Ten tweede strooit de regering het publiek zand in de ogen. De ervaringen uit het buitenland leren dat een eerste eenmalige regularisatiecampagne een golfbeweging op gang brengt die de aanzet vormt voor de tweede, derde en volgende regularisatiecampagnes. Bovendien is de aankondiging van een eenmalige regularisatie de grootste versterker van het aanzuigeffect. De vroegtijdige en amateuristische bekendmaking en opvolging van deze maatregel heeft ons land in het buitenland opnieuw bijzonder aantrekkelijk gemaakt voor mensen die intussen te goeder of te kwader trouw in ons land zijn aangekomen. Indien de regering dacht het aanzuigeffect te verminderen, dan heeft ze thans net het omgekeerde teweeggebracht.

De derde grootschalige eenmalige operatie die in Italië tot stand kwam wordt reeds als onvolmaakt beschouwd. Ik bespaar u de verhalen van asielzoekers die op de meest ingenieuze wijze over de grens kwamen. Een nieuw decreet wordt reeds voorbereid door de Italiaanse Kamer. De derde regularisatiegolf was dus de voorbode van de vierde. In Nederland, een land dat voor sommigen in deze coalitie het lichtend voorbeeld is, roept de idee

Pieter De Crem

van een eenmalige regularisatie sedert de Bijlmerregularisatiegolf de grootste terughoudendheid op. Na de ramp met de El Al-boeing in 1992 bevonden zich een aantal illegalen in de door de crash verwoeste gebouwen. Een regularisatiegebaar dat oorspronkelijk amper 300 illegalen betrof, eindigde in een eenmalige beweging waarmee meer dan 5 000 regularisaties tot stand kwamen. Dit deed de nodige commotie ontstaan. Mijnheer de minister, de eenmalige regularisatie is dus geen oplossing. Integendeel zelfs, ze misleidt en ze is nauwelijks beheersbaar qua tijd en aantal.

Mijnheer de voorzitter, de heer De Gucht heeft uitdrukkelijk gesteld dat zijn partij zich hiertegen zal verzetten. Eenmalig blijft dus eenmalig. Hij wenst geen "gewone" regularisaties meer op basis van de wet van 1980.

Collega's van de VLD, mocht de heer De Gucht in dit halfroond zetelen, dan zou ik hem zeggen dat hij zich tegen het eerste niet zal kunnen verzetten, om alle redenen die we al hebben aangehaald, en dat hij zich tegen het tweede, de wet van 1980, niet durft te verzetten. Vandaag, morgen en overmorgen, ook nadat u dit wetsontwerp met de gebruikelijke kadaverdiscipline zult hebben goedgekeurd, blijft de gangbare wettelijke procedure voor regularisatie bestaan. De VLD wenst dit blijkbaar niet onder ogen te zien. De SP kan natuurlijk haar vroegere politiek niet afvalen en de Groenen staan erbij en kijken ernaar.

Mijnheer Coveliers, de werkelijkheid dwingt ons te wijzen op artikel 9 van de wet van 15 december 1980. De zogenaamde vreemdelingenwet maakt dergelijke regularisaties mogelijk. De VLD beseft dit maar al te goed want dit wetsontwerp voorziet uitdrukkelijk in een regeling met betrekking tot het naast elkaar blijven bestaan van de huidige regeling en de regeling die in het wetsontwerp wordt vooropgesteld. Mijnheer Coveliers, leest u er het ontwerp maar op na, dit artikel blijft behouden. Dames en heren van de VLD, als u samen met uw voorzitter consequent bent, dan dient u vandaag nog een voorstel in waardoor u artikel 9 van de wet van 1980 opheft. Dat zou pas duidelijkheid scheppen.

Dat moet u doen. U moet nu een wetsvoorstel indienen, waarbij u de wet van 1980 opheft en daarmee wil uw voorzitter niets meer te maken hebben.

De regeling waarin wordt voorzien in artikel 9 van de vreemdelingenwet is onvolkomen. Er wordt geen enkel criterium opgesomd waaraan een regularisatie moet voldoen. In het verleden kon evenmin een meerderheid worden gevonden om tot een correcte wettelijke regeling te komen. Getuige ervan zijn de veelvuldige rondzendbrieven die telkens onvoldragen pogingen waren om tot een goede wetgeving te komen. Telkens opnieuw bleek in de rechtspraak de bij rondzendbrief vastgestelde de regeling in rechte niet afdwingbaar.

Daarom wensen de Vlaamse christen-democraten een voortdurend toepasbare regularisatiemogelijkheid in de bestaande wet in te bouwen. Een wederkerende cyclische regularisatie, die juist het gevolg zal zijn van dit regeringsontwerp verwerpen we met klem.

De CVP wil in individuele gevallen aan de hand van duidelijke, niet voor interpretatie vatbare en door iedereen gekende criteria, de mogelijkheid scheppen om iemand die strikt genomen geen langdurige verblijfstitel kan verkrijgen uit de illegaliteit te halen. Daaraan komt dit ontwerp geenszins tegemoet.

Het stelt 4 categorieën voorop die elk afzonderlijk voor interpretatie vatbaar zijn. Het legt de basis voor een permanente verblijfstitel voor mensen die onder de huidige wetgeving daarvoor helemaal niet in aanmerking komen. Het beweert eenmalig te zijn en tegemoet te komen aan oprechte bekommelingen en noden.

In werkelijkheid is het een louter discriminatoir ontwerp dat een uitzonderingstoestand op basis van een arbitrair tijds criterium in het leven heeft geroepen.

Het schendt zonder de minste twijfel de grondwettelijke regels van de gelijkheid en de non-discriminatie. De vreemdelingen die gedurende de fameuze drieweekperiode onder een van de vier categorieën vallen, zullen geluk hebben. Degenen die een dag na de drieweekperiode aan de zogezegde criteria voldoen, hebben pech. Dat kan toch niet? U zegt dat de commissie om dit euvel op te vangen interpretatieruimte heeft gekregen. Ik wens ze veel succes.

De regering verantwoordt de ongelijke behandeling zogezegd omdat ze de catastrofale toestand, een erfenis uit het verleden, moet rechtzetten. Ze slaagt er op geen enkele wijze in aan te tonen dat niet snel en efficiënt de juridische catastrofe zich herhaalt of zich zal doorzetten. Wat indien een niet-geregulariseerde naar het Arbitragehof stapt en de vernietiging van de regularisatiewet vraagt?

Als men er met de nieuwe aanpak niet in slaagt alle regularisatieaanvragen tijdig te verwerken, zijn er voor 30 november 2001 na de geplande verlenging, 50 000 aanvragen. 50 000 aanvragen op twee jaar betekent 96 beslissingen per dag. Hoe gaat de regering dit oplossen met 300 nog niet aangeworven en nog niet opgeleide contractuelen?

We zullen dit ontwerp niet steunen. We opteren voor een wijziging van de wet van 1980 voor het inschrijven van duidelijke voorwaarden die worden vastgelegd in een bijzonder adequaat wettelijk toetsingskader dat van toepassing blijft zolang de wet niet wordt gewijzigd of afgeschaft. Dat is de grondtoon van ons voorstel en niet het voortdurende of eindeloze aspect dat sommigen er willen aan geven.

Pieter De Crem

Het is precies het regeringsontwerp dat een nooit aflatende stroom regularisaties en een permanente cyclus op gang zal trekken.

De **voorzitter** : De heer Filip De Man heeft het woord.

De heer **Filip De Man** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, ik stel vast dat de CVP een rad voor de ogen draait. De heer De Crem doet alsof de kostprijs van de massale regularisatie een bekommering is. U spreekt over de grote terughoudendheid in Nederland. Men heeft er de lessen geleerd.

In uw amendement worden de vier criteria hernomen wat maakt dat de verschillen met het ontwerp van de regering minimaal zijn. In punt 2 bijvoorbeeld zegt u : "om redenen onafhankelijk van onze wil niet kunnen terugkeren". Het verschil met de regeringstekst is voor mij onduidelijk.

Het tweede criterium kan voor u aanleiding geven tot verlenging van de termijn. Daarnaast zegt u dat de integratievoorwaarde voor u kan zijn dat men een bijzondere relatie heeft met vreemdelingen die hier in België zijn gevestigd. Het verschil tussen uw voorstel en het wetsontwerp is dus minimaal : u bent zowat even laks als de regering. Vorige week schrok u van wat uw partij heeft gezegd en u probeert nu aan schadebeperking te doen, maar u bent even laks als de regering.

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : Mijnheer De Man, u getuigt van intellectuele laksheid. U leest de voorwaarden niet die wij aan de vier categorieën hebben gekoppeld.

De regering stelt vier regularisatiecriteria vast en wij maken die strenger. Het gaat om wie onredelijk lang op een uitvoerende beslissing hebben gewacht en om vreemdelingen die minstens zes jaar - of vijf jaar voor gezinnen met minderjarige en schoolgaande kinderen - in ons land verblijven om humanitaire redenen en een bijzondere relatie tot Belgen of in België gevestigde vreemdelingen kunnen bewijzen. Ik kom nu tot onze strengere voorwaarden, mijnheer De Man. Onze fractie gunt u dit pleziertje niet. Het gaat verder namelijk om vreemdelingen die ingevolge buitengewone omstandigheden en onafhankelijk van hun wil voorlopig niet kunnen terugkeren naar het land of de landen waar zij voor hun aankomst in België gewoonlijk hebben verbleven, noch naar hun land van herkomst, noch naar het land waarvan zij de nationaliteit hebben. Ten slotte gaat het om vreemdelingen die ernstig ziek zijn en die de terugreis niet kunnen aanvatten. De CVP gaat ervan uit dat alleen de twee eerste categorieën voor regularisatie in aanmerking kunnen komen, op voorwaarde dat zij bereid zijn zich te integreren. Deze integratiebereidheid kan enkel worden getoetst aan het opnemen van de inburgeringsverplichting, waarin de kennis van een der drie landstalen voorop staat.

Het effectief vervullen van de schoolplicht door de kinderen, dus niet enkel het schoolplichtig zijn, is een bijkomende verplichting. Wie aan deze criteria niet beantwoordt, krijgt alsnog de kans zijn integratiebereidheid te bewijzen door een cursus voor taal- en maatschappijkennis te volgen, door zich bij de gewestelijke dienst voor arbeidsbemiddeling te laten inschrijven en door de kinderen school te laten volgen. De derde en vierde categorie kunnen hier slechts tijdelijk verblijven, met andere woorden zo lang de buitengewone omstandigheden aanhouden voor de derde categorie en voor de duur van de ziekte voor de vierde categorie. De CVP staat dus voor een streng en afdwingbaar regularisatiebeleid, gekoppeld aan een niet te ontlopen inburgeringsplicht. Ten slotte is het voor ons uitgesloten, mijnheer De Man, dat regularisatie een dubbelticket of een vrijgeleide voor naturalisatie zou zijn. Ook dat plezier gunnen wij u niet, mijnheer De Man.

Mijnheer de minister, voor de vierde categorie is in het wetsontwerp het criterium van de duurzame sociale binding, dat weliswaar steeds cumulatief met humanitaire redenen voorop werd gesteld, van bijzonder belang. In de besprekingen hebben wij gemerkt dat hierover nogal wat mist werd gespuid en ook in de media kwam dit verkeerd tot zijn recht, namelijk dat de integratievoorwaarde in het wetsontwerp zou zijn opgenomen. Dat is duidelijk niet zo, maar wij willen dat wel zien gebeuren. Ik herhaal even wat in de memorie van toelichting werd gesteld : "Onder duurzame sociale bindingen wordt in principe verstaan dat de aanvragers meer dan zes jaar in ons land verbleven". Hetzelfde werd door de minister herhaald bij zijn inleiding in de commissie. De VU en wij hebben onze gehechtheid aan de integratiewil van de betrokkene verwoord. Wat de VU betreft werd verwezen naar een voorstel van de heer Sauwens in het Vlaams Parlement tijdens de vorige legislatuur. Op dat moment is de minister enigszins het bos ingegaan. Ik geef u enkele citaten, waarop wij ons niet mogen vastpinnen in dergelijke belangrijke aangelegenheid. Ik citeer : "De regularisatieprocedure heeft betrekking op mensen met duurzame sociale bindingen die hun integratie in de Belgische samenleving rechtvaardigen. In de wettekst zelf geldt dit echter enkel voor de vierde categorie.

De vierde categorie moet aanspraak kunnen maken op regularisatie, afhankelijk van de duurzame sociale bindingen die zij inmiddels al dan niet heeft gesmeed. De verblijfsduur en de sociale bindingen zijn immers twee objectieve criteria waaruit de integratiewil van de betrokkenen duidelijk blijkt". Voor ons is dit niet duidelijk. Ten slotte wordt hen "gevraagd volwaardige burgers te worden en zich in alle loyaleiteit ten aanzien van de gemeenschap die hen opneemt aan te passen aan de Belgische wetgeving inzake belastingen, taalgebruik, enzovoort". Daarvan vinden wij niets terug in de tekst van dit ontwerp en dit moet volgens ons absoluut worden verduidelijkt.

Pieter De Crem

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, zoals minister Duquesne tijdens het investituurdebat heeft aangehaald, kan ons land onmogelijk het vangnet van al de miserie van de wereld zijn. Daarom dachten wij dat de regering met een voldragen ontwerp naar het parlement zou komen om de problematiek ten gronde op te lossen. Het tegendeel is waar. De stunt van de eenmalige regularisatie is een gestuntel zonder voorgaande geworden. Hierdoor zijn we jammer genoeg weer opgeschoven naar de onverdraagzame maatschappij. Ook dat is de verpletterende verantwoordelijkheid van deze regering.

Collega's, het ontwerp is een juridische rammelkast. Het is een samenraapsel van de uiteenlopende opvattingen en het onvermogen om de regularisatie als een verschijningsvorm van een falend vreemdelingenbeleid in zijn juiste perspectief te plaatsen. Hoe bereiken we wettelijk een maatschappelijke overeenstemming over een aangelegenheid die in de eerste plaats over mensen gaat, niet over cijfers, niet over vorken en niet over beperkte tijdslimieten? De weg die de regering wijst, is er een van een dood spoor, met groot maatschappelijk ongenoegen tot gevolg. De regering beheerst het dossier niet.

Mijnheer de minister, sta mij toe u de volgende vraag te stellen.

De **voorzitter** : Mijnheer De Crem, u overschrijdt ruim de afgesproken tijd.

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : Ik eindig, mijnheer de voorzitter.

Mijnheer de minister, zijn het fameuze geschorste koninklijk besluit en de daarop betrekking hebbende rondzendbrief nu al ingetrokken? Ik heb daaromtrent in het Belgisch Staatsblad nog niets gezien. Dit is toch geen blijk van een behoorlijk bestuur.

U had het in de commissie vaak over le sens de l'Etat, maar wat we hier voorgeschoteld krijgen is in de eerste plaats le sens de l'éclat, de schijn hoog houden dat er daadwerkelijk iets gebeurt. Zelfs de schone schijn zal nu wel heel vlug gaan verbleken. Ik hoorde onlangs nog een Ecolo-kopman via de RTBF-radio het volgende verklaren, ik citeer : La politique du gouvernement est avant tout une politique de régularisation souple et intégrale de dizaines de milliers d'illégaux. Nous refusons de manière acharnée une quelconque politique d'expulsion, ne fût-ce que pour le principe et, par conséquent, refusons de nous incliner devant la politique gouvernementale en cette matière".

De Vlaamse groenen, niet gehinderd door enige machts-honger, doen weliswaar wat principiëler en doen er, gebaseerd op Isvag- en Doel-normen, nog een schepje bovenop. Een uitvoerbare beslissing voor de regering, zo

hebben we in het Slowaakse dossier gezien, is iets totaal anders dan de interpretatie die Agalev eraan geeft, met name "nadat de Raad van State zich heeft uitgesproken over het ingestelde verzoek tot schorsing en aanhangig beroep tot nietigverklaring".

Mijnheer de minister, collega's van de meerderheid, u zult dus nooit de groenen kunnen krijgen achter wat de liberalen het sluitstuk bij uitstek van een coherent asielbeleid hebben genoemd, namelijk de uitwijzingen. Ze zitten u immers constant te beloven en hopen heimelijk dat u struikelt over een aantal slecht voorbereide en uitgevoerde repatriëringen. Dat is de sfeer die in de coalitie heerst.

Dames en heren, collega Schellens, het zwijgen van de SP is symbolisch. Meer dan tien jaar had de SP de exclusieve bevoegdheid over het gehele vreemdelingen-dossier.

Geen enkele christen-democraat was tijdens de voorbije vijftien jaar bevoegd voor deze aangelegenheid. (*Ru-moer*)

Noem hem ! Wathelet was een PSC-er !

Als het zo'n goed beleid was, dan had u tijdens die vijf maanden de zaken kunnen rektrekken zoals u dacht te doen, maar dat lukte u niet.

De **voorzitter** : De heer Bart Laeremans heeft het woord.

De heer **Bart Laeremans** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, precies daarover kloeg minister Van den Bossche de CVP aan in de commissie voor de Binnenlandse Zaken. Hij zei dat de CVP hem tegenhield om een daadwerkelijk beleid te voeren en er voortdurend voor pleitte dat pater Leman de illegalen zou vergezellen op het vliegtuig. Het was wel degelijk de CVP die op de rem duwde.

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : Minister Van den Bossche zei zelf te hebben onderhandeld met pater Leman en niet de CVP.

Met dit dossier zit de VLD vreselijk in de knoop. Tijdens de commissiebesprekingen bleek de VLD dezelfde lijn als de CVP aan te houden, met name een permanent en met strenge voorwaarden doorspekt wettelijk toepasbaar kader scheppen waarin geval per geval en in uitzonderlijke toestanden wordt geregulariseerd. Na een executie-order vanuit de Wetstraat 16 kon of mocht de VLD zelfs geen amendementen meer indienen om zich achter ons standpunt van de inburgeringsplicht te scharen. Hoe zou het anders kunnen?

In de verkiezingsbrochure, het verkiezingsprogramma en Leven in Vrijheid en met Kwaliteit, kan men lezen : "De inburgering is een eerste noodzakelijke stap naar een

Pieter De Crem

volwaardige plaats in onze samenleving. Het inburgeringscontract bevat rechten en plichten". Formeel verbod - hoewel de drift bijzonder groot was - om daarover ook maar iets te zeggen, laat staan te ondernemen.

Eerste minister Verhofstadt nam zijn fractie volledig in de tanggreep. Het is voorwaar - jammer dat de heer Somers afwezig is - een staaltje van nieuwe politieke cultuur in de verhouding tussen regering en parlement. Dat is de contractbreuk, mijnheer Coveliers, die de VLD met zijn kiezers zelf voltrok en waarvan u weet dat zij u bij de volgende verkiezingen zwaar zal worden aangerekend. Om dit ontwerp te steunen verkocht de VLD al het tafelzilver en sleept zich thans met de strop rond de hals naar de galg die deze coalitie voor u zal zijn. Het bengelende beeld is het symbool van de onmacht om zich als grootste meerderheidspartij te laten gelden, niet in het minste ten opzichte van de Franstaligen in de regering.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, wij zullen het ontwerp niet goedkeuren en roepen de meerderheidspartijen - in het bijzonder de VLD - op om ons amendement dat in een wetswijziging voorziet, te bespreken. Het gaat immers in de eerste plaats om mensen, zoals u in de commissie altijd zei, mijnheer Cortois.

De **voorzitter** : Mijnheer De Crem, u heeft als het ware voor twee gesproken, althans wat de spreektijd betreft, ondanks hetgeen was afgesproken.

Hoe dan ook, ik tracht de kerk in het midden te houden.

De heer Karel Van Hoorebeke heeft het woord.

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, het is normaal dat de CVP er twee sprekers op nahoudt aangezien zij verschillende standpunten moeten uiteenzetten, zoals gisteren bleek in de Gazet van Antwerpen. Inderdaad, de heer De Crem zegt dat de heer Van Peel het standpunt van de CVP niet goed vertolkte. Daarom was het goed hen vandaag beiden aan het woord te laten.

De **voorzitter** : Mag ik de nieuwe kamerleden verzoeken de overeengekomen spreektijd te respecteren ?

Mevrouw Fauzaya Talhaoui heeft het woord.

Mevrouw **Fauzaya Talhaoui** (AGALEV-ECOLO) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's,...
(Onderbreking door de heer Somers)

De **voorzitter** : Mijnheer Somers, gelieve mevrouw Talhaoui aan het woord te laten.

Mevrouw **Fauzaya Talhaoui** (AGALEV-ECOLO) : Mijnheer de voorzitter, de heer Somers is hier om mij te supporteren !

(Applaus en hilariteit in de zaal)

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mobiliteit is een van de belangrijkste kenmerken van onze hedendaagse wereld. Er is vrij verkeer van kapitaal, goederen, mediabeelden en personen. Transnationale migraties hebben in de loop van de geschiedenis zelden zo'n omvang gekend als de laatste decennia en de opvang wordt proportioneel meer gedragen door de minderbedeelde staten in het Zuiden dan door de welvarende staten van het Noorden.

Hoewel onderdrukking, oorlog, ecologische catastrofes en honger de belangrijkste redenen blijven om het land van oorsprong te verlaten, ondervinden slachtoffers van deze emigratiemotieven hoe langer hoe meer moeilijkheden en hindernissen om elders van opvang verzekerd te zijn.

Altijd werd als een evidentie aangenomen dat een van de prerogatieven van de staat erin bestaat de toegang tot zijn grondgebied en het vrij verkeer van goederen en personen daarop te controleren. Dit door het internationaal recht erkend recht om hun territorium te bewaken heeft de migranten er niet van weerhouden de staatsgrenzen te overschrijden en in grote aantallen binnen te sijpelen via allerlei omwegen.

De laatste drie decennia is het aantal clandestiene migratiebewegingen sterk gestegen. Tegelijkertijd is de internationale economie achteruitgegaan. De economische en politieke voorwaarden zijn de afgelopen jaren alleen maar verslechterd zonder beterschap in het vooruitzicht, noch in de derde wereld, noch in het voormalige Oostblok. Staten kwalificeren deze clandestiene migratie nog al te vaak als een juridisch probleem. Hun eerste reactie is dan ook om via strengere asiel- en immigratiewetgevingen te trachten - het blijft echter slechts bij een poging - deze ongewenste toeloop tegen te gaan.

In de meeste landen die worden geconfronteerd met groeiende aantallen migranten is bij delen van de bevolking en sommige politici de idee gegroeid dat de nationale opnamecapaciteit onvoldoende is om aan alle vreemdelingen die zich aandienen een plaats te bieden.

De opnamecapaciteit, of beter gezegd het gebrek eraan, wordt meestal in verband gebracht met werkgelegenheid en sociale zekerheid die de laatste decennia in deze landen onder sterke druk zijn komen te staan. Om die redenen zijn heel wat Westerse landen in de loop van de jaren tachtig een restrictiever migratiebeleid gaan voeren. Dit beleid heeft echter niet kunnen voorkomen dat migraties zijn blijven toenemen en dat een nieuwe categorie migranten is ontstaan, de zogenaamde "illegalen" of beter gezegd "de mensen zonder papieren".

Fauzaya Talhaoui

De omvang van deze groep migranten is moeilijk vast te stellen. Voor de Verenigde Staten lopen de schattingen uiteen van drie tot tien miljoen, voor West-Europa wordt de groep geschat op drie miljoen.

Het magisch getal 100 000 illegalen of een veelvoud ervan, naargelang de grootte van de staat, wordt overal in nationale migratiestatistieken als parameter aangetroffen. Volgens wetenschappers echter, berust deze schatting puur op natte vingerwerk omdat ze niet stevig wordt onderbouwd of gewoon wordt overgenomen van anderen die vaag blijven over hun bronnen, definities en feitelijke situaties.

Bovendien hangt de schatting vaak van de schatter af. De cijfers verschillen naargelang het gaat om administratie, humanitaire hulporganisaties of niet bij het beleid betrokken wetenschappers aan het woord zijn.

Toch wil ik één belangrijke voorafgaande opmerking maken bij al dit cijferfetisisme. Hoewel deze categorie vreemdelingen zich op een onrechtmatige wijze op het grondgebied bevindt, blijven ze in de eerste plaats mensen aan wie bepaalde fundamentele rechten niet kunnen worden onzegd. Het tegenovergestelde beweren zou neerkomen op een ernstige tekortkoming aan de menselijke waardigheid en gelijkheid.

Wat de regularisatie betreft heeft zich de laatste tijd een maatschappelijk draagvlak afgetekend, een solidariteit die door verscheidene organisaties is tot stand gebracht. Zij hebben geprobeerd om op brede schaal de bevolking voor de problematiek te sensibiliseren.

Kerkasiel, al dan niet gepaard gaande met hongerstakingen als sociaal actiemiddel om aan potentiële verwijderingen van het grondgebied een halt toe te roepen, werd reeds in de jaren '70 en '80 in sommige Europese landen zoals Groot-Brittannië, Frankrijk, Nederland en ook België aangetroffen. Ook aan het einde van het millennium werden kerkasiel, samen met andere sensibiliseringsvormen zoals schoolasiel, campusasiel en vakbondasiel het instrument om de rechtspositie van de sans papiers onder de publieke aandacht te brengen. (*Opmerking van de heer De Man*)

De moskee in Brussel heeft ook illegalen opgenomen, mijnheer De Man. In de koran is iedereen gelijk.

In verscheidene landen ijveren nationale bewegingen of organisaties voor de regularisatie van de verblijfssituatie van deze "sans papiers". In België bijvoorbeeld, werd nog voor het tragische overlijden van Semira Adamu - de acties werden nadien manifester - een nationale beweging voor de regularisatie van mensen zonder papieren en voor de vluchtelingen op gang gebracht. De nationale beweging is een pluralistisch platform waarbij diverse

verenigingen en organisaties - een tachtigtal - die ervaring hebben met de problematiek van vreemdelingen, waaronder vluchtelingen en mensen zonder papieren, hun krachten hebben gebundeld.

Naast de acties ter ondersteuning van de regularisatie van de sans papiers ijvert het platform tevens voor een globale aanpak van de migratieproblematiek, waarbij individuele staten dienen samen te werken, zowel op Europees als op internationaal niveau. Tussen 1986 en 1996 werden in de Verenigde Staten 2,6 miljoen "sans papiers" geregulariseerd. In Italië kregen in de jaren '80 een half miljoen mensen een verblijfsvergunning, in navolging van de Martelli-wet. In Spanje lag het cijfer op 150 000 en in 1971 in Frankrijk op meer dan 100 000. Zoals u ziet gaat het in België om beduidend kleinere getallen. Wat de regularisatie betreft, heeft België dus zeker niet het warm water uitgevonden.

Ook de VN-migrantenconventie van 1999 spreekt op internationaal niveau over regularisatie. De mogelijkheid tot regularisatie wordt aangemoedigd door de criteria die in aanmerking komen om regularisatie van verblijf toe te staan, op gedetailleerde wijze op te sommen. De invoering van regularisatiemogelijkheden onder welbepaalde voorwaarden lijkt ons een belangrijk element in de efficiënte strijd tegen illegale immigratie.

De noodzaak van regularisatie dient zich aan op verschillende vlakken. Er wordt een einde gesteld aan het menselijk leed van uitbuiting, het verbetert de arbeidsomstandigheden van de betrokkenen en tegelijkertijd erkent het de positieve bijdrage van deze personen aan de samenleving. Met andere woorden, de regularisatie van deze personen en hun gezin is een erkenning dat zij op heel wat vlakken - niet in het minst op economisch vlak - hebben bijgedragen aan onze samenleving en dat zij blijf hebben gegeven van een positieve ingesteldheid ten aanzien van onze samenleving, ondanks de weinig benijdenswaardige omstandigheden waarin ze vaak vertoeven en ondanks de voortdurende uitbuiting. Ook al hebben velen onder hen de immigratiewetgeving overtreden, daarom hoeven zij niet te worden behandeld als criminelen.

De staat kan via de weg van de regularisatie optreden tegen goedkope en slaafse arbeid en herwint op deze manier het verlies aan belastingen en sociale bijdragen die zij niet kon innen wegens de clandestiniteit van de arbeid. Het pleidooi voor regularisatie is des te sterker wanneer de onregelmatigheid van het verblijf te wijten is aan gebreken in wettelijke en administratieve procedures. Ik verwijs hierbij naar te lang aanslepende asiel- of andere verblijfsrechtelijke procedures. De regularisatie van mensen zonder papieren dient echter op een eerlijke, ordentelijke en transparante manier te gebeuren. De selectieprocedures en -criteria zouden daarom op een flexibele, maar niettemin rechtvaardige wijze dienen te worden toegepast.

Fauzaya Talhaoui

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het voorliggend wetsontwerp bewijst dat de regering veeleer geluisterd heeft naar redelijke argumenten die haar omwille van humanitaire redenen werden ingefluisterd dan naar de uitlatingen van xenofobe geesten. Het gezond verstand gebiedt ons een oplossing voor het illegaal verblijf van vreemdelingen in ons land te zoeken. De oplossing mag echter niet alleen worden gezocht in de verwijdering van illegalen. Regularisatie moet juist een deel van de oplossing zijn.

Regularisatie ligt voor de hand voor degenen die niet naar hun land van oorsprong kunnen terugkeren. Men moet echter ook rekening houden met andere criteria zoals de verblijfsduur, integratie, humanitaire en familiale overwegingen.

Het voorliggend wetsontwerp bevat rechtvaardige, duidelijke en objectieve criteria. De categorieën van personen die in aanmerking komen voor regularisatie zijn duidelijk opgesomd. Voor de groenen is een eenmalige regularisatie echter onvoldoende. De mogelijkheid van individuele regularisatie zoals bepaald in artikel 9, derde lid van de wet van 1980 moet blijven voortbestaan.

Regularisatie raakt de kern van het probleem echter niet. De hoofdoorzaken van de migratie- en vluchtelingenstromen hebben te maken met het Noord-Zuidvraagstuk van economie, handel, schuldenlast, werkgelegenheid en ecologische verloedering. Ontwikkelingslanden zullen emigratielanden blijven zolang de democratiseringsprocessen geen kans krijgen, kleptocratieën aan de macht blijven en de internationale wapenhandel vrij kan blijven werken.

De internationale gemeenschap zal in versneld tempo meer werk moeten maken van open handelssystemen, buitenlandse investeringen en een opgevoerde ontwikkelingssamenwerking.

We kunnen niet veel doen om de migratie in te dammen. We moeten echter een grotere inspanning leveren om de omstandigheden te creëren die het geloof in de toekomst versterken zodat niet migreren ook een keuzemogelijkheid blijft.

De **voorzitter** : Collega's, ik dank mevrouw Talhaoui voor haar maidenspeech.

De heer Guido Tastenhoye heeft het woord.

De heer **Guido Tastenhoye** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, vandaag 24 november doet bij sommigen een belletje rinkelen. Ik verzeker u dat het belletje opnieuw zal rinkelen op 9 oktober 2000 als het voorliggend wetsontwerp zal zijn goedgekeurd en wordt toegepast.

Mijnheer de voorzitter, ik ben trots dat ik op deze tribune sta als democraat en als verdediger van de democratie. Als het aan de regering en aan de zogenaamde democratische partijen die haar steunen had gelegen, was het parlement er niet eens aan te pas gekomen. Het Vlaams Blok heeft dit kunnen verhinderen door voor de Raad van State de parlementaire procedure af te dwingen.

Als Vlaams-nationalist moet het mij van het hart dat het voorliggend wetsontwerp rampzalig is voor Vlaanderen. Meer nog, het ontwerp is een grote Belgische machinatie tegen Vlaanderen, de Vlaamse burgers en hun belangen. Dat de SP en de groenen aan een dergelijk voorstel meewerken, kan ik nog begrijpen.

Dat ook de VLD dit rampenscenario voor Vlaanderen onderschrijft, is vreselijk, net zoals het verschrikkelijk is dat de CVP en de VU de ernst van de situatie helemaal niet inzien en ook voor regularisatie pleiten, zij het dan dat ze andere accenten leggen. De CVP pleit zelfs voor een systeem van permanente regularisatie, hetgeen zo mogelijk nog nefaster is dan het voorstel van de regering. Het is complete waanzin.

Dit wetsontwerp is één grote machinatie tegen Vlaanderen en dit om vijf redenen. Ten eerste, worden de Vlamingen uit Brussel verjaagd. Dit is de doelstelling van de PRL-FDF en de PS. Ten tweede, wordt het Belgisch regime versterkt door de kracht van de zogenaamde "nieuwe Belgen", een doelstelling van de belgicistische krachten. Ten derde, voert het de multiculturele maatschappij in, een verzuchting van de groenen en andere progressieven. Ten vierde, wordt het migrantenstemrecht op sluikse wijze ingevoerd via de daaraan gekoppelde naturalisatie. Dit is een doelstelling van de VLD. De VLD-kiezer moet immers worden bedrogen. Ten vijfde, wil men het Vlaams Blok bestrijden door de creatie van een massa allochtone kiezers, vooral een doelstelling van Agalev en de SP. Dit zijn de ware redenen voor heel deze operatie. Ik ga nu kort op deze vijf punten in.

In de eerste plaats tekent dit wetsontwerp met zwarte inkt het doodvonnis van de Brusselse Vlamingen. Er blijven nog minder dan honderdduizend Vlamingen in Brussel over, dus hooguit zestigduizend kiezers. Dit is minder dan 10% op een bevolking van 950 000 inwoners. Hierbij heb ik de tienduizenden illegalen niet eens meegerekend. De honderdduizend Vlamingen zijn met minder dan de Turken en Marokkanen samen, die met 120 000 zijn. Vervolgens wonen in Brussel ook nog eens 130 000 EU-burgers. Deze groep zal sterk aangroeien door de uitbreiding van de Europese Unie. Bovendien kregen deze mensen dankzij de CVP en de SP stemrecht bij de gemeenteraadsverkiezingen. Ook wonen er nog 150 000 niet-Europeanen in Brussel. Weldra krijgen zij na een verblijf van drie jaar op eenvoudig verzoek de Belgische nationaliteit nu het wetsontwerp op de versoepelde naturalisatie vorige week door de regering reeds werd

Guido Tastenhoye

goedgekeurd. Zij zullen automatisch stemrecht krijgen. Bovenop dit alles is de regering van plan om tienduizenden illegalen te regulariseren die vervolgens in aanmerking komen voor naturalisatie. De regularisatie en de naturalisatie vormen één pakket. Dit is de totale uitverkoop van de Brusselse Vlamingen. Het is dan ook geen toeval dat de PRL, die altijd een fervent tegenstander was van stemrecht voor vreemdelingen en regularisatie, het geweer van schouder heeft gewisseld na haar alliantie met het FDF, dat perfect weet hoe het de etnische zuivering van Vlamingen in Brussel moet organiseren. Dit noodlottige wetsontwerp betekent het einde van de Brusselse Vlamingen.

Een tweede punt is de versterking van het Belgische regime. Het is geen toeval dat het Belgische establishment achter deze regularisatie- en naturalisatie-operatie staat. Allerlei allochtonenorganisaties zijn "kind aan het Hof". Ik weet dat de voorzitter niet graag heeft dat ik over het Hof spreek, maar het is nu eenmaal de waarheid. Die nieuwe Belgen voelen zich geen Walen of Vlamingen en vereenzelvigen zich dan maar met België, hun nieuwe, gulle vaderland. België telt reeds ongeveer anderhalf miljoen vreemdelingen of genaturaliseerde vreemdelingen.

Dat is 15% van de totale Belgische bevolking en deze groep groeit zeer snel. "Hoe meer nieuwe Belgen, hoe sterker het regime" is het motto.

Ten derde, het invoeren van de multiculturele maatschappij. Het invoeren, of beter gezegd het opdringen van de multiculturele maatschappij aan de bevolking is een dogma geworden van de progressieven sinds de socialistische ideologie op apegapen ligt. Ook in naïeve kringen van wereldverbeteraars wordt deze idee gepropageerd. De multiculturele ideologie is een gevaarlijke utopie die mensen ontwricht en vervreemdt van hun wortels en ze berooft van hun eigen identiteit, met alle nefaste gevolgen van dien. Multicultuur werkt nooit, tenzij één cultuur dominant is of er een dictatoriaal regime heerst. De voorbeelden zijn legio. Denk aan ex-Joegoslavië.

De heer **Willy Cortois** (VLD) : Multicultuur, wat is dat eigenlijk ?

De heer **Guido Tastenhoye** (Vlaams Blok) : Dat zou ik aan u moeten vragen want u bent er voorstander van. Ik heb gezegd dat de voorbeelden legio zijn. Denk aan ex-Joegoslavië en aan de USSR. In de Verenigde Staten van Amerika is de melting pot mislukt. De segregatie neemt er bovenhands toe, met scherpe tegenstellingen, conflicten, hoge criminaliteit en sociale onrust. Indien het Vlaams Blok pleit voor cultureel redelijk homogene landen, is dit gebaseerd op een ethische houding die rust, vrede, welvaart en stabiliteit in de samenleving beoogt.

De heer **Bart Somers** (VLD) : Mijnheer Tastenhoye, u schermst met begrippen zoals de multiculturele samenleving die in gevaar zou zijn. Kunt u dit begrip verduidelijken ? Voor zover ik kan inschatten bent u - dit siert u overigens - het bewijs dat men over culturen heen wel kan samenleven.

De heer **Guido Tastenhoye** (Vlaams Blok) : Mijnheer Somers, u verwijst niet naar een multiculturele, maar naar een biculturele samenleving. (*Gelach*)

De oplossing die het Vlaams Blok voorstelt, bestaat in het opzetten van grootscheepse hulpprogramma's voor de derdewereldlanden. Europa, en zeker een klein land zoals België, bezit onvoldoende draagkracht om de deuren open te zetten en het OCMW van de hele wereld te worden.

De heer **Jef Tavernier** (AGALEV-ECOLO) : Dat is niet de bedoeling.

De heer **Guido Tastenhoye** (Vlaams Blok) : Wat doet u dan ? Met dit wetsontwerp zet u de deuren open.

De heer **Jef Tavernier** (AGALEV-ECOLO) : U hebt niet goed geluisterd.

De heer **Guido Tastenhoye** (Vlaams Blok) : De vierde doelstelling is het op sluike wijze invoeren van het migrantenstemrecht. Het migrantenstemrecht kon de VLD absoluut niet slikken omdat 87% van de 400 000 deelnemers aan een VLD-referendum ertegen gekant bleken te zijn. Onder druk van de groenen, die nodig waren voor het vormen van deze linkse coalitie, koos de VLD voor de sluike weg van de regularisatie annex naturalisatie om op die manier de eigen kiezers zand in de ogen te strooien, ja, om ze te bedriegen.

Het resultaat zal nog veel ingrijpender zijn dan dat van het eenvoudige stemrecht. Pater Leman schreef hierover trouwens : "Het migrantenstemrecht is veel minder ingrijpend dan de naturalisatie."

Waar is de Marc Verwilghen die net vóór de verkiezingen uitriep : "Ze hebben hier met de naturalisaties gesmeten" ? In een interview met De Morgen verklaarde hij dat hij de naturalisaties van criminelen zelfs met terugwerkende kracht wilde herzien. Wij zullen de VLD-kiezers aan dit grote bedrog herinneren.

Een vijfde reden waarom dit wetsontwerp erdoor moet, is het Vlaams Blok bestrijden. Men wil het aantal allochtone kiezers verhogen, want de hoop leeft, vooral bij de SP en bij Agalev, dat de opgang van het Vlaams Blok zal kunnen worden afgeremd als er voldoende nieuwe kiezers bijkomen die tegen het Vlaams Blok stemmen. Zo hoopt men bijvoorbeeld een overwinning van het Vlaams

Guido Tastenhoye

Blok bij de Antwerpse districtsraadsverkiezingen in Hoboken of Borgerhout te kunnen beletten. Daarom ook moet het allemaal zo razend snel gaan. Oktober 2000 is immers nog maar een klein jaartje verwijderd.

Mijnheer de voorzitter, hiermee heb ik de globale context geschetst waarin deze regularisatiewet met de zweep door het parlement wordt gejaagd. Daartoe is men tot alles bereid, inbegrepen het nemen van totaal onverantwoorde maatregelen. Mijn partij, en dat zal sommigen hier verbazen, is niet gekant tegen de regularisatie als dat gebeurt voor individuele dossiers en op een strikt humanitaire basis. De Koerd die hier lange tijd verblijft, die hier gehuwd is, die hier kinderen heeft, die hier werkt en onze taal spreekt en die zich volledig heeft aangepast, mag hier blijven. Wij zijn ook niet tegen naturalisaties als zodanig, maar wij zien naturalisaties als het eindpunt en de bekroning van aanpassing en inburgering. Wat men vandaag voorstelt, is iets heel anders.

De **voorzitter** : Collega's, ik hanteer geen enkele zweep, maar ik zou toch graag hebben dat er naar de sprekers wordt geluisterd.

De heer **Guido Tastenhoye** (Vlaams Blok) : Deze regularisaties op grote schaal zullen een enorm aanzuigefect hebben. Het zal niet bij een eenmalige operatie kunnen blijven. Er zijn genoeg voorbeelden uit het buitenland. Kijk naar Spanje, met vier regularisaties, kijk naar Italië met drie regularisaties en ook Frankrijk en Portugal hebben al twee regularisaties achter de rug. Wij beginnen met een eenmalige regularisatie, maar we weten niet waar we zullen eindigen.

Van 1988 tot 1998 hebben, volgens cijfers van minister Duquesne, 175 000 personen in België asiel aangevraagd. Daarvan werden er slechts 13 000 erkend. In 1998 vroegen 21 240 personen asiel aan en werden er 1458 erkend en 1216 uitgeprocedeerden werden gepatriëerd.

De **voorzitter** : De heer Gerolf Annemans heeft het woord.

De heer **Gerolf Annemans** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, ik heb een vraag met betrekking tot het verloop van de werkzaamheden. Mag ik aannemen dat u, in de rechtspraak die u aan het ontwikkelen bent, de toelating zult geven om de VLD-sprekers die straks het woord zullen krijgen, op dezelfde manier te behandelen als nu gebeurt met de heer Tastenhoye ?

De **voorzitter** : U weet dat ik geen onderscheid maak tussen de sprekers.

De heer **Gerolf Annemans** (Vlaams Blok) : Dan krijgen zij van hetzelfde laken een broek. Ik kan luisteren naar mensen die een rationele uitleg doen, maar ik kan ook roepen als het er op aankomt.

De heer **Guido Tastenhoye** (Vlaams Blok) : Duizenden, wellicht tienduizenden, hebben de jongste jaren het bevel om het land te verlaten naast zich neergelegd en zijn ondergedoken

in het illegale circuit. Zij worden daarvoor nu beloond. Dat is het totaal verkeerde signaal dat de wereld wordt ingestuurd en voor nieuwe asielstromen zal zorgen. Het is al bezig : de eerste negen maanden van dit jaar waren er al 22 712 aanvragen, méér dan heel het jaar voordien. De gezinshereniging die in tegenstelling tot wat voorzitter Karel De Gucht van de VLD had aangekondigd, zal niet strikt beperkt blijven tot de naaste familie en zal nog voor een vermenigvuldigingsfactor zorgen. Als compensatie voor de regularisatie eiste de VLD een kordate uitzettingspolitiek. Afgezien van één mediashow, met name de uitzetting van 74 Slowaakse zigeuners van wie er velen al terug in Gent zijn, kwam er niets van terecht. Momenteel is er ongeveer 1 gedwongen uitzetting per dag. minister Duquesne wil dat getal opvoeren tot 2 of 3 per dag. Vergelijk dat maar eens met de 3 000 uitzettingen per maand die VLD-fractieleider Hugo Coveliers heeft geëist. In september 1999 kwamen er bijna 5 000 asielzoekers binnen. Aan het tempo van minister Duquesne zal het jaren duren om alleen al dit contingent van september 1999 uit het land te zetten.

Mijnheer de voorzitter, ondertussen zetten de mensenhandelaars hun macabere handeltjes op. Getuige daarvan de tientallen illegalen die dagelijks langs onze snelwegen worden aangetroffen en opgepakt. Dan mogen ze zich eens warmen. Ze krijgen een kop koffie en een pakje boterhammen en ze worden weer gewoon op straat gezet. (*Protest op de banken van de VLD*)

Het is toch zo. Het is toch de waarheid. Wij hebben de beelden toch gezien op televisie.

De heer **Hugo Coveliers** (VLD) : U gelooft dat allemaal.

De heer **Guido Tastenhoye** (Vlaams Blok) : Dat zijn getrukeerde beelden zeker. Mijnheer de voorzitter, ik acteer dat de heer Coveliers beweert dat de Belgische televisiejournals werken met getrukeerde beelden. (*Ruimoer op de banken van de VLD*)

Zal de Europese Unie nu ook nog uitbreiden naar Oost-Europa en naar Turkije, idee waarvan eerste minister Guy Verhofstadt een voorstander is ? Als deze uitbreiding er komt, zal er geen enkele rem meer staan op de immigratiestromen naar het westen, al onze waarschuwingen ten spijt, en dan zal het hek pas goed van de dam zijn.

Mijnheer de voorzitter, deze regularisatie vecht met het rechtvaardigheidsgevoel. De illegaal of de afgewezen asielzoeker die het land heeft verlaten, krijgt niets, tenzij hij of zij snel terugkeert en alsnog een regularisatieaanvraag komt indienen. Maar wie hier al die tijd illegaal

Guido Tastenhoye

heeft verbleven, wie onze wetten heeft overtreden, wie geen belastingen heeft betaald, wie geen sociale zekerheidsbijdragen heeft betaald, wie wellicht in het zwart heeft gewerkt of soms op een andere onwettige manier aan inkomsten kwam, die wordt daarvoor nu beloond. Leg dat maar eens aan de mensen uit.

Ik wil even persoonlijk worden omdat het over een aangelegenheid gaat die ik zeer goed ken, met name mijn ouders. Zij zijn kleine zelfstandigen, feit dat de VLD zou moeten interesseren.

Zij hebben hun hele leven zeer hard gewerkt en steeds al hun bijdragen, belastingen en taksen netjes op tijd betaald. Nu zijn ze acht jaar met pensioen. Na een heel leven van hard labuur trekken mijn ouders samen een pensioentje van 24 464 frank per maand. Ik heb gisteren nog naar mijn vader gebeld om het precieze bedrag te vragen.

De heer **Willy Cortois** (VLD) : Hun pensioen zal worden verhoogd.

De heer **Guido Tastenhoye** (Vlaams Blok) : Heren van de VLD, daarmee moet u niet spotten.

Gaat u dat soms verhogen ? Morgen scheert men gratis.

De **voorzitter** : Mijnheer Tastenhoye, men is hier vrij om te spreken maar we moeten ook de uitgetrokken tijd respecteren. Ik verzoek u om af te ronden. Ik meen dat ik u ruim de tijd heb gelaten.

De heer **Guido Tastenhoye** (Vlaams Blok) : Nu trek ik even een parallel. Een koppel geregulariseerden dat nooit één frank aan bijdragen heeft betaald, belastingen noch sociale zekerheid, strijkt 28 445 frank per maand op, 4 000 frank meer dan mijn ouders die hun hele leven gezwogen en betaald hebben. Als dat koppel vier kinderen ten laste heeft, ontvangen zij ongeveer 50 000 frank netto per maand. Als mevrouw dan ook nog wat gaat poetsen en meneer nog wat bijklust, uiteraard in het zwart, dan houden zij meer over dan een doorsnee Vlaams gezin.

De **voorzitter** : Mijnheer Tastenhoye, ik verzoek u te besluiten. U hebt uw spreektijd al ruimschoots overschreden.

De heer **Guido Tastenhoye** (Vlaams Blok) : Mijnheer Cortois, de VLD moet haar kiezers dit soort situaties maar eens gaan uitleggen. Ik wens u veel succes.

Over de totale kostprijs van deze operatie wordt in alle talen gezwezen. Aangezien de geregulariseerden onbeperkt van alle sociale voorzieningen kunnen genieten, moet het echter om een miljardenoperatie gaan die grote gaten zal slaan in de budgetten van de OCMW's, de ziekteverzekering en de kinderbijslag. Het blijft een raad-

sel wie dat zal betalen. Of toch niet ? Uiteindelijk zal de hardwerkende, belasting betalende burger voor dit wanbeleid opdraaien. Deze regering wil zogenaamd het referendum invoeren. Ik daag u uit om een referendum te houden over dit noodlottige wetsontwerp. Laat de burgers, waarvan u zegt dat u ze verdedigt, daarover hun zeg hebben. Als u beweert dat de bevolking achter deze open-grenzenpolitiek staat, dan kan dat voor u geen probleem zijn.

Le **président** : La parole est à M. Claude Desmedt.

M. **Claude Desmedt** (PRL FDF MCC) : Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, le projet de loi qui nous est soumis aujourd'hui est à la fois généreux et réaliste.

Depuis plusieurs années, en effet, la présence de plus en plus nombreuse d'irréguliers dans notre pays constitue un problème inquiétant, qu'il s'agisse d'illégaux entrés irrégulièrement ou de pseudo-réfugiés politiques qui ne remplissent manifestement pas les critères leur permettant de bénéficier de ce statut.

De **voorzitter** : Collega's, het Vlaams Blok vraagt aandacht voor de sprekers, maar we moeten voor alle sprekers aandachtig zijn.

La parole est à M. Claude Desmedt.

M. **Claude Desmedt** (PRL FDF MCC) : Face à cette situation, les gouvernements précédents n'ont pas trouvé la réplique adéquate. En effet, devant cet afflux de candidats réfugiés politiques, on a appliqué des procédures lourdes, complexes et longues qui pouvaient se justifier il y a une vingtaine d'années, lorsque les candidats réfugiés se comptaient annuellement par dizaines, mais qui sont devenues totalement obsolètes aujourd'hui.

Le résultat en est une véritable situation de non-droit. Les dossiers s'accumulent, les procédures durent des années avec un arriéré qui ne cesse de croître. On parle actuellement de 25 000 dossiers. Des candidats réfugiés, dans l'attente d'une décision généralement négative, résident dans le pays où ils s'intègrent parfois parfaitement.

Enfin, lorsqu'une décision de refus d'octroi du statut intervient et qu'elle est négative, sauf en cas de départ volontaire, l'étranger n'est quasiment jamais expulsé du territoire, de sorte que le nombre d'étrangers en séjour irrégulier ne cesse d'augmenter. Le ministre les évalue actuellement entre 50 000 et 75 000.

Ces gens sont généralement des malheureux qui vivent dans une situation précaire, développant une économie marginale ou qui sont victimes d'exploitants sans scrupules.

Claude Desmedt

Comme je l'ai déjà dit, les gouvernements précédents n'ont pu apporter de solution à ce problème. En outre, les derniers ministres de l'Intérieur croyaient devoir faire usage, lorsqu'ils évoquaient cette question, de propos musclés et sans cœur par lesquels ils tentaient de masquer leur impuissance.

Il faut donc féliciter l'actuel gouvernement et particulièrement le ministre de l'Intérieur pour le courage et la détermination dont ils ont fait preuve en prenant le problème à bras-le-corps afin d'y apporter les solutions nécessaires.

Le ministre a clairement expliqué que la politique du gouvernement s'articulait autour de trois piliers :

1° une procédure d'asile rapide et transparente garantissant le respect des droits de la défense;

2° des mesures d'éloignement effectives pour ceux qui se sont vu refuser le statut de réfugié politique ou qui séjournent irrégulièrement en Belgique;

3° une procédure de régularisation de séjour unique et limitée dans le temps et permettant de régulariser, au cas par cas, selon des critères bien définis, un grand nombre de personnes en situation irrégulière.

Nous examinons donc aujourd'hui le volet régularisation de ce plan d'ensemble.

Pourquoi ces régularisations ? La présence de dizaines de milliers d'irréguliers sur notre territoire, et pour certains depuis des années, est un fait évident. Il n'est malheureusement plus possible de les débusquer et de les expulser. D'ailleurs, beaucoup se sont normalement intégrés dans notre société et, en cas d'expulsion, n'ont plus aucun point d'attache dans un autre pays. Rejetés du territoire, ils seraient condamnés à une perpétuelle errance.

En outre, les pouvoirs publics portent une responsabilité sérieuse dans cette situation en ayant été incapables de traiter dans un délai normal les dossiers des candidats réfugiés.

Comme je l'ai dit, cette présence irrégulière d'étrangers sur notre territoire n'a que des conséquences négatives au point de vue économique, social, pour la sécurité et donc globalement sur le plan humain.

En proposant, dans un cadre légal bien précis, une opération de régularisation unique, le gouvernement tente de mettre fin à cette situation lamentable en réintégrant ces irréguliers dans le cadre d'une vie normale.

D'autres pays - la France, l'Italie, l'Espagne et la Grèce - qui ont été plus touchés que nous par ce phénomène ont réalisé des opérations de ce type qui ont globalement bien réussi.

Comme je l'ai dit, il s'agit bien entendu d'une opération unique, qui ne concerne que les étrangers se trouvant sur notre territoire au 1er octobre de cette année, et évidemment pas d'une régularisation permanente qui enlèverait tout sens à la procédure de reconnaissance du statut de réfugié politique : c'est une opération ponctuelle, tenant compte de la situation actuelle visant à réparer les erreurs et les manquements du passé.

Il est vrai que les délais d'introduction de la demande de régularisation - trois semaines à dater de la publication de la loi - peuvent paraître assez courts, mais voilà maintenant près de deux mois que l'on connaît la portée de la loi; les demandeurs d'asile ont donc pu constituer leur dossier.

De nombreux orateurs, à commencer par le rapporteur Mme Grauwels, ont détaillé les dispositions de la loi et je n'y reviendrai donc pas. Je voudrais simplement signaler que les quatre critères d'admission, à savoir le manque de décision relative à une demande de statut de réfugié politique depuis plusieurs années, l'impossibilité de fait d'un retour dans le pays d'origine, une maladie grave ou des circonstances humanitaires ou d'ordre social en Belgique, après un séjour de plusieurs années, semblent largement suffisants pour rencontrer tous les différents cas pratiques et justifier une régularisation. La décision finale appartiendra au ministre, s'inspirant de l'avis des commissions de régularisation, voire dans certains cas du secrétariat.

La composition de ces commissions de régularisation, à savoir un magistrat effectif honoraire ou suppléant, un avocat et un représentant d'une ONG reconnue, exerçant ses activités dans le domaine des droits de l'homme, doit garantir la qualité et le sérieux de leur travail.

Comme bien souvent, les communes devront participer à l'opération prévue. D'une part, c'est auprès du bourgmestre que les demandes de régularisation devront être introduites; il devra les transmettre à la commission de régularisation dans les huit jours. D'autre part, il pourra transmettre à cette commission un rapport social reprenant tous les éléments utiles dont il aura connaissance. Personnellement, j'aurais préféré qu'il s'agisse d'une obligation afin de garantir le traitement égal de chaque dossier.

Quoi qu'il en soit, il est indispensable que les communes soient clairement informées du rôle qui leur revient et de la façon dont elles doivent l'accomplir. J'ai noté qu'une circulaire en ce sens leur sera adressée en temps voulu.

Monsieur le ministre, nous sommes persuadés que vous veillerez à présent rapidement à nous présenter les projets nécessaires à la simplification des procédures d'accession au statut de réfugié politique et que, d'autre part, vous prendrez les mesures utiles en cas de refus

Claude Desmedt

afin de ne pas recommencer le processus d'accumulation d'illégaux. Dès que le projet sera publié, il faudra veiller à son application rapide en constituant les commissions de régularisation, en leur donnant les moyens matériels et fonctionnels nécessaires pour se mettre au travail.

Ce projet ne réussira que si ceux qui doivent y participer le font d'une façon loyale et sans arrière-pensée. Vous aurez ainsi réussi, monsieur le ministre, à mettre fin à une situation de non-droit qui persistait depuis des années et à résoudre de façon humaine et généreuse un grand nombre de situations pénibles et dramatiques. C'est avec conviction et espoir que nous voterons ce projet.

Le président : La parole est à M. André Smets pour poser brièvement une question, car le PSC n'avait pas épuisé son temps de parole.

M. André Smets (PSC) : Monsieur le président, monsieur le ministre, vous savez comme moi combien l'Union des villes et des communes en général, et notamment de Wallonie et de Bruxelles, s'interroge sur la manière dont ce problème sera abordé.

Bien sûr, je ne veux pas revenir sur l'ensemble des débats; à chacun ses convictions. Il s'agit de régulariser les sans-papiers mais surtout de les intégrer dans la vie sociale. Cette mission est importante.

Aujourd'hui, le parlement va décider, le ministre décidera des suites et des conséquences, mais les CPAS ainsi que les villes et communes assumeront sur le terrain. Ce qui me plairait particulièrement, c'est de connaître les moyens humains, matériels et financiers prévus pour leur permettre de remplir cette mission.

Il n'y aura de régularisation que dans le cadre d'une réelle intégration humaine, sociale, à la fois vécue par les candidats mais également par la population.

Le président : Je rappelle à nos collègues que la Conférence des présidents a invité les membres du parlement ainsi que les membres du gouvernement à respecter les temps de parole réglementaires et précis. Le ministre de l'Intérieur me l'a promis. Nous ferons une interruption après l'intervention du ministre.

La parole est au ministre.

M. Antoine Duquesne, ministre : Monsieur le président, vous m'incitez à la concision alors que je n'ai encore rien dit et après avoir témoigné tant d'indulgence à ceux qui parlaient encore malgré le clignotement de la petite lampe rouge. Chacun sait que "qui aime bien châtie bien".

Le président : Monsieur le ministre, en termes de proverbe, je dirai que "ce qui se conçoit bien s'énonce clairement et les mots pour le dire viennent brièvement".

M. Antoine Duquesne, ministre : Monsieur le président, je répondrai à votre souhait en étant bref car, comme l'a souligné très justement Mme Milquet, il y a eu, cette après-midi, un certain nombre de répétitions de questions auxquelles j'avais déjà répondu très longuement en commission.

Etre bref ne signifie pas que je considère qu'il ne s'agit pas d'un débat important, au contraire. Il s'agit d'un débat essentiel qui précède la mise en place d'un aspect essentiel de la politique globale d'asile et d'immigration voulue par le gouvernement et sa majorité, mais surtout qui est attendu depuis très longtemps dans ce pays.

Je me réjouis que nous ayons connu un débat serein, parfois brillant bien que, dans le chef de certains en tout cas, long et peut-être un peu confus. Mais il fut, globalement et en général, intéressant. Il traduit, et cela me paraît essentiel, une très large adhésion. Cela signifie que l'opération de régularisation que nous allons lancer va bénéficier d'un poids dont elle n'aurait pas bénéficié si nous avions pu la mettre en oeuvre par un arrêté royal. C'est fort de l'adhésion d'une très large majorité de représentants, c'est-à-dire de l'adhésion d'une très large majorité de Belges que ce projet va être mis en oeuvre.

Large adhésion ne signifie pas unanimité et je ne m'attendais pas, bien entendu, à ce que le miracle se produise. J'ai entendu le Vlaams Blok et il y a malheureusement des dialogues impossibles. Je ne suis pas, comme le dit M. Féret, courroucé. Je suis plutôt attristé quand j'entends, pendant plus de dix heures, un certain nombre de choses que l'on peut résumer de la manière suivante : peur, rejet, exclusion, inhumanité, dérive sécuritaire, violence. Je crois que le fond des choses ne vous intéresse pas. Vous vous êtes livrés ici à un exercice de propagande démagogique qui ne s'adressait ni au ministre ni même aux autres groupes de la majorité. Vous préparez un outil pour abuser, je crois, la bonne foi d'un certain nombre de Belges. Je dis d'un certain nombre parce que ma conviction est profonde : la grande majorité des Belges est juste, raisonnable et généreuse. Messieurs, j'ai le sentiment que vous vivez dans une espèce de bulle artificielle qui refuse la réalité de la vie : vous me permettrez de dire qu'il s'agit là d'un triste spectacle.

Je n'ai pas non plus été étonné de l'opposition du CVP, spécialement de M. Van Peel et de M. De Crem. Monsieur Van Peel, j'ai été un peu déçu du ton que vous avez utilisé. Je m'attendais, de la part du leader d'un grand parti qui a si longtemps occupé le pouvoir, qu'il ne se laisse pas aller - et ce fut encore plus vrai pour M. De Crem - à des analyses de caractère pointilliste,

Antoine Duquesne

observant les choses par le petit bout de la lorgnette. C'est de bonne guerre quand on fait partie de l'opposition. Mais je ne crois pas que ce soit très sérieux quand il s'agit d'un débat de société. Dans certaines réflexions, certains propos excessifs du CVP me paraissaient insupportables.

Vous m'avez dit que je, que nous n'avions rien fait en quatre mois. Nous avons organisé une table ronde, permettant ainsi à tous les partenaires de la politique d'asile de dialoguer entre eux, ce qu'ils n'avaient jamais fait. Moi, j'ai en tout cas appris énormément de choses de ce dialogue.

Le gouvernement a approuvé une politique globale comprenant une réforme de l'asile que chacun souhaite, des régularisations indispensables qui, je l'espère, seront votées demain par la Chambre, la volonté de résorber l'arriéré des dossiers - plus de 25 000 dossiers -, des directives claires en matière de politique d'éloignement, la volonté - et le principe en est décidé - de rénover l'administration et ses méthodes de travail, d'avoir une autre conception de l'organisation des centres, de négocier avec les compagnies aériennes les modalités en ce qui concerne l'arrivée dans notre pays d'étrangers illégaux et surtout leur renvoi.

Quatre mois, ce n'est peut-être pas beaucoup. Mais, monsieur Van Peel, j'aurais souhaité que vous me disiez pourquoi vous n'avez pas fait au moins cela en tant d'années de pouvoir. Si la manière de le faire ne vous convenait pas, pourquoi ne l'aviez-vous pas fait comme vous le souhaitiez ? Comme on dit dans mon village, "on ne monte pas au mât quand on a un grand trou dans sa culotte !".

Je suis aussi surpris de votre réaction quand on vous dit que votre proposition alternative est une proposition de régularisation permanente. Vos critères sont différents, mais il s'agit tout de même d'une opération de régularisation permanente, différente de ce qui est prévu par l'article 9 actuel de la loi, qui permet des régularisations techniques, en principe au départ de l'étranger. Cela signifie qu'en réalité, vous avez renoncé à la mise en oeuvre d'une politique d'asile qui permette de traiter rapidement les dossiers, de ne pas avoir d'arriéré, de pouvoir renvoyer rapidement ceux qui n'obtiennent pas le bénéfice d'une décision d'asile. C'est une attitude de renoncement. Vous êtes prêts à organiser la régularisation de manière systématique et permanente. Comme l'a dit très justement M. Desmedt, cela signifie que la politique d'asile perdrait tout sens, tant dans son existence que dans son application.

La politique que nous voulons commence à produire ses effets. Les éloignements n'ont jamais cessé. Chaque jour, il s'en est produit sur une base volontaire. Ils ont

repris récemment sous escorte et seront de plus en plus nombreux. Si ceux-là échouent - car je répète que j'appliquerai chaque élément de la politique -, des renvois collectifs seront organisés.

Ce qui me réjouit - car pour ma part, je préfère voir la situation sous un angle positif -, c'est que non seulement en raison de l'évolution conjoncturelle mais aussi en raison des signaux que nous avons donnés, le nombre de demandeurs d'asile a diminué de près de quinze cents unités dans le courant du mois d'octobre. Si l'on déduit de ce chiffre onze cents unités qui représentent plus ou moins l'effectif des Kosovars, pour lesquels nous trouverons une solution dans les prochaines semaines, nous en revenons aux moyennes enregistrées au cours des années précédentes et je suis convaincu que nous ferons mieux encore dans les mois à venir. À mes yeux, les résultats obtenus dans les choix politiques qui ont été effectués et dans la mise en oeuvre de la politique sont déjà très significatifs après quatre mois.

De **voorzitter** : De heer Marc Van Peel heeft het woord.

De heer **Marc Van Peel** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik wil kort repliceren op wat de minister zegt. De zaken hier voorstellen alsof ik heb beweerd dat het probleem maar bestaat vanaf het aantreden van de nieuwe regering, is niet correct.

Mijnheer de minister, ten eerste heb ik duidelijk gezegd dat dit een permanent probleem is en dat het al lang bestaat, overigens niet alleen in België maar in vele Europese landen. Daarover gaat het niet.

Ten tweede heb ik ook duidelijkheid gevraagd omtrent de beleidsintenties die u hebt geformuleerd inzake de hervorming van de administratie voor de asielprocedure. U hebt daar al heel veel verschillende zaken over verteld, zodat ik graag zou vernemen hoe de vork in de steel zit.

Ten derde - daarop wil ik vooral de nadruk leggen -, ons alternatieve voorstel gaat niet over een permanente massale regularisatie - en het bedroeft mij dat u een valse voorstelling van de zaken geeft - maar over een beter gebruik van de mogelijkheden vervat in de wet van 1980. Vandaar mijn verwijzing naar het voorbeeld van Nederland dat toch door een democratische meerderheid wordt bestuurd, waar men de notie van integratie en inburgering op een fatsoenlijke manier in de wet heeft verwerkt.

Dat is de kern van onze kritiek. In de wet van 1980 criteria inbouwen waardoor men wel mensen regulariseert, maar op voorwaarde dat ze zich op een deugdelijke manier inburgeren, dat is ons alternatief. Wij begrijpen echt niet waarom dit alternatief naar Nederlands voorbeeld hierin niet kan worden verwerkt.

Le **président** : La parole est au ministre.

M. Antoine Duquesne, ministre : Monsieur le président, chers collègues, je comprends parfaitement que vous souteniez ce genre de thèses, parfaitement démocratiques comparées à d'autres que j'ai entendues aujourd'hui. Pour ma part, je prétends que la procédure que nous défendons maintenant est, elle aussi, rigoureuse et exigeante.

Par ailleurs, je suis d'accord sur la nécessité de disposer d'un mécanisme permanent. Il est d'ailleurs prévu par l'article 9 de la loi de 1980. J'ai dit à Mme Milquet en commission que lorsque nous procéderons à la révision globale de la législation sur l'asile, nous devrons améliorer le dispositif existant. En effet, la politique en matière d'étrangers ne se limite pas à un problème de politique d'asile : elle est aussi liée à un problème de politique d'immigration. Nous devons donc en tenir compte dans notre réflexion. Sur le plan des effets de la politique que nous envisageons - vous n'étiez pas en commission lorsque je me suis expliqué à ce sujet, monsieur Van Peel - nous souhaitons une véritable intégration des personnes qui feront l'objet d'une régularisation. En effet, quels sont les éléments à la base de cette situation ? L'État porte une certaine responsabilité dans la mesure où au niveau des procédures, il n'a pas prévu la possibilité de prendre rapidement des décisions. Il porte également une part de responsabilité dans la non-exécution de dizaines de milliers d'éloignements. Des personnes se sont retrouvées sur notre territoire. Elles y sont de longue date : les exemples mentionnés dans le projet sont significatifs sur le plan de la durée. De surcroît, le critère 4, critère très important, impose l'existence de liens sociaux durables. Selon moi, monsieur Van Peel, cette disposition ne pourrait mieux traduire - et de façon aussi large - notre volonté de constater l'intégration, et pas seulement par des critères comme ceux que vous avez cités. Certes, il importe de partager la vie d'une communauté et de parler sa langue. Mais d'autres éléments doivent également être pris en considération. Ceux-ci seront examinés par les commissions de régularisation.

Je me réjouis de ce qu'a dit Mme Milquet, parce qu'elle est d'accord avec l'objectif poursuivi par le gouvernement, même si elle ne l'est pas avec ses modalités. Je considère votre abstention comme un appui à l'objectif poursuivi, et c'est cela qui est important.

Je me réjouis également de l'appel que vous voulez lancer aux bourgmestres, parce que je suis convaincu que leur rôle est essentiel. Pour que règne l'indispensable confiance, pour que ceux qui satisfont aux conditions de la régularisation fassent la démarche, l'attitude des bourgmestres est tout à fait primordiale.

En ce qui concerne l'aide aux communes, j'ai rappelé au premier ministre qu'il était souhaitable qu'à l'occasion des réunions du comité de concertation avec les régions et les communautés, on aborde cette problématique pour

voir comment il serait possible d'aider les communes, principalement celles qui connaîtront un afflux de demandes. Car je suis conscient que cela représente un travail considérable et je ne trouverais pas anormal qu'elles soient aidées dans l'accomplissement de cette tâche.

Le président : La parole est à M. André Smets.

M. André Smets (PSC) : Monsieur le président, monsieur le ministre, ce que je n'apprécierai pas du tout, ce sont les menaces qu'a proférées M. Vande Lanotte à l'égard des villes et communes "qui ne joueraient pas le jeu", comme il dit. En effet, les villes et communes vivent le travail sur le terrain. Et je vous suis reconnaissant d'en connaître l'exacte mesure.

M. Antoine Duquesne, ministre : Monsieur Smets, je ne menace personne. Au contraire, j'en appelle à la bonne volonté. Je suis moi-même un bourgmestre sortant. Je sais donc combien les bourgmestres en général voient les choses de manière positive, précisément parce qu'ils sont proches de la population.

Mme Milquet a dit que les choses n'étaient pas claires. C'est un discours qu'elle répète abondamment sur les ondes. Or, cela est inexact et injuste. Les concepts sont très clairs pour ceux qui ont lu le projet. Mais il est vrai qu'ils ne sont pas réducteurs, qu'ils ne sont pas fermés. On a voulu laisser une marge d'appréciation à cette commission pour permettre de rendre compte de l'énorme diversité de situations que l'on va connaître dans les dossiers individuels.

De même en ce qui concerne le "et/ou". C'est la enième fois qu'elle me répète qu'elle a un problème à ce sujet. Vous lui direz de ma part que les excellents juristes du Conseil d'Etat, eux, n'ont pas eu de problèmes. Bien sûr, parmi les critères, le premier est prédominant. Dans les zones "frontières", où l'application stricte de la durée pourrait conduire à des injustices, l'application cumulative des critères doit permettre de rendre une décision positive.

Je me réjouis également de l'approche positive de la Volksunie qui, par son attitude, montre en effet qu'elle considère que c'est un débat de société, qui n'est d'ailleurs pas limité à la sphère nationale. C'est un problème qui devrait être traité au plan européen et même au plan mondial. Et je me réjouis donc de votre abstention, car je la considère comme une attitude d'approbation du principe de l'opération. Je voudrais vous dire que, comme vous, le gouvernement veut être prudent. Pour reprendre la formule que vous avez utilisée, nous voulons aussi, comme vous, abattre les murs et pas en élever de nouveaux.

Antoine Duquesne

Merci aux autres orateurs. Ils ont tout dit et ils ont appuyé le projet du gouvernement, et ce malgré toutes les tentatives qui ont été faites depuis des semaines pour empêcher la réussite de l'opération.

Je n'ai quant à moi jamais été ébranlé ou destabilisé. Parce qu'aux rares moments où j'ai la possibilité d'entrer en contact avec les Belges, ils m'encouragent dans ma détermination. Et cela pour une raison bien simple : le Belge est équilibré, il est raisonnable et juste. Et en matière de régularisation, si on lui avait proposé une opération globale et anonyme, il l'aurait probablement rejetée. Mais il ne le fera pas dès lors qu'on lui propose une régularisation au cas par cas. Car quel est celui qui, dans son village, n'a pas connu un illégal, qui ne l'a pas vu participer à la vie de la communauté et dont il pense qu'il est juste de l'intégrer parce que, par exemple, leurs enfants jouent ensemble ?

C'est une attitude que je suis fier de trouver dans mon pays et je suis convaincu que la majorité de la population partage mon sentiment. Je ne voudrais pas que sous votre influence, monsieur De Man, les choses changent.

De **voorzitter** : De heer Marc Van Peel heeft het woord.

De heer **Marc Van Peel** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, met die analyse ben ik het eens. Mijn enige vraag is of u, als huidige regering, al dan niet nog dat migratierapport van de Koning Boudewijnstichting verwacht.

M. **Antoine Duquesne**, ministre : Nous allons mettre en oeuvre une série de dispositifs et rassembler toutes les études nécessaires qui ont déjà été réalisées.

Vous savez que le gouvernement a aussi marqué son accord sur le principe de la création d'un observatoire dont le rôle sera non seulement de contrôler l'exécution de la politique d'éloignement mais aussi d'analyser les flux migratoires.

J'ajoute qu'à l'occasion de la réunion informelle des ministres de l'Intérieur à Turku en Finlande, j'ai plaidé - et cela a été approuvé - pour la constitution d'un observatoire européen chargé de l'examen des flux migratoires. Je ne crois pas que c'est seulement au niveau d'un petit pays comme le nôtre que l'on peut appréhender sérieusement la situation. Le problème des grandes migrations doit être réglé au niveau européen, où il faut trouver un consensus sur un niveau acceptable d'immigration.

Quant aux procédures mises en oeuvre, nous voulons qu'elles soient prudentes, étudiées au cas par cas et en prenant toute une série de précautions. Je tiens à vous dire clairement, par exemple, que tous ceux qui seraient susceptibles de menacer l'ordre public ou la sécurité nationale, par exemple parce qu'ils sont suspectés d'appartenir à des mouvements terroristes, ne pourront bien

entendu en aucun cas bénéficier de la régularisation. Il s'agit d'une prérogative du ministre de l'Intérieur. Aucune commission ne se prononcera à cet égard. Et dans la logique de cette procédure prudente - il faut le dire et le répéter, ne serait-ce que pour ne pas entretenir un certain nombre d'illusions -, qui dit opération de régularisation au cas par cas dit aussi qu'il y aura des refus et qu'à la suite de ces refus, les éloignements seront mis en oeuvre. Nous souhaitons, bien entendu, qu'ils se déroulent dans de bonnes conditions de dignité et d'humanité. J'ai rencontré le directeur général de l'IOM qui m'a indiqué que son organisation pouvait apporter sa contribution dans ce cadre.

Nous avons également voulu des garanties. La commission sera indépendante, ce qui est déjà démontré par sa composition. Les procédures seront contradictoires. Je veillerai à ce que le secrétaire désigné soit indépendant.

Comme la question m'a été posée, j'ajoute qu'on a prévu une procédure accélérée dans deux cas précis. Pourquoi perdrait-on du temps quand, de manière incontestable, le dossier est positif ou quand le dossier est incomplet ?

J'ai voulu ajouter une règle de prudence supplémentaire parce que, même si le secrétaire me dit que c'est le cas, je peux encore estimer que les choses sont moins claires qu'il le prétend et décider de renvoyer le dossier devant la commission de régularisation.

Nous prenons également beaucoup de précautions sur le plan médical. Je confirme à M. Mayeur ce que je lui ai déjà dit en commission. Les experts auxquels nous ferons appel seront des médecins totalement indépendants. M. Mayeur a également abordé la problématique de l'examen des os, qui n'a rien à voir avec le problème de la régularisation.

A cet égard je voudrais lui dire qu'il n'a lu que superficiellement l'arrêt du Conseil d'Etat.

Cet arrêt du Conseil d'Etat dit qu'il peut être dangereux de prendre comme seul critère d'appréciation l'examen des os. Il ne conteste pas pour autant la méthode. Il dit que c'est un indice parmi d'autres et j'estime en effet que c'est prudent.

M. Mayeur m'a offert d'organiser une discussion avec les responsables de l'hôpital Saint-Pierre. Je réponds "oui, bien volontiers". Mon cabinet avait d'ailleurs déjà pris contact avec lui. Nous souhaitons en effet que les choses se déroulent sérieusement.

Je voudrais dire solennellement devant cette Chambre que malgré les nombreuses tentatives de désinformation que je constate quotidiennement, le ministre de l'Intérieur veut que les choses se passent bien, dans le respect de l'Etat de droit. Par conséquent, lorsqu'il y a un doute, il faut prendre des précautions. Jamais je n'approuverai des comportements qui, peut-être bien intentionnés au

Antoine Duquesne

nom de l'efficacité, ne respecteraient pas les consignes de respect de l'Etat de droit, de dignité et d'humanité que j'ai toujours données. C'est d'ailleurs dans la perspective de l'opération de régularisation une consigne de prudence et de précaution que j'ai donnée à mon administration.

Je répète que tous les dossiers qui me seront soumis, éléments de preuve à l'appui, feront l'objet d'un examen sérieux et des poursuites disciplinaires seraient engagées s'il devait y avoir des manquements. Que les choses soient claires. J'entends trop de choses parfaitement inexactes.

Il s'agira d'une opération *one shot* parce que nous croyons que notre politique réussira. Nous avons confiance. Dès lors que la situation sera assainie, avec une nouvelle procédure rapide, nous ne connaissons plus les difficultés que nous rencontrons aujourd'hui et il ne sera pas nécessaire de programmer de nouvelles régularisations massives.

Pour réussir, nous nous sommes dotés de moyens exceptionnels puisqu'aussi bien pour la résorption de l'arriéré que pour la régularisation, le gouvernement m'a attribué une provision de 1 milliard de francs. Cela signifie qu'il est décidé de mettre en oeuvre les moyens nécessaires.

Pour terminer, je voudrais dire que dans cette opération de régularisation, notre approche est une approche positive. Bien sûr, un certain nombre de personnes se trouvent sur notre territoire parce que nous ne sommes pas parvenus à exécuter les éloignements qui auraient dû avoir lieu. C'est l'aspect négatif des choses.

Mais il y a tout l'aspect positif et je voudrais insister sur celui-ci. Nous allons sortir un grand nombre de personnes de la clandestinité et de l'illégalité. Nous allons leur rendre l'espoir pour eux-mêmes et pour leurs familles.

Nous allons aussi améliorer les choses sur le plan de l'ordre public. En effet, il vaut mieux que les gens vivent au grand jour que dans la clandestinité parce que c'est dans la clandestinité que l'on risque d'être happé par la délinquance. J'espère aussi qu'ils trouveront du travail. Je formule pour eux le même vœu que pour tous mes compatriotes. Ils préféreraient qu'ils soient déclarés plutôt que de travailler au noir.

Je me réjouis aussi du fait que cette opération permettra enfin de rendre plus difficile, sinon impossible, l'attitude inadmissible des exploiters de la détresse, de tous les trafiquants d'êtres humains, que ce soit pour des fins de prostitution ou d'exploitation économique.

Demain, je serai une nouvelle fois fier de mon pays qui élabore des solutions plutôt que de laisser pourrir des situations.

Monsieur Féret, je ne suis prisonnier de rien et de personne. Je suis insensible aux tentatives de déstabilisation, de désinformation d'où qu'elles puissent provenir. Il s'agit d'ailleurs toujours de groupes minoritaires et marginaux.

Je suis, au contraire, très fier d'être responsable de cette politique, de la proposer et de la mettre en oeuvre, demain, au nom d'une grande partie des représentants de notre pays et donc approuvée par une large majorité de nos concitoyens.

Je me réjouis d'être demain pour vous voir voter massivement ce projet.

Le président : La discussion générale est close.

De algemene bespreking is gesloten.

La séance est suspendue.

De vergadering is geschorst.

- *La séance est suspendue à 20.00 heures.*

- *De vergadering wordt geschorst om 20.00 uur.*

- *La séance est reprise à 20.50 heures.*

- *De vergadering wordt hervat om 20.50 uur.*

Le président : La séance est reprise.

De vergadering is hervat.

Nous passons à la discussion des articles.

Wij vatten de bespreking van de artikelen aan.

Le texte adopté par la commission sert de base à la discussion des articles. (Rgt 66,4)

De door de commissie aangenomen tekst geldt als basis voor de bespreking van de artikelen. (Rgt 66,4) **(234/6)**

A l'intitulé l'amendement n° 38 (en ordre subsidiaire à l'amendement n° 37 à l'article 2) a été déposé par MM. Marc Van Peel, Daniël Vanpoucke et Pieter De Crem, initialement déposé par MM. Pieter De Crem, Paul Tant et Daniël Vanpoucke.

Op het opschrift werd een amendement nr. 38 (in bijkomende orde op amendement nr. 37 op artikel 2) ingediend door de heren Marc Van Peel, Daniël Vanpoucke en Pieter De Crem, oorspronkelijk ingediend door de heren Pieter De Crem, Paul Tant en Daniël Vanpoucke. **(234/3)**

Le vote sur l'amendement et l'intitulé est réservé.

De stemming over het amendement en het opschrift wordt aangehouden.

- *L'article 1 est adopté.*

- *Artikel 1 wordt aangenomen.*

président

A l'article 2 les amendements suivants ont été déposés :

Op artikel 2 werden volgende amendementen ingediend :

n° 37 (en ordre principal) de MM. Marc Van Peel, Daniël Vanpoucke et Pieter De Crem, initialement de MM. Pieter De Crem, Paul Tant et Daniël Vanpoucke;

nr. 37 (in hoofdorde) van de heren Marc Van Peel, Daniël Vanpoucke en Pieter De Crem, oorspronkelijk van de heren Pieter De Crem, Paul Tant en Daniël Vanpoucke **(234/3)**;

n° 70 de Mme Annemie Van de Casteele et M. Karel Van Hoorebeke;

nr. 70 van mevrouw Annemie Van de Casteele en de heer Karel Van Hoorebeke **(234/4)**;

n° 39 (en ordre subsidiaire à l'amendement n° 37) de MM. Marc Van Peel, Daniël Vanpoucke et Pieter De Crem, initialement de MM. Pieter De Crem, Paul Tant et Daniël Vanpoucke;

nr. 39 (in bijkomende orde op amendement nr. 37) van de heren Marc Van Peel, Daniël Vanpoucke en Pieter De Crem, oorspronkelijk van de heren Pieter De Crem, Paul Tant en Daniël Vanpoucke **(234/3)**;

n° 1 de Mme Joëlle Milquet;

nr. 1 van mevrouw Joëlle Milquet**(234/2)**.

De heer Karel Van Hoorebeke heeft het woord.

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, ik zal een korte algemene toelichting geven die betrekking heeft op alle amendementen. Er werd reeds uitvoerig gedebatteerd in de commissie. Ik verwijs naar de verantwoording van ons wetsvoorstel. De draagwijdte van de amendementen die we hebben ingediend heeft betrekking op de integratienoodzaak van degenen die voor regularisatie in aanmerking willen komen.

We bevinden ons hier op dezelfde golflengte als de CVP-fractie. De heer Van Peel zou beter wat meer dezelfde richting uitgaan teneinde te bekomen wat we allemaal willen. Het is in het belang van de maatschappelijke draagkracht van onze gemeenschap dat de integratie zo goed mogelijk verloopt en dat er criteria worden opgelegd, waardoor de verplichting bestaat om de taal te leren, om zich aan te dienen bij een arbeidsbureau, een cursus te volgen enzovoort.

Op die manier kan degene die zich wil integreren dit op een waardige manier doen.

Het eerste amendement voorziet een trapsgewijze regularisatie. Wie binnen de drie weken vanaf het in werking treden van de wet een aanvraag indient om voor integratie in aanmerking te komen en voldoet aan de criteria

zoals gesteld in het wetsontwerp, zou een tijdelijke verblijfsvergunning van één jaar krijgen. Tijdens dat jaar moet men een taalcursus volgen en zich bijvoorbeeld inschrijven in een arbeidsbureau. Samengevat betekent dit dat men tekenen van integratiewil moet tonen. Wanneer dit na één jaar blijkt, volgt automatisch via een ministeriële beslissing waarbij de minister zijn discretieaire bevoegdheid behoudt, een definitieve regularisatie.

Het tweede amendement voert een sanctie in. U hebt gezegd dat het om een eenmalige regularisatie gaat. Tegelijkertijd zult u het nodige doen om de asielprocedure te hervormen waardoor een aanvraag zeer snel door de proceduremolen gaat. Teneinde niet te vervallen in de toestanden die we vandaag kennen, namelijk procedures die drie à vier jaar duren, stellen we voor degene die een aanvraag heeft ingediend maar nog niet in aanmerking komt om geregulariseerd te worden, als overgangsmaatregel, wanneer geen definitieve beslissing binnen de drie jaar wordt genomen, automatisch te regulariseren.

We gaan ervan uit dat u dit wilt vermijden en niet tot massale regularisatie wenst over te gaan.

We stellen dit als drukkingsmiddel voor, een soort sanctie om de procedure zo kort mogelijk te houden. Vandaar dat we dit amendement indienen en laten opnemen in het wetsontwerp. We zullen deze amendementen blijven verdedigen.

De **voorzitter** : Dit geldt ook voor het amendement op artikel 4.

De heer Pieter De Crem heeft het woord.

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, dit is een amendement in hoofdorde. Het gaat om een enig amendement met betrekking tot artikel 2. Wij willen dit aanhouden om de in de commissie en in de plenaire vergadering aangehaalde redenen. Dit geldt ook voor het amendement in bijkomende orde.

Le **président** : La parole est à Mme Joëlle Milquet.

Mme **Joëlle Milquet** (PSC) : Monsieur le président, cet amendement visait à confirmer dans le texte et le dispositif de la loi ce qui a été notamment exprimé par le ministre, c'est-à-dire qu'il s'agissait bien d'une interprétation au cas par cas dans l'article 2, §2.

Il me semblait important de préciser que la seule possibilité ne pouvait pas être qu'un arrêté royal le prévoie. En effet, ils sont très rares, les arrêtés royaux qui énoncent des listes de pays dangereux pour le renvoi de leurs ressortissants : pour des raisons diplomatiques, tous les cas ne sont pas prévus. Actuellement, il en existe trois.

Joëlle Milquet

Je craignais donc que cet élément ne serve de critère exclusif. Il est sain de préciser qu'il s'agira bien d'une appréciation au cas par cas, permettant à des personnes n'entrant pas dans les listings de pouvoir bénéficier de cette disposition.

Le président : Il va de soi que si le gouvernement veut intervenir, il peut le faire, monsieur le ministre.

M. Antoine Duquesne, ministre : Monsieur le président, j'ai déjà abondamment répondu et aux questions et aux propositions d'amendement en commission, comme le rapport en atteste.

Le président : Le vote sur les amendements et l'article est réservé.

De stemming over de amendementen en het artikel wordt aangehouden.

A l'article 3 l'amendement n° 2 a été déposé par Mme Joëlle Milquet.

Op artikel 3 werd een amendement nr. 2 ingediend door mevrouw Joëlle Milquet. **(234/2)**

La parole est à Mme Joëlle Milquet.

Mme Joëlle Milquet (PSC) : Monsieur le président, l'objectif était également de prévoir un dispositif par sécurité juridique et par analogie avec ce qui se fait dans la loi de 1980, à savoir la possibilité et le droit pour le demandeur d'être entendu à sa demande, de pouvoir faire appel à un avocat, etc., ainsi que l'organisation des chambres selon des rôles linguistiques différents. Ces mentions manquent dans le dispositif.

Le ministre a répondu. Sur ce point, nos objectifs convergent, mais les méthodes divergent.

Le président : Le vote sur l'amendement et l'article est réservé.

De stemming over het amendement en het artikel wordt aangehouden.

A l'article 4 les amendements suivants ont été déposés :

Op artikel 4 werden volgende amendementen ingediend :

n° 36 de Mme Annemie Van de Casteele et M. Karel Van Hoorebeke;

nr. 36 van mevrouw Annemie Van de Casteele en de heer Karel Van Hoorebeke **(234/3)**;

n° 66 de Mme Joëlle Milquet;

nr. 66 van mevrouw Joëlle Milquet **(234/4)**;

n° 42 de MM. Marc Van Peel, Daniël Vanpoucke et Pieter De Crem, initialement de MM. Pieter De Crem, Paul Tant et Daniël Vanpoucke;

nr. 42 van de heren Marc Van Peel, Daniël Vanpoucke en Pieter De Crem, oorspronkelijk van de heren Pieter De Crem, Paul Tant en Daniël Vanpoucke **(234/3)**;

n° 43 de MM. Marc Van Peel, Daniël Vanpoucke et Pieter De Crem, initialement de MM. Pieter De Crem, Paul Tant et Daniël Vanpoucke;

nr. 43 van de heren Marc Van Peel, Daniël Vanpoucke en Pieter De Crem, oorspronkelijk van de heren Pieter De Crem, Paul Tant en Daniël Vanpoucke **(234/3)**.

La parole est à Mme Joëlle Milquet.

Mme Joëlle Milquet (PSC) : Monsieur le président, pour montrer notre bonne foi, nous avons supprimé l'amendement auparavant principal, qui réorganisait le texte pour faire vraiment de la commission une institution disposant d'un pouvoir de décision, selon les vœux du gouvernement, comme prévu au départ.

Nous voulions donc rédiger un amendement basé sur les paroles prononcées par le ministre, à savoir qu'il ne se départirait de l'avis de la commission que pour des raisons liées à l'ordre public ou sur la base de comportements infractionnels qui auraient pu survenir après que l'avis eut été rendu.

Parce que nous pensons nécessaire d'objectiver et de renforcer le pouvoir de la commission, nous avons prévu dans le texte ce que le ministre avait accepté de dire à la suite de notre question en commission.

De voorzitter : De heer Pieter De Crem heeft het woord.

De heer Pieter De Crem (CVP) : Mijnheer de voorzitter, deze amendementen hebben betrekking op de door ons aangebrachte argumentatie. Ik verwijs naar de verantwoording in de stukken. Ik houd deze amendementen aan.

Le président : Le vote sur les amendements et l'article est réservé.

De stemming over de amendementen en het artikel wordt aangehouden.

A l'article 5 l'amendement n° 90 a été déposé par Mme Joëlle Milquet.

Op artikel 5 werd een amendement nr. 90 ingediend door mevrouw Joëlle Milquet. **(234/7)**

La parole est à Mme Joëlle Milquet.

Mme **Joëlle Milquet** (PSC) : Monsieur le président, il est normal et sain dans une démocratie que le ministre de l'Intérieur puisse estimer le danger existant pour l'ordre public. Mais des interprétations parfois fantaisistes pourraient en être faites, non par le ministre mais par d'autres, et on peut tout mettre dans la notion d'ordre public. Par souci d'objectivation et de garantie, pour éviter que l'on invoque l'ordre public sur la base de petits éléments peu importants mais liés aussi à des situations de précarité des personnes, nous aurions aimé obtenir un avis de la commission de régularisation sur la notion d'ordre public. J'ai été confortée en cela en entendant des représentants du Centre pour l'égalité des chances qui estimaient que, sur ce point, il était nécessaire d'obtenir cet avis.

Le président : Le vote sur l'amendement et l'article est réservé.

De stemming over het amendement en het artikel wordt aangehouden.

- *L'article 6 est adopté.*

- *Artikel 6 wordt aangenomen.*

De heer Karel Van Hoorebeke heeft het woord over de artikelen 7 en 8.

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, ik kreeg graag een verduidelijking van de minister over iets dat niet uit het debat is gebleken.

Mijnheer de minister, u herinnert zich dat wij hebben gedebatteerd over het feit of de termijnen in de verschillende artikelen vervaltermijnen zijn. U hebt gesteld dat dit zo is voor de termijn van drie weken binnen dewelke het dossier moet worden ingediend. Buiten de periode van drie weken kan het dossier niet meer in aanmerking worden genomen. Volgens artikelen 7 en 8 beschikken gemeentebestuur en burgemeester echter over een termijn waarbinnen het dossier u moet worden overgemaakt. In artikel 7 gaat het om een termijn van acht dagen en in artikel 8 om een termijn van een maand voor aanvullingen. De betrokkene zelf heeft daar geen vat op. Als het gemeentebestuur nalaat om binnen de acht dagen of binnen de maand een dossier over te maken, geldt dat dan ook als een vervaltermijn ? Men zou dan kunnen meemaken dat bepaalde gemeentebesturen nalaten een dossier of de aanvullende gegevens tijdig over te maken. Dit zou dan een de facto boycot van de regularisatie zijn door bepaalde gemeenten. Ik wil dus weten of de termijnen uit de artikelen 7 en 8 echte vervaltermijnen zijn ten aanzien van de gemeentelijke overheid.

Le président : La parole est au ministre.

M. **Antoine Duquesne**, ministre : Monsieur le président, il faut lire les deux articles en même temps. Bien sûr, ce n'est qu'au terme de l'expiration des deux délais que l'on peut apprécier si le dossier est complet ou non. Il est clair que ces délais sont contraignants. Dans le cas contraire, on risque de s'engager dans des procédures sans fin et des justifications difficiles à vérifier. On a voulu une procédure simple, comprenant des éléments incontestables : trois semaines accordées au demandeur pour présenter les éléments à l'appui de sa demande. Ces éléments peuvent être complétés par le bourgmestre et son administration communale et même, le requérant peut aller trouver le bourgmestre pour lui demander activement sa collaboration. Si on veut ne pas se perdre dans des procédures sans fin, et vous savez que l'on souhaite en terminer si possible en un an et au maximum dans les deux années, il faut que ces deux délais soient contraignants.

Le président : Monsieur le ministre, vous savez évidemment que cela fait partie des travaux préparatoires de la loi.

M. **Antoine Duquesne**, ministre : Je le savais, monsieur le président, mais une confirmation n'est jamais inutile.

Le président : Je l'ai fait remarquer, connaissant l'importance de la question et de la réponse.

- *Les articles 7 et 8 sont adoptés article par article.*

- *De artikelen 7 en 8 worden artikel per artikel aangenomen.*

A l'article 9 les amendements suivants ont été déposés :

Op artikel 9 werden volgende amendementen ingediend :

n° 7 de Mme Joëlle Milquet;

nr. 7 van mevrouw Joëlle Milquet **(234/2)**;

n° 51 de MM. Marc Van Peel, Daniël Vanpoucke et Pieter De Crem, initialement de MM. Pieter De Crem, Paul Tant et Daniël Vanpoucke;

nr. 51 van de heren Marc Van Peel, Daniël Vanpoucke en Pieter De Crem, oorspronkelijk van de heren Pieter De Crem, Paul Tant en Daniël Vanpoucke **(234/3)**;

n° 52 de MM. Marc Van Peel, Daniël Vanpoucke et Pieter De Crem, initialement de MM. Pieter De Crem, Paul Tant et Daniël Vanpoucke;

nr. 52 van de heren Marc Van Peel, Daniël Vanpoucke en Pieter De Crem, oorspronkelijk van de heren Pieter De Crem, Paul Tant en Daniël Vanpoucke **(234/3)**;

n° 67 (en ordre subsidiaire) de Mme Joëlle Milquet;

président

nr. 67 (in bijkomende orde) van mevrouw Joëlle Milquet(234/4).

La parole est à Mme Joëlle Milquet.

Mme **Joëlle Milquet** (PSC) : Monsieur le président, s'il fallait choisir un seul amendement, ce serait celui-là ou, au pire, celui qui est présenté en ordre subsidiaire. En effet, la grande faiblesse de ce texte réside dans son article 9 qui est pourtant l'article principal en termes de critères.

Pourquoi supprimer le point 1 ? Parce que nous pensons que l'exigence de preuves venant d'une administration est trop forte. Beaucoup de clandestins ne parviendront pas à prouver un séjour pourtant de très longue durée chez nous parce qu'ils ne sont jamais passés par ces administrations officielles et on en comprend les raisons. Dès lors, nous supprimons ce point 1 pour en revenir à une notion de preuve par toute voie de droit.

Dans le point 5 qui demande que l'on indique la résidence du demandeur et l'indication du domicile, nous préférons changer le "et" par "ou" pour permettre le libre choix et ne pas obliger les demandeurs à indiquer leur résidence. En effet, on sait que plusieurs demandeurs ne rentreront pas leur demande et n'oseront pas apparaître par peur d'éventuelles représailles alors qu'ils répondent aux critères et que l'on pourrait assainir leur situation. Toutes les ONG qui travaillent avec eux sont venues nous dire l'urgence de modifier au moins ce point-là.

Enfin, j'espère que le point 9 ne rentrera pas dans les annales des syllabus de droit pour futurs étudiants car je ne crois pas que ce soit la meilleure preuve de clarté légistique qu'on puisse offrir. Il faut absolument le rédiger à nouveau car on sait qu'il y a un flou sur les critères avec le "et" et le "ou", nous nous sommes suffisamment exprimés à ce sujet. Nous préférons que les choses soient claires et que l'on traduise "attaches sociales durables" tout simplement comme résidant en Belgique depuis cinq ou six ans. Cette durée donnerait droit à la régularisation, sauf si on invoque une notion d'ordre public ou autre. Pour les personnes et leurs familles qui auraient un an de moins de présence par rapport aux critères imposés, je pense qu'il serait bon de prévoir la possibilité d'invoquer des causes humanitaires.

On pourrait dès lors s'enquérir de la réalité de leur attache sociale. Cela permettrait de clarifier fortement les critères. J'en ai terminé en ce qui concerne l'article 9, 1°.

Le président : La parole est au ministre.

M. **Antoine Duquesne**, ministre : Monsieur le président, comme il s'agit là de l'amendement préféré de Mme Milquet, je ne résiste pas à l'envie de lui répondre pour la quatrième fois.

Vous n'étiez pas là tout à l'heure, mais en ce qui concerne le deuxième point - la clarté d'un texte - et bien que j'apprécie vos qualités de juriste, je suis réconforté car j'ai à mes côtés le Conseil d'Etat, qui n'a pas eu vos doutes en ce qui concerne la lecture de cet article. Le premier critère est bien sûr prédominant, mais le cumul des trois critères peut être très utile dans l'exemple que vous venez vous-même de citer, à savoir dans les zones frontières où l'on se trouve proche de la durée qui a été fixée. Dans ce cas, le cumul des critères pourrait permettre à la commission de rendre un avis favorable.

En ce qui concerne les preuves, je pourrais vous répondre dans le même esprit que je l'ai fait à l'intention de M. Van Hoorebeke. On a voulu des procédures simples qui, dans la mesure du possible, ne fassent pas l'objet de contestations. On a donc recherché des éléments probants et incontestables. J'ai appelé cela des "traces officielles". Il peut s'agir d'un numéro de l'Office des étrangers, d'un procès-verbal, d'un passage dans un CPAS ou une administration communale, d'une inscription dans une école, une institution hospitalière, de factures de gaz ou d'électricité. J'ai donné de très nombreux exemples en commission. Par contre, il serait très dangereux de s'engager dans la voie que vous préconisez car l'on risquerait de voir fleurir les attestations et certificats de complaisance, quand il ne s'agirait pas de véritables faux. Pour pouvoir établir la véracité du document, il faudrait transformer cette commission, qui a un caractère juridictionnel incontestable, en une véritable juridiction où l'on pourrait discuter, comme on le fait devant un tribunal, de la validité de la preuve. Cela signifierait que l'opération de régularisation pourrait durer plus de 15 ans ! La voie qui a été choisie est une voie médiane et raisonnable. Je prétends que ceux qui se trouvent depuis longtemps en Belgique et qui invoquent des attaches sociales durables pourront produire les traces officielles que nous demandons.

Le président : La parole est à Mme Joëlle Milquet.

Mme **Joëlle Milquet** (PSC) : Monsieur le président, je n'ajouterais plus grand-chose car le débat a déjà été long. Pourtant, je connais des personnes qui remplissent les critères exigés mais ne disposent pas de ces traces officielles. Cela pose donc un problème. Je suis bien consciente de la difficulté de la preuve. Il me semble pourtant qu'il y avait moyen de trouver une solution en la régulant. Dans la mesure où vous vous étiez engagé à ce que cette commission ait une valeur juridictionnelle au départ, il me semblait que les dossiers pouvaient être gérés dans un laps de temps raisonnable, d'autant plus que vous allez déployer les moyens nécessaires pour éviter l'arriéré. Mais je ne polémiquerai pas plus longtemps à ce sujet puisque nous connaissons nos arguments réciproques.

De **voorzitter** : De heer Marc Van Peel heeft het woord.

De heer **Marc Van Peel** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, het interessante debat tussen mevrouw Milquet en de minister toont aan dat wat de CVP en de Volksunie voorstellen, meer bepaald het niet laten afhangen van het vage begrip duurzame sociale verbanden en het produceren van allerlei documenten, maar in de plaats daarvan het vragen van een klaar en duidelijk engagement van de betrokkene op het vlak van de inburgering, juridisch een veel steviger argument is dan dit artikel, dat niet alleen in dit debat, maar ook in de praktijk vatbaar zal zijn voor zeer veel en zeer diffuse interpretaties.

De amendementen die wij indienden en die ook door collega Van Hoorebeke worden voorgesteld, hebben als doel deze bepaling te vervangen door een duidelijk engagement vanwege de betrokkene om een inburgeringscontract te onderschrijven. Zo lost men meteen al dit soort problemen op.

De **voorzitter** : De heer Hugo Coveliers heeft het woord.

De heer **Hugo Coveliers** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, ik wens erop te wijzen dat dit een bijzonder belangrijk artikel is. Het is precies omwille van de manier waarop het artikel nu is opgesteld dat wij de tekst aanvaarden. Wij stellen immers een aantal objectieve elementen voor die niet door de betrokkene zelf kunnen worden geproduceerd en dan druk ik mij zeer eufemistisch uit. Wij wensen toetsingen waaraan men kan zien of iemand aan een aantal voorwaarden voldoet. Het secretariaat zal moeten nagaan of het dossier volledig is en na deze eerste toetsing zal het naar de minister of naar de commissie worden verzonden. Voor ons is dit erg belangrijk omdat wij, zoals de minister het heeft gezegd, willen vermijden dat de betrokkenen zelf een aantal stukken zouden gaan produceren die veel minder bewijskracht hebben dan de onafhankelijke stukken die wij naar voren schuiven.

Minister **Antoine Duquesne** : De heer Coveliers heeft gelijk.

Le **président** : La parole est à Mme Joëlle Milquet.

Mme **Joëlle Milquet** (PSC) : Monsieur le président, je souhaite justifier mon amendement n° 67. En effet, si je ne pouvais garder qu'un amendement, ce serait celui-là. Il prévoit un simple changement dans le texte en remplaçant les mots "et/ou" par le mot "ou" au point 9. Cette modification permet de rencontrer l'interprétation formulée par le ministre, selon laquelle la conjonction de différents éléments permet de renforcer l'appréciation de la commission. Cependant, avec notre amendement, le fait de remplir un critère suffit pour bénéficier d'une régularisation. Il n'y a dès lors aucun risque pour que certaines chambres considèrent que ces critères doivent être cumulatifs.

Le **président** : La parole est au ministre.

M. **Antoine Duquesne**, ministre : Monsieur le président, je me réfère à la réponse figurant au rapport.

De **voorzitter** : De heer Pieter De Crem heeft het woord.

De heer **Pieter De Crem** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, wij handhaven onze amendementen nrs. 51 en 52. Het betreft hier de integratie in de maatschappij, in het bijzonder het effectieve school lopen van kinderen.

Le **président** : Le vote sur les amendements et l'article est réservé.

De stemming over de amendementen en het artikel wordt aangehouden.

- *Les articles 10 et 11 sont adoptés article par article.*

- *De artikelen 10 en 11 worden artikel per artikel aangenomen.*

A l'article 12 l'amendement n° 8 a été déposé par Mme Joëlle Milquet.

Op artikel 12 werd een amendement nr. 8 ingediend door mevrouw Joëlle Milquet. **(234/2)**

La parole est à Mme Joëlle Milquet.

Mme **Joëlle Milquet** (PSC) : Monsieur le président, le but essentiel de cet amendement est d'augmenter le délai octroyé aux demandeurs lorsque leur dossier est incomplet. Ce délai est de trois jours ouvrables. C'est trop court. Nous avons donc prévu d'augmenter le délai sur ce point.

Le **président** : Le vote sur l'amendement et l'article est réservé.

De stemming over het amendement en het artikel wordt aangehouden.

- *L'article 13 est adopté.*

- *Artikel 13 wordt aangenomen.*

A l'article 14 l'amendement n° 9 a été déposé par Mme Joëlle Milquet.

Op artikel 14 werd een amendement nr. 9 ingediend door mevrouw Joëlle Milquet. **(234/2)**

La parole est à Mme Joëlle Milquet.

Mme **Joëlle Milquet** (PSC) : Monsieur le président, cet article prévoit une possibilité d'expulsion, et ce malgré le dépôt de la demande, si l'éloignement est motivé par des raisons d'ordre public et de sécurité nationale. On peut comprendre cela pour peu que cela soit interprété restrictivement.

Joëlle Milquet

Mais l'expulsion est également possible lorsque la demande ne répond manifestement pas aux conditions. C'est cette dernière spécification qui nous heurte. Ce concept est trop large.

De plus, cela ne permet pas à la personne qui a introduit sa demande de bénéficier de l'examen par la commission de régularisation.

Il y a des choses vraiment très manifestes, certes, mais d'autres le sont un peu moins. Si on considère que c'est manifeste alors que la commission de régularisation ne l'aurait pas apprécié de la même manière, on pourrait expulser des gens qui ont déposé leur dossier en toute bonne foi. Voilà le danger.

Le président : La parole est au ministre.

M. Antoine Duquesne, ministre : Monsieur le président, c'est manifeste ou ce ne l'est pas. Si ce l'est moins, ce n'est pas manifeste. Et les cas évidents sont nombreux. J'en ai cité en commission. Par exemple, ne pas être présent à la date du 1er octobre, se trouver dans les catégories d'inadmissibles, c'est-à-dire être réputé ne jamais avoir pénétré sur le territoire. Ce sont des cas manifestes où l'on perdrait du temps, de l'argent et où l'on donnerait des illusions aux intéressés en examinant des dossiers qui sont, dès le départ, évidents.

Le président : La parole est à Mme Joëlle Milquet.

Mme Joëlle Milquet (PSC) : Monsieur le président, je pense plus particulièrement à des cas de maladie ou à des difficultés pour rentrer chez soi. Pour trancher dans ces cas-là, il faut une analyse un peu fine qu'un fonctionnaire, parfois peu formé et qui doit décider très rapidement, peut mal apprécier.

Le président : Le vote sur l'amendement et l'article est réservé.

De stemming over het amendement en het artikel wordt aangehouden.

A l'article 15 l'amendement n° 68 a été déposé par Mme Joëlle Milquet.

Op artikel 15 werd een amendement nr. 68 ingediend door mevrouw Joëlle Milquet. **(234/4)**

La parole est à Mme Joëlle Milquet.

Mme Joëlle Milquet (PSC) : Monsieur le président, s'il s'agit avant tout d'un article technique, il a toute son importance pour les personnes qui ont déjà introduit leur demande de régularisation sur base de l'article 9.

Etant donné que ce critère est beaucoup plus large et que les conditions ne sont pas aussi restrictives, il serait dangereux que l'ensemble des demandes déposées dans un cadre juridique donné soient transférées dans un autre cadre juridique, non connu à l'époque de l'introduction des demandes.

Nous demandons que les dossiers soient classés et que seuls ceux qui sont susceptibles de remplir les conditions de délai et de durée soient transférés, pour éviter que l'on refuse d'emblée l'ensemble des cas qui auraient peut-être une chance d'être acceptés sur base de l'article 9.

Le président : La parole est au ministre.

M. Antoine Duquesne, ministre : Le texte est clair, monsieur le président. Nous donnons la possibilité à celui qui introduit une demande sur base de l'article 9, de faire le choix du maintien de cette voie ou de la nouvelle possibilité offerte par le projet actuellement en discussion.

Quant à votre amendement précédent portant sur les demandes qui ne sont manifestement pas recevables, vous prenez l'exemple de la maladie. Je n'ai jamais donné cet exemple.

Les choses sont claires, madame, puisque dans ce cas-là, nous avons indiqué qu'il fallait produire un certificat médical qui doit être examiné par des experts indépendants. Ce n'est qu'alors que la commission rend un avis.

Il faut lire le texte dans son ensemble, madame.

Avant que les formalités nécessaires n'aient été accomplies, personne ne peut se prononcer sur le fait qu'il s'agirait ou non d'une maladie grave. C'est évident.

Le président : La parole est à Mme Joëlle Milquet.

Mme Joëlle Milquet (PSC) : Monsieur le président, ce sont des précisions qui ont leur importance pour le rapport.

Le président : Le vote sur l'amendement et l'article est réservé.

De stemming over het amendement en het artikel wordt aangehouden.

- *L'article 16 est adopté.*

- *Artikel 16 wordt aangenomen.*

L'amendement n° 64 de Mme Annemie Van de Casteele et M. Karel Van Hoorebeke tend à ajouter un article 16bis (nouveau).

président

Amendement nr. 64 van mevrouw Annemie Van de Casteele en de heer Karel Van Hoorebeke wil een artikel 16bis (nieuw) toevoegen. **(234/4)**

De heer Karel Van Hoorebeke heeft het woord.

De heer **Karel Van Hoorebeke** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, in dat verband verwijs ik naar de verantwoording bij het amendement.

Le **président** : La parole est au ministre.

M. **Antoine Duquesne**, ministre : Monsieur le président, je me réfère à la réponse que j'ai donnée en commission.

Le **président** : Le vote sur l'amendement est réservé.

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

- *L'article 17 est adopté.*

- *Artikel 17 wordt aangenomen.*

La discussion des articles est close. Le vote sur les amendements, l'intitulé et les articles réservés ainsi que sur l'ensemble aura lieu ultérieurement.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten. De stemming over de aangehouden amendementen, het aangehouden opschrift en de aangehouden artikelen en over het geheel zal later plaatsvinden.

Avant de clôturer la séance, puisque qui aime bien châtie bien, puis-je faire remarquer à vos très bons soins, monsieur le ministre, que je serais assez sensible au fait que les textes soient dorénavant très bien écrits, également en néerlandais ? Je vous le dis en français. Le cas échéant, les références à des circulaires devraient également être précisées, élément que la commission n'a pas amendé : elle a parlé de "textes corrigés".

Je me permets cette amicale observation à M. le ministre.

Ik hoop dat u dit in de toekomst niet vergeet, mijnheer de minister.

Tot slot wens ik de leden te danken die hun amendementen hebben ingetrokken.

De vergadering is gesloten.

La séance est levée.

- *De vergadering wordt gesloten om 21.25 uur. Volgende plenaire vergadering donderdag 25 november 1999 om 14.15 uur.*

- *La séance est levée à 21.25 heures. Prochaine séance plénière jeudi 25 novembre 1999 à 14.15 heures.*

BIJLAGE

PLENAIRE VERGADERING
WOENSDAG 24 NOVEMBER 1999

INTERNE BESLUITEN*COMMISSIES***Samenstelling**

Volgende toevoeging werd door de VU&ID-fractie voorgesteld :

CONTROLECOMMISSIE BETREFFENDE DE VERKIEZINGSUITGAVEN EN DE BOEKHOUDING VAN DE POLITIEKE PARTIJEN

Plaatsvervangers

Mevrouw Els Van Weert toevoegen.

Beslissingen

Overeenkomstig artikel 14, eerste lid, van de wet van 6 april 1995 houdende inrichting van de parlementaire overlegcommissie bedoeld in artikel 82 van de Grondwet en tot wijziging van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de parlementaire overlegcommissie in haar vergadering van 23 november 1999 de volgende beslissingen genomen :

- overeenkomstig artikel 12, § 2, van de wet van 6 april 1995 houdende inrichting van de parlementaire overlegcommissie bedoeld in artikel 82 van de Grondwet en tot wijziging van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en met toepassing van artikel 80 van de Grondwet heeft de commissie de termijnen bepaald waarbinnen de Senaat zich moet uitspreken over de volgende wetsontwerpen, waarvoor de regering de spoedbehandeling heeft gevraagd :

a) voor het wetsontwerp houdende oprichting van het Federaal Agentschap voor de veiligheid van de voedselketen (nr.232/1-1999/2000) : de commissie heeft beslist de evocatietermijn op 5 dagen en de onderzoekstermijn op 25 dagen vast te stellen;

b) voor het wetsontwerp tot toekenning van een vermindering van de persoonlijke bijdragen van sociale zekerheid aan werknemers met lage lonen (nr.256/1-1999/2000) : de commissie heeft beslist de evocatietermijn op 5 dagen en de onderzoekstermijn op 20 dagen vast te stellen.

Ter kennisgeving

ANNEXE

SEANCE PLENIERE
MERCREDI 24 NOVEMBRE 1999

DÉCISIONS INTERNES*COMMISSIONS***Composition**

L'ajout suivant a été proposé par le groupe VU&ID :

COMMISSION DE CONTROLE DES DEPENSES ELECTORALES ET DE LA COMPTABILITE DES PARTIS POLITIQUES

Membres suppléants

Ajouter Mme Els Van Weert.

Décisions

Conformément à l'article 14, alinéa 1er, de la loi du 6 avril 1995 organisant la commission parlementaire de concertation prévue à l'article 82 de la Constitution et modifiant les lois coordonnées sur le Conseil d'Etat, la commission parlementaire de concertation a pris les décisions suivantes en sa réunion du 23 novembre 1999 :

- conformément à l'article 12, § 2, de la loi du 6 avril 1995 organisant la commission parlementaire de concertation prévue à l'article 82 de la Constitution et modifiant les lois coordonnées sur le Conseil d'Etat et en application de l'article 80 de la Constitution, la commission a déterminé les délais dans lesquels le Sénat aura à se prononcer sur les projets de loi suivants, pour lesquels le gouvernement a demandé l'urgence :

a) pour le projet de loi relatif à la création d'une Agence fédérale pour la sécurité alimentaire (n°232/1-1999/2000) : la commission a décidé de fixer le délai d'évocation à 5 jours et le délai d'examen à 25 jours;

b) pour le projet de loi visant à octroyer une réduction des cotisations personnelles de sécurité sociale aux travailleurs salariés ayant un bas salaire (n° 256/1-1999/2000) : la commission a décidé de fixer le délai d'évocation à 5 jours et le délai d'examen à 20 jours.

Pour information

INTERPELLATIEVERZOEKEN

Ingekomen

1. mevrouw Alexandra Colen tot de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de abortuspil RU.486".

(nr. 151 - omgewerkt in mondelinge vraag)

2. mevrouw Frieda Brepoels tot de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "het fonds voor collectieve uitrustingen en diensten".

(nr. 152 - verzonden naar de commissie voor de Volksgezondheid, het Leefmilieu en de Maatschappelijke Hernieuwing)

3. de heer Alfons Borginon tot de vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid over "het grootstedenbeleid van regeringscommissaris Charles Picqué".

(nr. 153 - verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt)

4. mevrouw Joëlle Milquet tot de minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen over "de algemene beginselen van de overheidsdienst".

(nr. 154 - omgewerkt in mondelinge vraag)

5. de heer Joos Wauters tot de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de situatie van gebrevetteerde en gediplomeerde verpleegkundigen".

(nr. 155 - verzonden naar de commissie voor de Volksgezondheid, het Leefmilieu en de Maatschappelijke Hernieuwing)

6. mevrouw Joëlle Milquet tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de rechten van de inwoners van de gemeenten met een bijzonder taalstatuut".

(nr. 156 - verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt)

7. de heer Guido Tastenhoye tot de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over "de mogelijke oprichting van een Europese defensiemacht".

(nr. 157 - omgewerkt in mondelinge vraag)

8. de heer Jean-Pol Poncelet tot de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over "de ondertekening en bekrachtiging van het Kaderverdrag inzake de bescherming van nationale minderheden".

(nr. 158 - verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen)

DEMANDES D'INTERPELLATION

Demandes

1. Mme Alexandra Colen à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "la pilule abortive RU.486".

(n° 151 - transformée en question orale)

2. Mme Frieda Brepoels au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "le fonds des équipements et services collectifs".

(n° 152 - renvoi à la commission de la Santé publique, de l'Environnement et du Renouveau de la Société)

3. M. Alfons Borginon à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi sur "la politique des grandes villes du commissaire du gouvernement Charles Picqué".

(n° 153 - renvoi à la commission de l'Intérieur, des Affaires générales et de la Fonction publique)

4. Mme Joëlle Milquet au ministre de la Fonction publique et de la Modernisation de l'administration sur "les principes généraux de la Fonction publique".

(n° 154 - transformée en question orale)

5. M. Joos Wauters à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "la situation des infirmiers brevetés et gradués".

(n° 155 - renvoi à la commission de la Santé publique, de l'Environnement et du Renouveau de la Société)

6. Mme Joëlle Milquet au ministre de l'Intérieur sur "les droits des habitants des communes à statut linguistique spécial".

(n° 156 - renvoi à la commission de l'Intérieur, des Affaires générales et de la Fonction publique)

7. M. Guido Tastenhoye au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur "la création éventuelle d'une force de défense européenne".

(n° 157 - transformée en question orale)

8. M. Jean-Pol Poncelet au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur "la signature et la ratification de la Convention-cadre pour la protection des minorités".

(n° 158 - renvoi à la commission des Relations extérieures)

9. de heer Olivier Maingain tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de toepassing van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken in de gemeenten met een bijzonder taalstatuut".

(nr. 159 - verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt)

10. de heer Vincent Decroly tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de uiterst gevaarlijke behandeling die de heer Matthew Sellu te beurt is gevallen bij zijn uitzetting en over de vraag of een dergelijke uitzetting niet in strijd is met de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens en met de regeringsverklaring".

(nr. 160 - omgewerkt in mondelinge vraag)

11. de heer Ferdy Willems tot de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "het houden van wilde dieren door particulieren".

(nr. 161 - verzonden naar de commissie voor de Volksgezondheid, het Leefmilieu en de Maatschappelijke Hernieuwing)

9. M. Olivier Maingain au ministre de l'Intérieur sur "l'application des lois sur l'emploi des langues en matière administrative dans les communes à régime linguistique spécial".

(n° 159 - renvoi à la commission de l'Intérieur, des Affaires générales et de la Fonction publique)

10. M. Vincent Decroly au ministre de l'Intérieur sur "le traitement particulièrement dangereux infligé à M. Matthew Sellu lors de son expulsion et sur la compatibilité d'une telle expulsion avec la déclaration universelle des droits de l'homme comme avec la déclaration gouvernementale".

(n° 160 - transformée en question orale)

11. M. Ferdy Willems à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "la détention d'animaux sauvages par des particuliers".

(n° 161 - renvoi à la commission de la Santé publique, de l'Environnement et du Renouveau de la Société)

VOORSTELLEN

Toelating tot drukken

Rgt art 64-2

1. Wetsvoorstel (de dames Jacqueline Herzet en Pierrette Cahay-André) tot wijziging van de voorschotten op en invorderingen van onderhoudsgelden georganiseerd bij de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, nr. 264/1.

2. Wetsvoorstel (mevrouw Joëlle Milquet) houdende instelling van een familierechtbank, nr. 265/1.

3. Wetsvoorstel (de heer Peter Vanvelthoven en mevrouw Magda De Meyer) tot wijziging van de wet van 14 juli 1991 betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en bescherming van de consument, houdende invoering van een sperperiode voor het voeren van reclame voor de kinderfeesten, nr. 266/1.

4. Wetsvoorstel (mevrouw Alexandra Colen) houdende diverse maatregelen ter bevordering van een verantwoorde staatshuishouding, nr. 267/1.

5. Wetsvoorstel (mevrouw Joëlle Milquet) tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek inzake adoptie en tot aanvulling van de wet van 31 maart 1987 tot wijziging van een aantal bepalingen betreffende de afstamming, nr. 268/1.

PROPOSITIONS

Autorisation d'impression

Rgt art 64-2

1. Proposition de loi (Mmes Jacqueline Herzet et Pierrette Cahay-André) modifiant les avances sur pensions alimentaires et le recouvrement de ces pensions organisés par la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'aide sociale, n° 264/1.

2. Proposition de loi (Mme Joëlle Milquet) créant un tribunal de la famille, n° 265/1.

3. Proposition de loi (M. Peter Vanvelthoven et Mme Magda De Meyer) modifiant la loi du 14 juillet 1991 sur les pratiques du commerce et sur l'information et la protection du consommateur, en vue d'instaurer une période d'interdiction de toute campagne publicitaire se référant à des fêtes enfantines, n° 266/1.

4. Proposition de loi (Mme Alexandra Colen) portant diverses mesures visant à promouvoir la bonne gestion de l'Etat, n° 267/1.

5. Proposition de loi (Mme Joëlle Milquet) modifiant le Code civil en ce qui concerne l'adoption et complétant la loi du 31 mars 1987 modifiant diverses dispositions légales relatives à la filiation par un article 121, n° 268/1.

6. Wetsvoorstel (de heer Servais Verherstraeten) tot invoering van een federaal fietsregistratiesysteem, nr. 270/1.

7. Wetsvoorstel (de heer Gerolf Annemans) ter herinvoering van abortus in het strafrecht, nr. 271/1.

6. Proposition de loi (M. Servais Verherstraeten) instaurant un système fédéral d'immatriculation des bicyclettes, n° 270/1.

7. Proposition de loi (M. Gerolf Annemans) repénalisant l'avortement, n° 271/1.

PLENAIRE VERGADERING
WOENSDAG 24 NOVEMBER 1999

SEANCE PLENIERE
MERCREDI 24 NOVEMBRE 1999

MEDEDELINGEN

COMMUNICATIONS

COMMISSIES

COMMISSIONS

Verslagen

Rapports

Volgende verslagen werden ingediend :

namens de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen,

- door de dames Claudine Drion en Fientje Moerman, over :

. het voorstel van resolutie van de heren Jean-Pierre Viseur en Jef Tavernier betreffende het opstarten van onderhandelingen binnen de Wereldhandelsorganisatie (nr. 112/5);

. het voorstel van resolutie van de heren Patrick Moriau, Dirk Van der Maelen en Jean-Marc Delizée betreffende de Millennium Round (nr. 188/2);

namens de commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt,

- door de heer Tony Smets, over het wetsontwerp tot wijziging van de grenzen tussen de steden Kortrijk en Menen en de gemeente Wevelgem (nr. 47/2);

- door mevrouw Kristien Grauwels, over :

. het wetsontwerp betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk (nr.234/5);

. het wetsvoorstel van mevrouw Annemie Van de Casteele en de heren Karel Van Hoorebeke en Alfons Borginon tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (nr.111/3);

namens de commissie voor het Bedrijfsleven, het Wetenschapsbeleid, het Onderwijs, de nationale wetenschappelijke en culturele Instellingen, de Middenstand en de Landbouw,

- door de heer Pierre Lano, over het wetsontwerp betreffende grensoverschrijdende geldoverschrijvingen (nr. 182/4);

namens de commissie voor de Financiën en de Begroting,

- door mevrouw Fientje Moerman, over het wetsontwerp houdende vijfde aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 1999 (nr. 204/4).

Les rapports suivants ont été déposés :

au nom de la commission des Relations extérieures,

- par Mmes Claudine Drion et Fientje Moerman, sur :

. la proposition de résolution de MM. Jean-Pierre Viseur et Jef Tavernier relative à l'ouverture de négociations au sein de l'Organisation mondiale du commerce (n° 112/5);

. la proposition de résolution de MM. Patrick Moriau, Dirk Van der Maelen et Jean-Marc Delizée sur le Millennium Round (n° 188/2);

au nom de la commission de l'Intérieur, des Affaires générales et de la Fonction publique,

- par M. Tony Smets, sur le projet de loi portant modification de limites entre les villes de Courtrai et de Menin et la commune de Wevelgem (n° 47/2);

- par Mme Kristien Grauwels, sur :

. le projet de loi relatif à la régularisation de séjour de certaines catégories d'étrangers séjournant sur le territoire du Royaume (n°234/5);

. la proposition de loi de Mme Annemie Van de Casteele et MM. Karel Van Hoorebeke et Alfons Borginon modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (n°111/3);

au nom de la commission de l'Economie, de la Politique scientifique, de l'Education, des Institutions scientifiques et culturelles nationales, des Classes moyennes et de l'Agriculture,

- par M. Pierre Lano, sur le projet de loi relatif aux virements d'argent transfrontaliers (n°182/4);

au nom de la commission des Finances et du Budget,

- par Mme Fientje Moerman, sur le projet de loi contenant le cinquième ajustement du budget général des dépenses de l'année budgétaire 1999 (n° 204/4).

REGERING**Algemene uitgavenbegroting 1999**

In uitvoering van artikel 15 van de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit zendt de vice-eerste minister en minister van Begroting, bij brieven van 17 november 1999, drie lijsten van herverdelingen der basisallocaties betreffende het ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu.

Verzonden naar de commissie voor de Financiën en de Begroting

GOUVERNEMENT**Budget général des dépenses 1999**

En exécution de l'article 15 des lois coordonnées sur la comptabilité de l'Etat, le vice-premier ministre et ministre du Budget transmet, par lettres du 17 novembre 1999, trois bulletins de redistributions d'allocations de base concernant le ministère des Affaires sociales, de la Santé publique et de l'Environnement.

Renvoi à la commission des Finances et du Budget

ARBITRAGEHOF**Beroep tot vernietiging**

Met toepassing van artikel 76 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof geeft de griffier van het Arbitragehof kennis van het beroep tot vernietiging van de artikelen 59 en 60 van de wet van 26 maart 1999 betreffende het Belgisch actieplan voor de werkgelegenheid 1998, ingesteld door de Nationale Confederatie van het bouwbedrijf.

(rolnummer : 1778)

Ter kennisgeving

COUR D'ARBITRAGE**Recours en annulation**

En application de l'article 76 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie le recours en annulation des articles 59 et 60 de la loi du 26 mars 1999 relative au plan d'action belge pour l'emploi 1998 et portant des dispositions diverses, introduit par la Confédération nationale de la construction.

(n° du rôle : 1778)

Pour information

Prejudiciële vragen

Met toepassing van artikel 77 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof geeft de griffier van het Arbitragehof kennis van :

- de prejudiciële vragen betreffende artikel 50 van het decreet van de Franse Gemeenschap van 4 maart 1991 inzake hulpverlening aan de jeugd, gesteld door de rechtbank van eerste aanleg te Bergen bij vonnis van 13 oktober 1999, inzake het openbaar ministerie tegen M. Fevry;

(rolnummer : 1783)

- de prejudiciële vraag over de artikelen 24/24, § 1, 24/25, 24/30, § 3, tweede lid, 24/34, §§ 1 en 2, en 24/42, 2°, van de wet van 27 december 1973 betreffende het statuut van het personeel van het operationeel corps van de rijkswacht, gesteld door de Raad van State bij arrest van 13 oktober 1999, inzake A. Antoine tegen de Belgische Staat.

(rolnummer : 1791)

Ter kennisgeving

Questions préjudicielles

En application de l'article 77 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie :

- les questions préjudicielles concernant l'article 50 du décret de la Communauté française du 4 mars 1991 relatif à l'aide à la jeunesse, posées par le tribunal de première instance de Mons par jugement du 13 octobre 1999, en cause du ministère public contre M. Fevry;

(n° du rôle : 1783)

- la question préjudicielle relative aux articles 24/24, § 1er, 24/25, 24/30, § 3, alinéa 2, 24/34, §§ 1 et 2, et 24/42, 2°, de la loi du 27 décembre 1973 relative au statut du personnel du corps opérationnel de la gendarmerie, posée par le Conseil d'Etat par arrêt du 13 octobre 1999, en cause de A. Antoine contre l'Etat belge.

(n° du rôle : 1791)

Pour information

REKENHOF**Boek van opmerkingen**

Bij brief van 18 november 1999 zendt de eerste voorzitter van het Rekenhof, in uitvoering van artikel 180 van de Grondwet, het deel II (bijvoegsel) van het 147e boek van opmerkingen over.

Ingediend ter griffie, in de bibliotheek en verzonden naar de commissie voor de Financiën en de Begroting

COUR DES COMPTES**Cahier d'observations**

Par lettre du 18 novembre 1999, le premier président de la Cour des comptes transmet, en exécution de l'article 180 de la Constitution, le fascicule II (complément) de son 147ème cahier d'observations.

Dépôt au greffe, à la bibliothèque et renvoi à la commission des Finances et du Budget

JAARVERSLAG**Toezietscomité bij de Kruispuntbank van de sociale zekerheid**

Bij brief van 17 november 1999 zendt de voorzitter van het Toezietscomité bij de Kruispuntbank van de sociale zekerheid, in uitvoering van artikel 46, 9°, van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid, het activiteitenverslag 1999 over.

Ingediend ter griffie en in de bibliotheek

RAPPORT ANNUEL**Comité de surveillance près la Banque-carrefour de la sécurité sociale**

Par lettre du 17 novembre 1999, le président du Comité de surveillance près la Banque-carrefour de la sécurité sociale transmet, en exécution de l'article 46, 9°, de la loi du 15 janvier 1990 relative à l'institution et à l'organisation d'une Banque-carrefour de la sécurité sociale, le rapport d'activité 1999.

Dépôt au greffe et à la bibliothèque

RESOLUTIES**Europees Parlement**

Bij brief van 16 november 1999 zendt de secretaris-generaal van het Europees Parlement de teksten over van twee resoluties aangenomen door deze vergadering :

1. wetgevingsresolutie over het voorstel voor een besluit van de Raad tot sluiting van de overeenkomst voor wetenschappelijke en technologische samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en de Volksrepubliek China;

2. wetgevingsresolutie over het voorstel voor een besluit van de Raad tot sluiting van de Overeenkomst voor wetenschappelijke en technologische samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en de Republiek Argentinië.

Verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen en naar het Adviescomité voor de Europese Aangelegenheden

RÉSOLUTIONS**Parlement européen**

Par lettre du 16 novembre 1999, le secrétaire général du Parlement européen transmet les textes de deux résolutions adoptées par cette assemblée :

1. résolution législative sur la proposition de décision du Conseil portant conclusion de l'accord de coopération scientifique et technologique entre la Communauté européenne et la République populaire de Chine;

2. résolution législative sur la proposition de décision du Conseil concernant la conclusion de l'accord de coopération scientifique et technique entre la Communauté européenne et la République argentine.

Renvoi à la commission des Relations extérieures et au Comité d'avis chargé de Questions européennes

VARIA

Rijksinstituut
voor ziekte- en invaliditeitsverzekering

Bij brief van 18 november 1999 zendt de directeur-generaal van de dienst voor Geneeskundige Verzorging van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering 'de handleiding' alsmede 'de farmaceutische kentallen 1997' over.

Verzonden naar de commissie voor de Sociale Zaken

Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers

Bij brief van 10 november 1999 zendt de administrateur-generaal van de Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers de publicatie (N) "De buiten het Rijk opgevoede kinderen - Dienstjaar 1998" over.

Verzonden naar de commissie voor de Sociale Zaken

Intentiehandvest van de jonge parlementsleden

Bij brief van 19 november 1999 zendt de voorzitter van de Italiaanse Kamer van volksvertegenwoordigers het op 24 september 1999 te Villa Manin goedgekeurde Intentiehandvest van de jonge parlementsleden over.

Ter kennisgeving

DIVERS

Institut national d'assurance maladie-invalidité

Par lettre du 18 novembre 1999, le directeur général du service des Soins de santé de l'Institut national d'assurance maladie-invalidité transmet 'le guide de lecture' ainsi que 'les tableaux de bord pharmaceutiques 1997'.

Renvoi à la commission des Affaires sociales

Office national d'allocations familiales
pour travailleurs salariés

Par lettre du 10 novembre 1999, l'administrateur général de l'Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés transmet la publication (N) "De buiten het Rijk opgevoede kinderen - Dienstjaar 1998".

Renvoi à la commission des Affaires sociales

Charte d'intentions des jeunes parlementaires

Par lettre du 19 novembre 1999, le président de la Chambre des députés d'Italie transmet la Charte d'intentions des jeunes parlementaires, adoptée le 24 septembre 1999 à Villa Manin.

Pour information